

Euroopan unionin virallinen lehti

L 153

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

22. toukokuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyksikössä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/51/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY sekä asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopärimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 62

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/51/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY sekä asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50, 53, 62 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä nykypäivän yhdentyneiden ja yhteenliittyneiden eurooppalaisten finanssimarkkinoiden, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen, todellisuudesta. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.
- (2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana hyväksymissään päätöslauselmissa esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla sekä sitä, että tällainen valvonta vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (erityisesti 13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista).

⁽¹⁾ EUVL C 159, 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

- (3) Marraskuussa 2008 komissio pyysi Jacques de Larosièren johtamaa korkean tason asiantuntijaryhmää antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta unionin kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä 'de Larosièren raportti', se suositteli, että valvontakehystä vahvistettaisiin, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suositteli pitkälle meneviä uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Mainitussa de Larosièren raportissa suositeltiin myös sellaisen Euroopan finanssivalvojen järjestelmän perustamista, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamista.
- (4) Rahoitusjärjestelmän vakaus on edellytys sille, että reaalityössä voidaan luoda työpaikkoja, tarjota luottoa ja edistää kasvua. Finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan vakavia puutteita, minkä vuoksi ei ole pystytty ennakoimaan makrotason vakauden kielteistä kehitystä tai estämään liiallista riskien kasautumista rahoitusjärjestelmään.
- (5) Eurooppa-neuvosto suositteli 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 pidetyn kokouksensa päätteeksi annetuissa päätelmissä, että perustetaan Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittää kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Se suositteli myös, että järjestelmän tarkoituksena olisi oltava parantaa kansallisen valvonnan laatua ja johdonmukaisuutta, lujittaa rajat ylittävien yritysryhmien valvontaa ja perustaa eurooppalainen yhteinen säännöstö, jota sovelletaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin rahoituslaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava myös valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja se pyysi komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka Euroopan finanssivalvojen järjestelmällä, jäljempänä 'EFVJ', voisi olla vahva asema kriisitilanteissa.
- (6) Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat vuonna 2010 kolme asetusta Euroopan valvontaviranomaisten perustamisesta: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, myös 'EIOPA') perustamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, myös 'EAMV') perustamisesta; kaikki nämä Euroopan valvontaviranomaiset ovat osa EFVJ:ää.
- (7) Jotta EFVJ toimisi tehokkaasti, lainsäätämisyjärjestyksessä annettuja unionin säädöksiä on tarpeen muuttaa aloilla, joilla mainitut kolme Euroopan valvontaviranomaista toimivat. Tällaiset muutokset koskevat Euroopan valvontaviranomaisten tiettyjen valtuuksien soveltamisalan määrittelyä, tiettyjen valtuuksien sisällyttämistä voimassa oleviin menettelyihin, joista säädetään asiaa koskevissa unionin lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä, sekä Euroopan valvontaviranomaisten sujuvan ja tehokkaan toiminnan varmistamista EFVJ:n yhteydessä.
- (8) Kolmen Euroopan valvontaviranomaisen perustamisen yhteydessä olisi sen vuoksi myös laadittava yhteinen säännöstö, jolla voidaan varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen ja yhtenäinen soveltaminen ja edistää siten sisämarkkinoiden entistäkin tehokkaampaa toimintaa ja mikrotason valvonnan tehokkaampaa täytäntöönpanoa. EFVJ:n perustamisasetusten mukaan Euroopan valvontaviranomaiset voivat laatia asianomaisessa lainsäädännössä erityisesti määritellyillä aloilla teknisten standardien luonnoksia, jotka toimitetaan komissiolle, jotta tämä hyväksyisi ne Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/78/EU ⁽⁴⁾ määritettiin ensimmäiset tällaiset alat, ja tässä direktiivissä olisi määritettävä muita aloja, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY ⁽⁵⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽⁶⁾ sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

- (9) Asianomaisissa lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä olisi vahvistettava alat, joilla Euroopan valvontaviranomaisilla on toimivalta laatia teknisten standardien luonnoksia, ja se, miten kyseiset standardit olisi hyväksyttävä. Asianomaisissa lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä olisi säädettävä osista, ehdoista ja erityisvaatimuksista, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa määrätään delegoitujen säädösten osalta.
- (10) Määritettäessä aloja, joilla teknisiä standardeja olisi vahvistettava, olisi pyrittävä siihen, että yhdenmukaisen sääntösten luomisella ei mutkisteta kohtuuttomasti sääntelyä ja täytäntöönpanoa. Olisi valittava vain ne alat, joilla yhdenmukaiset tekniset säännöt todennäköisesti edistävät merkittävästi ja tosiasiallisesti asianomaisten lainsäätämisyjärjestyksessä annettujen säädösten tavoitteiden saavuttamista, ja varmistettava, että poliittisten päätösten tekemisestä vastaavat Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tavanomaisia menettelyjään noudattaen.
- (11) Teknisissä standardeissa olisi käsiteltävä aidosti teknisiä asioita, jolloin niiden laatimiseen tarvitaan valvonnan asiantuntijoiden perehtyneisyyttä. Delegoituina säädöksinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardeissa olisi edelleen kehitettävä, täsmennettävä ja määritettävä edellytyksiä, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston antamiin lainsäätämisyjärjestyksessä annettuihin säädöksiin sisältyvien sääntöjen jatkuvaa yhdenmukaistamista, täydentämällä tai muuttamalla niiden muita kuin keskeisiä osia. Täytäntöönpanosäädöksinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla hyväksytyissä teknisissä täytäntöönpanostandardeissa olisi puolestaan vahvistettava edellytykset, jotka koskevat unionin lainsäätämisyjärjestyksessä annettujen säädösten oikeudellisesti sitovien osien yhteisestä soveltamisesta. Teknisiin standardeihin ei saisi liittyä toimintapoliittisia valintoja.
- (12) Teknisten sääntelystandardien osalta on aiheellista soveltaa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä. Tekniset täytäntöönpanostandardit olisi hyväksyttävä tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (13) Teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien olisi edistettävä finanssipalveluoikeutta koskevan yhteisen sääntösten laatimista, kuten Eurooppa-neuvosto vahvisti kesäkuussa 2009 esittämässään päätelmässä. Siltä osin kuin tietyt unionin säädöksiin sisältyviä vaatimuksia ei ole yhdenmukaistettu kaikilta osin, kyseisten vaatimusten soveltamisedellytyksiä kehittävät, täsmentävät tai määrittävät tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit eivät valvonnan ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti saisi estää jäsenvaltioita vaatimasta lisätietoja tai asettamasta tiukempia vaatimuksia. Teknisissä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeissa olisi sen vuoksi sallittava jäsenvaltioiden vaatia lisätietoja tai asettaa tiukempia vaatimuksia tietyillä aloilla, jos kyseisissä säädöksissä säädetään tällaisesta harkintavallasta.
- (14) Asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisien olisi, ennen kuin ne toimittavat tekniset sääntely- tai täytäntöönpanostandardit komissiolle, järjestettävä tarvittaessa kyseisiä standardeja koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoitava niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä.
- (15) Teknisissä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeissa olisi voitava vahvistaa siirtymätoimenpiteitä, joilla on riittävän pitkät määräajat, jos välittömän täytäntöönpanon kustannukset olisivat kohtuuttomia niistä saataviin hyötyihin verrattuna.
- (16) Tätä direktiiviä hyväksyttäessä työ, joka liittyy direktiivin 2009/138/EY mukaisten puitesääntöjen ensimmäisten täytäntöönpanotoimenpiteiden valmisteluun ja niitä koskevaan kuulemiseen, on edennyt hyvin. Jotta mainitut toimenpiteet saataisiin viimeistelyä varhaisessa vaiheessa, on aiheellista antaa komissiolle siirtymäkauden ajaksi valta hyväksyä tässä direktiivissä säädetyt tekniset sääntelystandardit delegoitujen säädösten hyväksymistä koskevaa menettelyä noudattaen. Tällaisten delegoitujen säädösten muutokset tai siirtymäkauden päätyttyä mahdolliset tekniset sääntelystandardit direktiivin 2009/138/EY panemiseksi täytäntöön olisi hyväksyttävä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

- (17) Lisäksi on aiheellista antaa EIOPAn kahden vuoden siirtymäkauden päätyttyä ehdottaa eräiden delegoitujen säädösten saattamista ajan tasalle teknisten sääntelystandardien muodossa. Ajan tasalle saattamisen olisi koskettava vain asianomaisten delegoitujen säädösten teknisiä näkökohtia, eikä siihen saisi liittyä strategisia päätöksiä tai toimintapolitiittisia valintoja.
- (18) Kun EIOPA valmistele ja laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi delegoitujen säädösten mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden tekniseen kehitykseen, komission olisi varmistettava, että tiedot kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten soveltamisalasta toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (19) Asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 säädetään menettelystä, jolla ratkaistaan kansallisten valvontaviranomaisten välisiä erimielisyyksiä. Jos kansallinen valvontaviranomainen on eri mieltä toisen kansallisen valvontaviranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puutteesta sellaisilla lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa unionin säädöksissä mainittujen asetusten mukaisesti määritetyillä aloilla, joilla useamman kuin yhden jäsenvaltion kansallisten valvontaviranomaisten on asiaa koskevan lainsäätämisyjärjestyksessä annettun säädöksen mukaan tehtävä yhteistyötä, koordinoitava toimintaansa tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, kyseessä olevan Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava auttaa yhden asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pyynnöstä viranomaisia pääsemään sopimukseen Euroopan valvontaviranomaisen asettamassa määräajassa, jossa olisi otettava huomioon asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monimutkaisuus ja kiireellisyys. Erimielisyyden jatkuessa Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava ratkaista asia.
- (20) Asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 edellytetään, että tapaukset, joihin voidaan soveltaa kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista koskevaa menettelyä, on määriteltävä alakohtaisessa lainsäädännössä. Tässä direktiivissä olisi määritettävä ensimmäiset tällaiset tapaukset vakuutus- ja jälleenvakuutusallalla rajoittamatta muiden tapausten ottamista mukaan tulevaisuudessa. Tämä direktiivi ei saisi estää Euroopan valvontaviranomaisia toimimasta muiden valtuuksien mukaisesti tai hoitamasta asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 määritellyjä tehtäviä, mukaan luettuina ei-sitova sovittelu ja unionin oikeuden yhtenäisen, tehokkaan ja vaikuttavan soveltamisen edistäminen. Lisäksi tarvitaan muutoksia aloilla, joita koskevassa oikeudessa on jo vahvistettu jokin ei-sitova sovittelu-muoto tai joilla on asetettu määräaikoja yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen tekemille yhteisille päätöksille, jotta varmistetaan selkeys ja mahdollisimman häiriötön menettely yhteisen päätöksen tekemisessä ja jotta Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tarvittaessa ratkaista erimielisyyksiä. Erimielisyyksien ratkaisemista koskeva sitova menettely on suunniteltu sellaisia tilanteita varten, joissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät voi ratkaista keskenään unionin oikeuden noudattamiseen liittyviä menettely- tai asiakysymyksiä.
- (21) Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi määritettävä tilanteet, joissa voi olla tarpeen ratkaista unionin lainsäädännön noudattamiseen liittyvä menettely- tai asiakysymys ja joissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät ehkä kykene ratkaisemaan asiaa itse. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista kansallisista valvontaviranomaisista olisi voitava saattaa asia kyseessä olevan Euroopan valvontaviranomaisen käsiteltäväksi. Kyseisen Euroopan valvontaviranomaisen olisi toimittava perustamisasetuksensa ja tämän direktiivin mukaisesti. Sen olisi voitava edellyttää asianomaisilta kansallisilta valvontaviranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättäytymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä kansallisia valvontaviranomaisia sitovasti. Tapauksissa, joissa asiaa koskeva lainsäätämisyjärjestyksessä annettu unionin säädös antaa jäsenvaltioille harkintavaltaa, Euroopan valvontaviranomaisen päätökset eivät saisi korvata kansallisten valvontaviranomaisten harkintavallan käyttöä, kun käyttö tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti.
- (22) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään yhteisistä päätöksistä, kun hyväksytään hakemuksia, jotka koskevat sisäisen mallin käyttöä ryhmän ja tytäryrityksen tasoilla, tai hakemuksia, jotka koskevat tytäryrityksen sisällyttämistä kyseisen direktiivin 238 ja 239 artiklan soveltamisalaa, ja kun ryhmävalvoja nimetään direktiivin 247 artiklassa säädetyistä perusteista poikkeavan perusteen mukaan. Näitä aloja koskevalla muutoksella olisi tehtävä selväksi, että jos erimielisyyttä esiintyy, EIOPA voi ratkaista erimielisyyden asetuksessa (EU) N:o 1094/2010 säädetyssä menettelyä noudattaen. Tästä lähestymistavasta käy selkeästi ilmi, että EIOPA ei saisi korvata kansallisten valvontaviranomaisten harkintavallan käyttöä, mutta erimielisyydet olisi voitava ratkaista ja yhteistyötä olisi voitava tiivistää, ennen kuin kansallinen valvontaviranomainen tekee lopullisen päätöksen tai se annetaan tiedoksi laitokselle. EIOPAn olisi ratkaistava erimielisyyksiä kansallisten valvontaviranomaisten ristiriitaisten näkemysten sovitte-
telun avulla.

- (23) EFVJ:ään perustuvassa uudessa valvontarakenteessa kansallisten valvontaviranomaisten edellytetään tekevän tiivistä yhteistyötä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa. Asiaa koskeviin lainsäätämisyjärjestyksessä annettuihin säädöksiin tehtävillä muutoksilla olisi varmistettava, että asetuksiin (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 sisällyttyille tiedonantovelvollisuuksille ei ole oikeudellisia esteitä ja että tietojen antaminen ei tarpeettomasti lisää hallinnollista taakkaa.
- (24) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava antamaan kansallisille valvontaviranomaisille ainoastaan valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot, kun otetaan huomioon direktiivissä 2009/138/EY vahvistetut valvonnan tavoitteet. Täydellistä eräkohtaista luetteloa varoista koskevia tietoja ja muita useammin kuin vuosittain annettavia tietoja olisi vaadittava vain silloin, kun hyöty lisätiedoista, joita kansalliset valvontaviranomaiset saavat yritysten taloudellisen aseman vakauden seuraamiseksi tai päätöstensä mahdollisten rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvien vaikutusten huomioon ottamiseksi, on suurempi kuin kyseisten tietojen laskentaan ja toimittamiseen liittyvä rasite. Kansallisten valvontaviranomaisten olisi yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden arvioituaan voitava sallia rajoitukset raportoitavien tietojen raportointiväliin ja laajuuteen tai vapauttaa yritys eräkohtaisesta raportoinnista vain silloin, kun kyseinen yritys ei ylitä tiettyjä kynnyksarvoja. Olisi varmistettava, että pienimmät yritykset voivat hyötyä rajoituksista ja vapautuksista ja että kyseiset yritykset eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista.
- (25) Jotta voidaan varmistaa, että osakasyrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tai vakuutushallintayhtiöiden ryhmätasolla raportoidut tiedot ovat tarkkoja ja täydellisiä, kansalliset valvontaviranomaiset eivät saisi sallia rajoituksia raportoitaviin tietoihin tai vapauttaa ryhmään kuuluvia yrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos kansalliset valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että raportointi olisi epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen.
- (26) Aloilla, joilla komissiolla on nykyisin direktiivin 2009/138/EY nojalla toimivalta toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä ja kyseiset toimenpiteet ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa tarkoitettuja muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan kyseisen direktiivin tiettyjä, muita kuin keskeisiä osia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä kyseisen artiklan mukaisesti tai teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (27) Sen varmistamiseksi, että kaikkiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka laskevat direktiivin 2009/138/EY mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan perusteella, sovelletaan samaa kohtelua, tai markkinakehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa standardikaavan perusteella.
- (28) Jos riskejä ei oteta missään alamoduulissa riittävästi huomioon, EIOPAlle olisi siirrettävä valta kehittää luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, jotka liittyvät määrällisiin rajoituksiin ja varojen hyväksyttävyyttä koskeviin perusteisiin standardikaavan perusteella lasketussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa.
- (29) Jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voisivat direktiivin 2009/138/EY mukaisesti laskea vakuutusteknisen vastuuvelan yhdenmukaisesti, keskuselimen on tarpeen koota, julkaista ja päivittää säännöllisin väliajoin tietyt asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään liittyvät tekniset tiedot, joissa otetaan huomioon rahoitusmarkkinoilla tehdyt huomiot. Riskittömän korkokäyrän määrittävänä olisi oltava läpinäkyvä. Koska kyseiset tehtävät ovat luonteeltaan teknisiä ja vakuutuksiin liittyviä, ne olisi annettava EIOPAlle.
- (30) Asiaankuuluvalla riskittömällä korkokäyrällä olisi vältettävä vakuutusteknisen vastuuvelan ja hyväksyttävän oman varallisuuden keinotekoinen volatilitteetti ja tarjottava kannustin hyvään riskinhallintaan. Riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohta olisi valittava siten, että yritykset voivat sovittaa joukkovelkakirjalainoihin kassavirrat, jotka diskontataan ekstrapoloimattomien korkojen kanssa parhaan estimaatin laskennassa. Tämän direktiivin voimaantuloajankohdan kaltaisissa markkinaoloissa riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohdan olisi erityisesti euron osalta oltava 20 vuoden maturiteetti. Tämän direktiivin voimaantuloajankohdan kaltaisissa markkinaoloissa asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan olisi erityisesti euron osalta lähennettävä päätekorkeaa siten, että ekstrapoloinnin lähtökohdan 40 vuodella ylittävien maturiteettien osalta ekstrapoloidut termiinikorot eivät poikkea enempää kuin kolme peruspistettä päätekorosta. Muiden valuuttojen kuin

euron osalta olisi otettava huomioon paikallisten joukkovelkakirjalaina- ja vaihtosopimusmarkkinoiden ominaispiirteet määrittäessä riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohtaa ja asianmukaista lähentymisjaksoa päätekorkoon.

- (31) Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pitävät joukkovelkakirjalainoja tai muita kassavirtaominaisuuksiltaan samankaltaisia omaisuuseriä hallussaan erääntymispäivään saakka, ne eivät ole alttiina kyseisiin omaisuuseriin liittyvien vaihtelevien korkomarginaalien riskille. Jotta voitaisiin välttää varojen muuttuvien korkomarginaalien vaikutus kyseisten yritysten oman varallisuuden määrään, niiden olisi sallittava korjata asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää parhaan estimaatin laskemiseksi omaisuuseriensä korkomarginaalien muutosten mukaisesti. Tällaisen vastaavuuskorjauksen soveltamiselle olisi saatava valvontaviranomaisen hyväksyntä, ja varoja ja velkoja koskevilla tiukoilla vaatimuksilla olisi varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat pitää omaisuuserät hallussaan erääntymispäivään saakka. Erityisesti varojen ja velkojen kassavirrat olisi sovittava toisiinsa, ja varoja olisi korvattava vastaavuuden säilyttämiseksi ainoastaan silloin, kun odotetut kassavirrat ovat olennaisesti muuttuneet esimerkiksi joukkovelkakirjalainan luokituksen alentamisen tai sen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden takia. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava vastaavuuskorjauksen vaikutus taloudelliseen asemaansa riittävän läpinäkyvyyden varmistamiseksi.
- (32) Jotta voitaisiin estää prosyklinen sijoituskäyttäytyminen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi sallittava korjata asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin laskemiseksi vähentääkseen joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutusta. Tällaisen volatiliiteettikorjauksen olisi perustuttava kyseisten yritysten asiaankuuluvien valuuttojen viitesalkkuihin ja edustavuuden varmistamiseksi tarvittaessa kansallisten vakuutusmarkkinoiden viitesalkkuihin. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava volatiliiteettikorjauksen vaikutus taloudelliseen asemaansa riittävän läpinäkyvyyden varmistamiseksi.
- (33) Koska diskonttaus on tärkeää vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa, direktiivillä 2009/138/EY olisi varmistettava yhdenmukaiset edellytykset, jotka koskevat diskonttokorkojen valintaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä. Yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa parhaan estimaatin laskennassa käytettävistä asiaankuuluvista riskittömistä korkokäyristä, vastaavuuskorjauksen laskennassa käytettävistä perusmarginaaleista ja volatiliiteettikorjauksista. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä olisi käytettävä EIOPAlta saatuja ja sen julkaisemia teknisiä tietoja. Näitä täytäntöönpanosäädöksiä annettaessa olisi käytettävä neuvoo-antavaa menettelyä.
- (34) Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat asiaankuuluvia riskittömiä korkokäyriä, komission olisi kuitenkin annettava asiassa välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset.
- (35) Jotta voitaisiin lieventää mahdollisia aiheettomia prosyklisiä vaikutuksia, ajanjaksoa, jonka kuluessa vakavaraisuuspääomavaatimus on jälleen täytettävä, olisi pidennettävä poikkeuksellisissa epäsuotuisissa tilanteissa, kuten silloin, kun rahoitusmarkkinoilla ilmenee vakava häiriö, korkotasoa pysyy pitkään alhaisena ja sattuu merkittävästi vaikuttava katastrofitapahtuma, ja kun tällaiset tilanteet vaikuttavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä. EIOPAn tehtävänä olisi oltava todeta poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolo, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä, joissa määritetään tarkemmin sovellettavat perusteet ja menettelyt.
- (36) Tämän direktiivin mukaiseen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyriin sovellettavan vastaavuuskorjauksen yhteydessä vaatimus siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkku, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, ja varattu sijoitussalkku yksilöidään, järjestetään ja hoidetaan erillään yritysten muusta toiminnasta, ja ettei varattua sijoitussalkkua voida käyttää yritysten muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen, olisi ymmärrettävä ilmaisen taloudellisessa merkityksessä. Sen ei pitäisi sisältää jäsenvaltioihin kohdistuvaa vaatimusta, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy korvamerkityn rahaston oikeudellinen käsite. Vastaavuuskorjausta käyttävien yritysten olisi yksilöitävä, järjestettävä ja hoidettava omaisuuserien ja velvoitteiden salkku erillään muista liiketoiminnan osista, eikä niiden sen vuoksi pitäisi sallia kattavan muualla liiketoiminnassa syntyviä riskejä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

varattua sijoitussalkkua käyttäen. Tämä mahdollistaa tehokkaan salkunhoidon, mutta rajallinen siirrettävyys ja hajauttamismahdollisuus varatun salkun ja muun yrityksen välillä olisi otettava huomioon vastaavuuskorjausta käytettäessä omaan varallisuuteen ja vakavaraisuuspääomavaatimukseen tehtävissä korjauksissa.

- (37) Tässä direktiivissä tarkoitetun viitesalkun korkomarginaali olisi määritettävä läpinäkyvästi käyttäen tarvittaessa asiaankuuluvia indeksejä.
- (38) Jotta voitaisiin varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen riskittömiä korkokäyriä ja vakuutusteknisiä vastuuelkoja koskevien volatilitteettikorjauksen, vastaavuuskorjauksen ja siirtymätoimenpiteiden läpinäkyvä soveltaminen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava näiden toimenpiteiden soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa, myös vaikutus vakuutusteknisen vastuuelvan määrään, vakavaraisuuspääomavaatimukseen, direktiivin 2009/138/EY mukaiseen vähimmäispääomavaatimukseen, omaan perusvarallisuuteen sekä vähimmäispääomavaatimuksen ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrään.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisessa lainsäädännössään antaa kansallisille valvontaviranomaisilleen toimivaltaa sallia ja poikkeuksellisissa oloissa torjua volatilitteettikorjauksen käyttöä.
- (40) Sen varmistamiseksi, että tietyt vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavassa käytettävät tekniset tiedot toimitetaan yhdenmukaisesti ja että esimerkiksi luokitusten käytössä voidaan noudattaa yhdenmukaistettuja lähestymistapoja, EIOPAlle olisi annettava erityistehtäviä. Luottoluokituslaitosten tunnustaminen olisi yhtenäistettävä ja saatettava vastaamaan asetusta (EY) N:o 1060/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU ⁽²⁾. Päällekkäisyyttä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 kanssa olisi vältettävä, ja sen vuoksi asetuksilla (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 perustettujen Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean tehtävä on perusteltu. EIOPAn olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon EAMV:n osaamista ja kokemusta. Kyseisten tehtävien yksityiskohtainen suorittamistapa olisi määritettävä tarkemmin toimenpiteissä, jotka hyväksytään delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä.
- (41) EIOPAn julkaisemat aluehallintojen ja paikallisviranomaisten luettelot eivät saisi olla yksityiskohtaisempia kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kyseisiä hallintoja ja viranomaisia kohdellaan samalla tavoin ainoastaan silloin, kun saamiin liittyvät riskit ovat samat kuin keskushallinnoilla.
- (42) Jotta voidaan varmistaa direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettu yhdenmukainen lähestymistapa sen määrittämiseen, milloin tervehdyttämisjakson pidentäminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen rikkomisten tapauksessa sallitaan, olisi määritettävä olosuhteet, jotka muodostavat poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen. EIOPAn tehtävänä olisi oltava todeta poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolo, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä, joissa määritetään tarkemmin poikkeuksellisen epäsuotuisassa tilanteessa sovellettavat perusteet ja menettelyt.
- (43) Jotta voidaan varmistaa eri alojen välinen johdonmukaisuus ja poistaa epäsuhta, joka vallitsee lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusvälineiksi uudelleenjärjestelvien yritysten (alullepanijat tai järjestelijät) etujen ja tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin sijoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten etujen välillä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuihin uudelleenpake-toituihin lainoihin tehtävien sijoitusten puitteissa delegoiduilla säädöksillä, joissa määritetään tarkemmin vaatimusten lisäksi myös niiden rikkomisesta aiheutuvat seuraukset.
- (44) Niiden menettelyjen lähentämiseksi, joita valvontaviranomaiset noudattavat hyväksyessään direktiivin 2009/138/EY säännösten mukaisesti yrityskohtaisia parametreja, mallin muuttamisessa noudatettavia toimintalinjoja ja erillisyyhtiöitä sekä asettaessaan ja poistaessaan lisäpääomavaatimuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä, joissa määritetään tarkemmin kyseisillä aloilla noudatettava asianmukainen menettely.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2010, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (45) Kansainvälisessä vakuutusvalvojen järjestössä (International Association of Insurance Supervisors, IAIS) kehitetään parhaillaan maailmanlaajuisia riskiperusteista vakavaraisuusstandardia, ja se edistää edelleen valvonnan koordinaatiota ja yhteistyötä kansainvälisellä tasolla. Direktiivin 2009/138/EY säännökset, jotka koskevat komission delegoituja säädöksiä, joilla määritetään kolmansien maiden vakavaraisuusjärjestelyjen vastaavuus, ovat sopusoinnussa niiden tavoitteiden kanssa, joiden mukaisesti edistetään kansainvälistä lähentymistä riskiperusteisten vakavaraisuusjärjestelyjen ottamiseksi käyttöön. Jotta voitaisiin ottaa huomioon, että jotkin kolmannet maat saattavat tarvita enemmän aikaa sopeutuakseen ja ottaakseen käyttöön vakavaraisuusjärjestelyn, joka täyttää kaikki perusteet sen tunnustamiseksi vastaavaksi, on tarpeen täsmentää kolmansien maiden järjestelyjen käsittelyssä noudatettavat edellytykset kyseisten kolmansien maiden tunnustamiseksi väliaikaisesti vastaaviksi. Väliaikaista vastaavuutta koskevissa komission delegoiduissa säädöksissä olisi tarpeen mukaan otettava huomioon kansainvälinen kehitys. Kun komissio määrittää, että ryhmävalvonnassa käytetty kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on väliaikaisesti vastaava, valvontaan liittyvä lisäraportointi olisi sallittava vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojelun varmistamiseksi unionissa.
- (46) Kun otetaan huomioon vakuutusmarkkinoiden erityisluonne ja jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansiin maihin sijoittautuneille vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille riippumatta siitä, onko niiden emoyritys sijoittautunut unioniin vai ei, komission olisi voitava määrittää, että kolmas maa on väliaikaisesti vastaava laskettaessa ryhmän vakavaraisuusvaatimuksia ja kyseisten vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävää omaa varallisuutta.
- (47) Jotta voitaisiin varmistaa, että asianomaisille sidosryhmille tiedotetaan asiaankuuluvasti vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmien rakenteesta, on tarpeen julkistaa niiden oikeudellista rakennetta sekä hallintoa ja organisaatorakennetta koskevat tiedot. Kyseisten tietojen olisi sisällettävä vähintään tiedot tytäryritysten virallisesta nimestä, liiketoiminnan lajista ja sijoittautumisesta, olennaisista sidosyrityksistä ja merkittävistä sivukonttoreista.
- (48) Komission päätöksissä, joissa kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely todetaan täysin tai väliaikaisesti vastaavaksi, olisi soveltuvin osin otettava huomioon siirtymätoimenpiteiden olemassaolo, kesto ja luonne kyseisessä kolmannen maan järjestelyssä.
- (49) Jotta neuvoston asetuksella (EY) N:o 1435/2003 ⁽¹⁾ perustetut eurooppaosuuskunnat voisivat tarjota vakuutus- ja jälleenvakuutuspalveluja, eurooppaosuuskunta (SCE) on tarpeen sisällyttävä direktiivin 2009/138/EY mukaiseen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hyväksyttävien oikeudellisten muotojen luetteloon.
- (50) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusten euromääräisiä vähimmäistasoja olisi mukautettava. Mukauttaminen on seurausta kyseisiä yrityksiä koskevien pääomavaatimusten vähimmäistasojen kausittaisista inflaatiomukautuksista.
- (51) Sairausvakuutusta koskevan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa olisi otettava huomioon kansalliset tasointjärjestelmät sekä muutokset kansallisessa terveydenhuoltolainsäädännössä, sillä ne ovat olennainen osa kyseisten kansallisten terveydenhuoltomarkkinoiden vakuutusjärjestelmää.
- (52) Tietty Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 202 artiklan nojalla vahvistetut täytäntöönpanovaltuudet olisi korvattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla laadituilla asianmukaisilla säännöksillä.
- (53) Komiteamenettelyt olisi tapauskohtaisesti mukautettava Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen, erityisesti sen 290 artiklaan. Jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää tällä direktiivillä muutetuissa direktiiveissä säädetyt vaatimukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Delegoituja säädöksiä olisi hyväksyttävä erityisesti yksityiskohdista, jotka koskevat hallintovaatimuksia, arvostusta, valvontaan liittyvää raportointia ja tietojen julkistamista, oman varallisuuden määrittystä ja luokitusta, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käytettävää standardikaavaa (mukaan luettuina siitä mahdollisesti aiheutuvat muutokset lisäpääomavaatimuksissa) sekä vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettävien menetelmien ja oletusten valintaa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).

- (54) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa (N:o 39), joka on Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjan liitteenä, konferenssi pani merkille, että komissio aikoo vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla.
- (55) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika olisi voitava pidentää tärkeillä aihealueilla kolmella kuukaudella. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Delegoitujen säädösten pikainen hyväksyminen on tarpeen erityisesti silloin, kun on noudatettava määräaikoja, esimerkiksi kun perussäädöksessä on asetettu määräaikoja komissiolle delegoitujen säädösten antamisessa.
- (56) Finanssikriisin ja niiden prosyklisen mekanismien vuoksi, jotka vaikuttivat osaltaan kriisin syntymiseen ja pahensivat sen vaikutuksia, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja G20-maat antoivat suosituksia rahoitusalan sääntelyn prosyklisen vaikutusten lieventämiseksi. Kyseiset suositukset vaikuttavat suoraan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat rahoitusjärjestelmän tärkeitä osia.
- (57) Jotta voitaisiin varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen ja makrotason vakauden valvonta koko unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean olisi laadittava räätälöityjä periaatteita unionin taloutta varten.
- (58) Finanssikriisi osoitti, että rahoituslaitokset olivat arvioineet OTC-johdannaisiin liittyvät vastapuoliriskit aivan liian pieniksi. Sen vuoksi G20-maat esittivät syyskuussa 2009, että suurempi osa OTC-johdannaisista selvitettäisiin keskusvastapuolten välityksellä. Ne esittivät myös, että OTC-johdannaisille, joille ei voida tehdä keskusvastapuoliselvitystä, asetettaisiin korkeammat pääomavaatimukset, joissa otettaisiin asianmukaisesti huomioon tällaisiin johdannaisiin liittyvät suuremmat riskit.
- (59) Vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa saamia ehdot täyttäviltä keskusvastapuolilta olisi käsiteltävä johdonmukaisesti sen kanssa, miten tällaisia saamia käsitellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen luottolaitosten ja rahoituslaitosten pääomavaatimuksissa varsinkin ehdot täyttävien keskusvastapuolten ja muiden vastapuolten kohtelussa olevien erojen osalta.
- (60) Jotta pitkän aikavälin kestävä kasvua koskeva unionin tavoite sekä ensisijaisesti vakuutusentottajien suojelua ja myös rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamista koskevat direktiivin 2009/138/EY tavoitteet voitaisiin edelleen saavuttaa, komission olisi tarkasteltava uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuutta viiden vuoden kuluessa direktiivin 2009/138/EY soveltamisesta. Uudelleentarkastelun olisi erityisesti perustuttava vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaa siirtymäkaudella käyttäneiltä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä saatuihin kokemuksiin. Uudelleentarkastelussa olisi myös otettava huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehitys, näiden omaisuuserien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytyminen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtunut kehitys. Tiettyjen omaisuuseräluokkien, kuten kiinteätuottoisten arvopapereiden ja pitkäaikaisen infrastruktuurin, vakioparametrien uudelleentarkastelu joudutaan ehkä asettamaan etusijalle.
- (61) Jotta direktiivin 2009/138/EY mukainen siirtyminen uuteen järjestelmään sujuisi ongelmitta, on tarpeen säätää vaiheistuksesta ja erityisistä siirtymätoimenpiteistä. Siirtymätoimenpiteillä olisi pyrittävä välttämään markkinahäiriöt, rajoittamaan olemassa oleviin tuotteisiin kohdistuvia vaikutuksia ja varmistamaan vakuutuslaitosten saatavuus. Siirtymätoimenpiteiden olisi kannustettava yrityksiä siirtymään mahdollisimman pian uuden järjestelmän erityisvaatimusten noudattamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (62) On tarpeen säätää vakuutusyriyten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY⁽¹⁾ 4 artiklan nojalla harjoittamaan ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan liiketoimintaan sovellettavasta siirtymäkauden järjestelmästä, kun komissio tarkastelee uudelleen kyseistä direktiiviä. Siirtymäkauden järjestelmä olisi lakkautettava niin pian kuin direktiivin 2003/41/EY tehdyt muutokset tulevat voimaan.
- (63) Sen estämättä, miten direktiiviä 2009/138/EY aiotaan soveltaa erityisesti arvioinneissa, jotka liittyvät sisäisten mallien hyväksymiseen, omaan lisävarallisuuteen, oman varallisuuden luokitukseen, yrityskohtaisiin parametreihin, erillisyyhtiöihin, duraatioon perustuvaan osakeriskialamoduuliin ja parhaan estimaatin laskentaa suoritettuja maksuja vastaavissa nykyisten sopimusten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteissa koskevaan siirtymäsäännökseen, neuvoston direktiivejä 64/225/EY⁽²⁾, 73/239/EY⁽³⁾, 73/240/EY⁽⁴⁾, 76/580/EY⁽⁵⁾, 78/473/EY⁽⁶⁾, 84/641/EY⁽⁷⁾, 87/344/EY⁽⁸⁾, 88/357/EY⁽⁹⁾ ja 92/49/EY⁽¹⁰⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 98/78/EY⁽¹¹⁾, 2001/17/EY⁽¹²⁾, 2002/83/EY⁽¹³⁾ ja 2005/68/EY⁽¹⁴⁾ (yhdessä 'Solvenssi I'), sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivin 2009/138/EY liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, olisi edelleen sovellettava vuoden 2015 loppuun saakka.
- (64) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien ja edunsaajien ja sitä kautta myös yritysten ja kuluttajien suojeleminen, rahoitusmarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen koordinoinnin lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (66) Direktiivit 2003/71/EY ja 2009/138/EY sekä asetukset (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

(2) Neuvoston direktiivi 64/225/EY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1964, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta (EYVL 56, 4.4.1964, s. 878).

(3) Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/EY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3).

(4) Neuvoston direktiivi 73/240/EY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20).

(5) Neuvoston direktiivi 76/580/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1976, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/EY muuttamisesta (EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13).

(6) Neuvoston direktiivi 78/473/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1978, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25).

(7) Neuvoston direktiivi 84/641/EY, annettu 10 päivänä joulukuuta 1984, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/EY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta (EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21).

(8) Neuvoston direktiivi 87/344/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1987, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77).

(9) Toinen neuvoston direktiivi 88/357/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1988, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/EY muuttamisesta (EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1).

(10) Neuvoston direktiivi 92/49/EY, annettu 18. kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/EY ja 88/357/EY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).

(11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, vakuutusyriyryhmään kuuluvien vakuutusyriyten lisävalvonnasta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1).

(12) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, vakuutusyriyten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta (EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28).

(13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).

(14) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2005, jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/EY ja 92/49/EY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2003/71/EY

Muutetaan direktiivi 2003/71/EY seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos tarjouksen lopulliset ehdot eivät sisälly ohjelmaesitteeseen eivätkä sen täydennyksiin, ne on arvopapereita yleisölle tarjottaessa aina asetettava sijoittajien saataville ja toimitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, ja toimivaltaisen viranomaisen on annettava ne tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion (vastaanottavien jäsenvaltioiden) toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian ja, jos mahdollista, ennen arvopapereiden yleisölle tarjoamisen aloittamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava lopulliset ehdot arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Lopulliset ehdot saavat sisältää ainoastaan arvopaperiliitettä koskevaa tietoa, eikä niitä saa käyttää ohjelmaesitteen täydennyksenä. Tällaisissa tapauksissa sovelletaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.”

2) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään esitteessä viittauksin esitettävät tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

3) Korvataan 13 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa esitteiden hyväksymisen johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään esitteiden hyväksymistä koskevat menettelyt ja edellytykset, joiden mukaisesti määraaikoja voidaan mukauttaa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

4) Korvataan 14 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 1–4 kohdassa olevat säännökset esitteiden julkistamisesta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

5) Korvataan 15 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään säännökset, jotka koskevat sellaista mainontaa, joissa tiedotetaan aikomuksesta tarjota arvopapereita yleisölle tai ottaa niitä kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, erityisesti silloin ennen kuin esite on asetettu yleisön saataville tai ennen kuin merkintöjen vastaanottaminen on aloitettu, sekä täsmennetään 4 kohdassa vahvistetut säännökset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi tämän direktiivin mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/138/EY

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) lisätään 32 alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”32 a) ’ehdot täyttävällä keskusvastapuolella’ keskusvastapuolta, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 (*) 14 artiklan mukaisesti tai joka on tunnustettu kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”40) ’ulkoisella luottoluokituslaitoksella’ luottoluokituslaitosta, joka on rekisteröity tai sertifioitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 (**) mukaisesti, tai luottoluokitusta antavaa keskuspankkia, joka on vapautettu kyseisen asetuksen soveltamisesta.

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).”

2) Korvataan 17 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä III olevista yhtiömuotojen luetteloista A, B ja C osan 28 ja 29 kohtaa lukuun ottamatta.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Toimilupien tiedoksi antaminen ja julkistaminen tai peruuttaminen

Jokainen toimiluvan myöntäminen tai toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (***) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”). Kunkin toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminimi on merkittävä luetteloon. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).”

4) Korvataan 29 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.”

- 5) Korvataan 31 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti tämän artiklan 2 kohtaan liittyviä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin ne keskeiset seikat, joista on annettava yhteen kerättyjä tilastotietoja, sekä tietojen toimittamismuoto ja -rakenne, luettelo toimitettavista tiedoista ja tietojen julkistamisajankohta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostardeiksi, joissa määritetään tarkemmin tässä artiklassa säädettyjen tietojen mallit ja rakenne, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- 6) Lisätään 33 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille, että se aikoo toteuttaa tarkastuksia paikalla ensimmäisen kohdan mukaisesti, ja jos mainittua valvontaviranomaista kielletään käyttämästä oikeuttaan toteuttaa tarkastuksia paikalla tai jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastuksiin toisen kohdan mukaisesti, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

- 7) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot, kun otetaan huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet. Tällaisiin tietoihin on 36 artiklassa tarkoitettujen tarkastusprosessin toteuttamiseksi sisällyttävä vähintään seuraavien toimien edellyttämät tiedot:”

- b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen ennalta määritettyjen määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä, valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;

- b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Valvontaviranomaiset eivät saa rajoittaa valvontaan liittyvää useammin kuin vuosittain tapahtuvaa säännöllistä raportointia 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tapauksessa, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että useammin kuin vuosittain tapahtuva valvontaan liittyvä säännöllinen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia.

7. Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tehokasta valvontaa varten;
- c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- d) yritys pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Valvontaviranomaiset eivät saa vapauttaa 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että eräkohtainen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen huomioon ottaen.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, mihin yrityksiin kyseisiä vapautuksia voidaan soveltaa.

8. Edellä olevia 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava, onko tietojen antaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen huomioon ottaen, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;
- b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatilititeetti;
- c) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;
- d) riskikeskittymien taso;
- e) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- f) yrityksen varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- g) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 5 kohdassa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet;
- h) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- i) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;
- j) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyrityksryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

9. Jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kyseisten tietojen antamisen määräajat.

10. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisessa valvontaviranomaisille käytettävien mallien osalta.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

11. Jotta voidaan varmistaa 6 ja 7 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin 6 ja 7 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät.”

8) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu käyttäen VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaista sisäistä mallia tai osittaista sisäistä mallia, koska tietyt määrällisesti ilmaistavat riskit on määritetty puutteellisesti ja mallin mukauttaminen vastaamaan paremmin asianomaista riskiprofiilia ei ole toteutunut asianmukaisessa määräajassa;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, ja valvontaviranomaiset toteavat, että kyseisen yrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi mainittujen korjausten ja siirtymätoimenpiteiden perusoletuksista.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimus on laskettava siten, että yritys täyttää 101 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta valvontaviranomainen on päättänyt määrätä lisäpääomavaatimuksen.

Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisessä kohdassa tarkoitettusta poikkeamasta johtuviin olennaisiin riskeihin.”

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin olosuhteista, joissa lisäpääomavaatimus voidaan määrätä.

7. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin lisäpääomavaatimusten laskemista koskevista metodiikoista.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt lisäpääomavaatimusten asettamista, laskemista ja poistamista koskevia päätöksiä varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

9) Lisätään 38 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, että se aikoo toteuttaa tarkastuksen palveluntarjoajan toimitiloissa tämän kohdan mukaisesti, tai jos se toteuttaa tällaisen tarkastuksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti eikä kyseinen valvontaviranomainen käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan toteuttaa tällainen tarkastus, valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

10) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun vakuutus- tai lisävakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, niiden on laadittava likviditeettisuunnitelma, jossa ennustetaan tulevat ja menevät kassavirrat suhteessa kyseisten korjausten alaisiin varoihin ja velkoihin.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varojen ja velkojen hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava

a) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys 77 a artiklassa tarkoitettun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnin perusoletuksille;

b) jäljempänä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta sovellettaessa

i) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun perusmarginaalin laskenta, ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;

ii) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys muutoksille varatun sijoitussalkun koostumuksessa;

iii) vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutus;

c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa

i) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa volatiliteettikorjauksen laskennan perusoletuksille ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;

ii) volatiliteettikorjauksen nollaamisen vaikutus.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvionsa vuosittain valvontaviranomaiselle 35 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yhteydessä. Jos vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen nollaaminen aiheuttaisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen, yrityksen on myös toimitettava analyysi toimenpiteistä, joita se voisi soveltaa tällaisessa tilanteessa saavuttaakseen uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuutensa tason tai pienentääkseen riskiprofiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Sovellettaessa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintaa koskeviin kirjallisiin toimintaperiaatteisiin on kuuluttava volatiliteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevat periaatteet.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jotta voidaan välttää liiallista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituslaitoksista käytettäessä ulkoisia luottoluokituksia vakuutusteknisen vastuuvankansa ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava tällaisten ulkoisten luottoluokitusten asianmukaisuutta osana riskienhallintaansa käyttäen mahdollisuuksien mukaan lisäluokituksia ja välttämällä näin automaattisen riippuvuuden ulkoisista luokituksista.

Jotta voidaan varmistaa tämän kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt ulkoisten luottoluo-
kitusten arviointia varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

11) Lisätään 45 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, sen on tehtävä arvio 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen pääomavaatimusten noudattamisesta ottaen huomioon kyseiset korjaukset ja siirtymätoimenpiteet sekä ottamalla niitä huomioon.”

12) Korvataan 50 artikla seuraavasti:

”50 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

a) 41, 44, 46 ja 47 artiklassa tarkoitettujen järjestelmien osat ja erityisesti alat, joita käsitellään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten varojen ja velkojen hallinnan ja sijoitusten yhteydessä;

b) 44, 46, 47 ja 48 artiklassa tarkoitettuja toiminnot.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

a) 42 artiklassa vahvistetut vaatimukset ja niiden kohteena olevat tehtävät;

b) ehdot, joilla ulkoistaminen erityisesti kolmansissa maissa sijaitseville palveluntarjoajille voidaan toteuttaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua arvion jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään arvion osatekijät.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

13) Muutetaan 51 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Edellä 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on myös sisällyttävä maininta siitä, käyttäkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, sekä määrällinen arvio siitä, miten volatilitteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.”

b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että vaikka 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu kokonaisvakavaraisuuspääomavaatimus julkistetaan, lisäpääomavaatimusta taikka niiden erityisparametrien vaikutusta, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ei tarvitse julkistaa erikseen siirtymäkauden aikana, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaan pakollista tietojen julkistamista.”

14) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annettavat tiedot ja sen antamat kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vuosittain seuraavat tiedot, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan soveltamista:

a) keskimääräinen lisäpääomavaatimus yritystä kohden ja valvontaviranomaisen edellisenä vuonna määäämien lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta eriteltynä seuraavasti:

- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- ii) henkivakuutusyritykset;
- iii) vahinkovakuutusyritykset;
- iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
- v) jälleenvakuutusyritykset;

b) kustakin tämän kohdan a alakohdan mukaisesti annetusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;

c) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä;

d) niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina kaikkien ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa vuosittain seuraavat tiedot:

a) kustakin seuraavasta yritysjoukosta lisäpääomavaatimusten kokonaisjakautuminen prosenttiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä:

- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- ii) henkivakuutusyritykset;
- iii) vahinkovakuutusyritykset;
- iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
- v) jälleenvakuutusyritykset;

- b) lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosentiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kussakin jäsenvaltiossa erikseen ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- c) kustakin tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;
- d) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosentiosuuksina kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä;
- e) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosentiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä kussakin jäsenvaltiossa erikseen.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten käytössä.”

15) Korvataan 56 artikla seuraavasti:

”56 artikla

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja 3 jakson mukaisesti vuosittain julkistettavien tietojen määräajat.

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, muodot ja mallit.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa kohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

16) Korvataan 58 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi tyhjentyvän luettelon laatimiseksi niistä 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 58 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tuleva kehitys, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 59 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukautukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, lomakkeet ja mallit 60 artiklassa tarkoitettua valvontaviranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

17) Lisätään artikla seuraavasti:

”65 a artikla

Yhteistyö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset toimittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.”

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”67 a artikla

Euroopan parlamentin tutkintavaltuudet

Edellä olevia 64 ja 67 artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta Euroopan parlamentille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklassa annettuja tutkintavaltuuksia.”

19) Korvataan 69 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Näitä tietoja voidaan antaa ainoastaan, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi. Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 65 artiklan ja 68 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 33 artiklassa tarkoitetuissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa saatuja tietoja voidaan antaa vain, jos siihen on saatu nimenomainen suostumus valvontaviranomaiselta, jolta tiedot ovat lähtöisin, tai sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty.”

20) Korvataan 70 artikla seuraavasti:

”70 artikla

Tietojen toimittaminen keskuspankeille, rahapoliittisille viranomaisille, maksujärjestelmien valvontaviranomaisille ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle

1. Rajoittamatta 64–69 artiklan soveltamista valvontaviranomainen voi toimittaa seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja:

a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään (EKPJ) kuuluvat keskuspankit, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP), ja muut elimet, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;

b) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset; ja

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 (*) perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK), kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

2. Kriisitilanteessa, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklassa tarkoitettu kriisitilanne mukaan luettuna, jäsenvaltioiden on sallittava se, että valvontaviranomaiset toimittavat viipymättä tietoja EKPJ:ään kuuluville keskuspankeille, mukaan luettuna EKP, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

3. Nämä viranomaiset tai elimet voivat myös toimittaa valvontaviranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 67 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskevat tässä jaksossa säädetty salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).”

21) Muutetaan 71 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tehtäviään hoitaessaan ottavat huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentymisen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) valvontaviranomaiset osallistuvat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan;

b) valvontaviranomaiset pyrkivät kaikkiin keinoin noudattamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia sekä ilmoittavat syyt, jos ne eivät noudata niitä;

c) valvontaviranomaisille annetut kansalliset toimivaltuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviä, jotka kuuluvat niille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen jäsenenä tai tämän direktiivin nojalla.”

b) kumotaan 3 kohta.

22) Korvataan 75 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä vahvistaakseen menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa.

3. Jotta voidaan varmistaa varojen ja velkojen arvostuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

a) se, edellyttävätkö 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksymien kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöä ja ovatko nämä tilinpäätösstandardit sopusoinnussa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;

b) menetelmät ja oletukset, joita käytetään, jos noteerattuja markkinahintoja ei ole saatavilla tai jos komission asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksymät kansainväliset tilinpäätösstandardit ovat joko väliaikaisesti tai pysyvästi ristiriidassa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;

c) menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa, kun 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä sallitaan vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien käyttö.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

23) Lisätään artiklat seuraavasti:

”77 a artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi

Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden sekä joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Asiaankuuluvien riskittömän korkokäyrä on ekstrapoloitava niiden maturiteettien osalta, joissa asiaankuuluvien rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät enää ole syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa yhdestä tai useammasta sellaisesta termiinikorosta, joiden maturiteetit ovat pisimmät ja joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden ja joukkovelkakirjalainojen markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

77 b artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän vastaavuuskorjaus

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat soveltaa vastaavuuskorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään henkivakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden, mukaan luettuina vahinkovakuutus- tai jälleenvakuutusopimuksista johtuvat elinkorot, salkun parhaan estimaatin laskennassa valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän perusteella, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on varannut sijoitussalkun, joka koostuu joukkovelkakirjalainoista ja kassavirtaominaisuuksiltaan samankaltaisista muista omaisuuseristä, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin kattamiseksi ja säilyttää varauksen velvoitteiden koko elinajan, paitsi kun on kyse odotettujen kassavirtojen replikoinnin säilyttämisestä varojen ja velkojen välillä kassavirtojen muututtua olennaisesti;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkku, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, ja varattu sijoitussalkku yksilöidään, järjestetään ja hoidetaan erillään yritysten muusta toiminnasta, eikä varattua sijoitussalkkua voida käyttää yritysten muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen;
- c) varatun sijoitussalkun odotetut kassavirrat replikoivat kutakin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun odotetuista kassavirroista saman valuutan määräisinä, eikä mahdollinen ristiriita aiheuta riskejä, jotka ovat olennaisia suhteessa sen vakuutustoiminnan tai jälleenvakuutustoiminnan riskeihin, joihin vastaavuuskorjausta sovelletaan;
- d) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät sopimukset eivät aiheuta tulevia vakuutusmaksuja;
- e) ainoat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät vakuutusriskit ovat pitkäikäisyysriski, kustannusriski, muuttamisriski ja kuolevuusriski;
- f) kun vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvä vakuutusriski sisältää kuolevuusriskin, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun paras estimaatti ei kasva enempää kuin 5 prosenttia sellaisen kuolevuusriskin liittyvän stressin vaikutuksesta, joka kalibroidaan 101 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti;
- g) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyviin sopimuksiin ei sisälly vakuutuksenottajan optioita tai niihin sisältyy vain takaisinosto-optio, jos takaisinoston arvo ei ylitä niiden 75 artiklan mukaisesti arvostettujen omaisuuserien arvoa, jotka kattavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet takaisinosto-option käyttöhetkellä;
- h) varatun sijoitussalkun kassavirrat ovat kiinteät, eivätkä omaisuuserien liikkeeseenlaskijat tai kolmannet osapuolet voi muuttaa niitä;
- i) vakuutus- tai jälleenvakuutusopimuksen vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita ei jaeta eri osiin koostettaessa tämän kohdan mukaista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkua.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan h alakohdassa säädetään, vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää omaisuuseriä, joissa kassavirrat ovat inflaatioriippuvuutta lukuun ottamatta kiinteät, edellyttäen, että kyseiset omaisuuserät replikoivat inflaatiosta riippuvaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoja.

Jos liikkeeseenlaskijoilla tai kolmansilla on oikeus muuttaa jonkin omaisuuserän kassavirtoja sillä tavoin, että sijoittaja saa riittävän korvauksen voidakseen saavuttaa samat kassavirrat sijoittamalla varat uudelleen luottoluokaltaan vastaaviin tai parempiin omaisuuseriin, oikeus kassavirtojen muuttamiseen ei saa estää omaisuuserän hyväksymistä varattuun sijoitussalkkuun ensimmäisen alakohdan h alakohdan mukaisesti.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun, eivät saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta. Kun vastaavuuskorjausta soveltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei enää pysty täyttämään 1 kohdassa vahvistettuja ehtoja, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet täyttääkseen jälleen kyseiset ehdot. Jos tällainen yritys ei pysty uudestaan täyttämään ehtoja kahden kuukauden kuluessa päivämäärästä, jona ehdot eivät täytyneet, sen on lakattava soveltamasta vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiinsa ja se ei saa soveltaa vastaavuuskorjausta seuraavien 24 kuukauden aikana.

3. Vastaavuuskorjausta ei saa soveltaa vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskitön korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 d artiklan mukaisen volatilitteettikorjauksen tai 308 c artiklan mukaisen riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen.

77 c artikla

Vastaavuuskorjauksen laskenta

1. Edellä 77 b artiklassa tarkoitettu vastaavuuskorjaus lasketaan kunkin valuutan osalta seuraavia periaatteita noudattaen:

a) vastaavuuskorjauksen on oltava yhtä suuri kuin seuraavien erotus:

- i) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin varatun sijoitussalkun 75 artiklan mukainen arvo;
- ii) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen riskitöntä peruskorkokäyrää;

b) vastaavuuskorjaus ei saa sisältää perusmarginaalia, joka kuvaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen jäljellä olevia riskejä;

c) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, perusmarginaalia on tarvittaessa korotettava sen varmistamiseksi, että luottoluokaltaan sijoitustason alittavien omaisuuserien vastaavuuskorjaus ei ylitä luottoluokaltaan sijoitustasoisten eikä duraatioaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien vastaavuuskorjausta;

d) ulkoisten luottoluokitusten käytön vastaavuuskorjauksen laskennassa on oltava 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaista.

2. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa perusmarginaali

a) on yhtä suuri kuin seuraavien summa:

- i) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä;
- ii) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien luokituksen alentamisesta johtuvaa odotettua tappiota;

b) silloin, kun kyseessä ovat saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 30 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatioaltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta;

- c) silloin, kun kyseessä ovat muut omaisuuserät kuin saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 35 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatiooltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu pitkäaikaisiin maksukyvyttömyystilastoihin, jotka ovat omaisuuserän kannalta merkityksellisiä sen duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta.

Kun toisessa alakohdassa tarkoitetuista maksukyvyttömyystilastoista ei voida johtaa luotettavaa luottomarginaalia, perusmarginaali on yhtä suuri kuin riskittömän korkokäyrän ylittävä osuus b ja c alakohdassa tarkoitettu marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

77 d artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus

1. Jäsenvaltiot voivat edellyttää valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntää sille, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua parhaan estimaatin laskennassa.

2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan viitesalkkuun sisältyvistä omaisuuseristä, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

Valuutan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjaus vastaa 65:tä prosenttia riskikorjatusta valuuttamarginaalista.

Riskikorjattu valuuttamarginaali lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitettua marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

Volatiliteettikorjausta sovelletaan vain niihin asiaankuuluviin korkokäyrän riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Asiaankuuluvien korkokäyrän riskittömien korkojen ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

4. Kunkin asiaankuuluvan maan osalta 3 kohdassa tarkoitettua riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta kyseisen maan valuutan kohdalla on ennen 65 prosentin kertoimen soveltamista korotettava riskikorjatun maamarginaalin ja kaksinkertaisen riskikorjatun valuuttamarginaalin erotuksella aina, kun kyseinen erotus on positiivinen ja riskikorjattu maamarginaali on suurempi kuin 100 peruspistettä. Korotettua volatiliteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan. Riskikorjattu maamarginaali lasketaan samalla tavoin kuin riskikorjattu valuuttamarginaali kyseisen maan valuutan kohdalla, mutta se perustuu viitesalkkuun, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien ja kyseisen maan valuutan määräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

5. Volatiliteettikorjausta ei saa soveltaa vakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskiton korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 b artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen.

6. Poiketen siitä, mitä 101 artiklassa säädetään, vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa kattaa volatiliteettikorjauksen muutoksista johtuvaa oman perusvarallisuuden tappioriskiä.

*77 e artikla***Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen tuottamat tekniset tiedot**

1. Vakuutus- ja lisäläkeviranomainen vahvistaa ja julkaisee kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta vähintään neljännesvuosittain seuraavat tekniset tiedot:

- a) asiaankuuluva riskitön korkokäyrä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskemiseksi ilman vastaavuuskorjausta tai volatiliteettikorjausta;
- b) kunkin asiaankuuluvan duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta perusmarginaali 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusmarginaalin laskentaa varten;
- c) kunkin asiaankuuluvan kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta 1 kohdassa tarkoitetut tekniset tiedot. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä käytetään hyödyksi näitä tietoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 301 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän saatavuuteen.

3. Kun komissio hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetut tekniset tiedot 2 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on käytettävä näitä teknisiä tietoja 77 artiklan mukaisen parhaan estimaatin, 77 c artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen ja 77 d artiklan mukaisen volatiliteettikorjauksen laskennassa.

Asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi niiden valuuttojen ja kansallisten markkinoiden ollessa kyseessä, joiden osalta 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ei vahvisteta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua korjausta.

*77 f artikla***Pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden ja osakeriskiä koskevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu**

1. Vakuutus- ja lisäläkeviranomainen laatii vuosittain ja 1 päivään tammikuuta 2021 saakka Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen vaikutuksesta.

Valvontaviranomaisten on vuosittain kyseisen jakson aikana annettava vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) pitkäaikaisten takuiden saatavuus vakuutustuotteissa niiden kansallisilla markkinoilla ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytyminen pitkäaikaisina sijoittajina;
- b) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta, volatiliteettikorjausta, 138 artiklan 4 kohdan mukaista tervehdyttämiskäytännön pidennystä, duraatiopohjaista osakeriskialamoduulia sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä;
- c) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin, duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisten siirtymätoimenpiteiden vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan kansallisella tasolla ja anonyymisti kunkin yrityksen osalta;
- d) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin ja duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäyttäytymiseen sekä se, tarjoavatko ne aiheettomia pääomahuojennuksia;

- e) mahdollisen 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämiskokouksen pidennyksen vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- f) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten soveltaessa 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä se, noudattavatko ne 308 e artiklassa tarkoitettuja vaiheistus suunnitelmia, ja mahdollisuudet vähentää riippuvuutta näistä siirtymätoimenpiteistä, mukaan luettuina toimenpiteet, joita yritykset ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet tai joita niiden on määrä toteuttaa, ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion sääntely-ympäristön.

2. Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen antaa tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan ja julkisen kuulemisen jälkeen komissiolle lausunnon 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen arvioinnista. Arvioinnissa on käsiteltävä vakuutuslaitosten sisältyvien pitkäaikaisen takuuden saatavuutta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytymistä pitkäaikaisina sijoittajina ja yleisesti rahoitusjärjestelmän vakautta.

3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen toimittaman lausunnon perusteella kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 tai tarvittaessa aiemmin. Kertomuksessa on keskityttävä erityisesti vaikutuksiin, jotka kohdistuvat seuraaviin:

- a) vakuutuksenottajien suoja;
- b) Euroopan vakuutusmarkkinoiden toiminta ja vakaus;
- c) sisämarkkinat ja erityisesti kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopan vakuutusmarkkinoilla;
- d) se, missä määrin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimivat edelleen pitkäaikaisina sijoittajina;
- e) annuiteettituotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- f) kilpailevien tuotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- g) vakuutusyritysten pitkäaikaiset sijoitusstrategiat tuotteille, joihin sovelletaan 77 b ja 77 c artiklaa, verrattuna strategiaihin muille pitkäaikaisille takuille;
- h) kuluttajien valintamahdollisuudet ja kuluttajien tietoisuus riskistä;
- i) hajauttamisen aste vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutus toiminnassa ja sijoitussalkussa;
- j) rahoitusjärjestelmän vakaus.

Kertomuksen on lisäksi perustuttava valvontakokemukseen, jota saadaan 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan soveltamisesta, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset.

4. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.”

24) Korvataan 86 artikla seuraavasti:

”86 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
 - a) vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset metodiikat 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen parhaan estimaatin laskemiseksi;
 - b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määrittäessä asiaankuuluva riskitön korkokäyrä, jota käytetään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen parhaan estimaatin laskennassa;

- c) olosuhteet, joissa vakuutustekninen vastuuvélka lasketaan kokonaisuutena tai parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana, sekä menetelmät, joita käytetään, kun vakuutustekninen vastuuvélka lasketaan kokonaisuutena 77 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- d) menetelmät ja oletukset, joita käytetään riskimarginaalin laskennassa, mukaan luettuna niiden hyväksyttävään omaan varallisuuteen kuuluvien erien määrittäminen, joita tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen ja pääoman kustannuksen tason kalibrointiin 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- e) vakuutuslajit, joiden perusteella vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet segmentoidaan vakuutusteknisen vastuuvélan laskemiseksi 80 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- f) vaatimukset, jotka on täytettävä vakuutusteknisen vastuuvélan laskennassa käytettyjen tietojen asianmukaisuuden, täydellisuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi, sekä erityisolosuhteet, joissa on asianmukaista käyttää parhaan estimaatin laskemiseen likiarvoja, tapauskohtaiset menetelmät mukaan luettuina, 82 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- g) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 b artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa 77 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua kuolevuusriskin liittyvän stressin vaikutusta;
- h) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 c artiklan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina oletukset ja menetelmät, joita sovelletaan vastaavuuskorjauksen ja perusmarginaalin laskennassa;
- i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjauksen laskemiseksi, mukaan luettuna kaava kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettua marginaalin laskemiseksi.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvélan menetelmien ja laskelmien jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

- a) metodiikat, joita käytetään laskettaessa 81 artiklassa tarkoitettu vastapuolen maksukyvyttömyyteen liittyvä korjaus, jolla otetaan huomioon vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat odotetut tappiot;
- b) tarvittaessa yksinkertaistetut vakuutusteknisen vastuuvélan laskentamenetelmät ja -teknikat sen varmistamiseksi, että a ja d alakohdassa tarkoitettua vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset menetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösyrietykset mukaan luettuina, kantamien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa 77 b artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt 77 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaavuuskorjauksen soveltamisen hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

25) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Delegoidut säädökset ja tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit”

- b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta voidaan varmistaa oman varallisuuden määrittämisen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin perusteet, joita valvontaviranomaiset noudattavat hyväksyessään oman lisävarallisuuden 90 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

1 a. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen, rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteisöjen käsittely oman varallisuuden määrittämisessä.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa 90 artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla vahvistetaan sovellettavat menettelyt, lomakkeet ja mallit oman lisävarallisuuden käytön hyväksymistä varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

26) Korvataan 97 artikla seuraavasti:

”97 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo, jossa mainitaan oman varallisuuden erät, myös 96 artiklassa tarkoitettut erät, joiden katsotaan täyttävän 94 artiklassa vahvistetut perusteet, ja esitetään kunkin oman varallisuuden erän osalta tarkka kuvaus ominaisuuksista, jotka ovat määränneet sen luokituksen.

2. Jotta voidaan varmistaa omien varojen luokituksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin menetelmät, joita valvontaviranomaisten on käytettävä arvioidessaan ja hyväksyessään sellaisten oman varallisuuden erien arvioinnin ja luokituksen, jotka eivät sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua luettelo säännöllisesti uudelleen ja saattaa sen tarvittaessa ajan tasalle markkinoiden kehityksen perusteella.”

27) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Oman varallisuuden hyväksyttävyyttä koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

a) 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut määrälliset rajoitukset;

b) korjaukset, jotka olisi tehtävä ilmentämään niiden oman varallisuuden erien siirtämättömyyttä, joita voidaan käyttää vain erityisestä velkasegmentistä tai erityisistä riskeistä syntyneiden tappioiden kattamiseen (korvamerkityt rahastot).”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

”109 a artikla

Standardikaavaa koskevat yhdenmukaistetut tekniset tiedot

1. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi standardikaavan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean kautta luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten sijoittamisesta objektiiviseen luottoluokka-asteikkoon soveltaen 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti määritettyjä luokkia.

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun markkinariskimoduulin laskentaa, helpottaa 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin laskentaa, arvioida 101 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja riskienvähentämistekniikoita ja laskea vakuutustekninen vastuovelka, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi seuraavien osalta:

- a) luettelot aluehallinnoista ja paikallisviranomaisista, joilta olevia saamia käsitellään samoin kuin saamia keskushallinnolta siinä maassa, missä ne toimivat, mikäli tällaisiin saamiin liittyvät riskit eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja sellaisten erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä;
- b) 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osakeindeksi 111 artiklan 1 kohdan c ja o alakohdan mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti;
- c) korjaukset, jotka tehdään euroon sidottuihin valuuttoihin 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa valuuttariskialamoduulissa 111 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti vahvistettujen, euroon sidottuihin valuuttoihin valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi tehtäviä korjauksia koskevien yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkaisee tekniset tiedot, mukaan luettuina 106 artiklassa tarkoitettua symmetristä mukautusta koskevat tiedot, vähintään neljännesvuosittain.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sairausvakuutusriskimoduulin laskentaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten antamat laskelmat huomioon ottaen luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi standardipoikkeamista, jotka liittyvät tiettyihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät 5 kohdan mukaiset perusteet ja mahdolliset delegoiduilla säädöksillä vahvistetut lisäperusteet.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan ainoastaan niihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät seuraavat perusteet:

- a) korvausten jakamismekanismi on läpinäkyvä ja täysin määritetty ennen vuotuista ajanjaksoa, jota se koskee;
- b) korvausten jakamismekanismiin, sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvien vakuutusyritysten määrän ja tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan riskiominaisuuksien avulla voidaan varmistaa, että kunkin tasoitusjärjestelmään osallistuvan yrityksen osalta tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan vuotuisten tappioiden vaihtelu vähenee merkittävästi tasoitusjärjestelmän kautta sekä vakuutusmaksu- että korvausvastuuriikin osalta;

- c) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmän alainen sairausvakuutus on pakollinen ja korvaa osittain tai kokonaan lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmän antaman sairausvakuutusuojan;
- d) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvan vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa yksi tai useampi jäsenvaltion hallitus takaa maksavansa tasoitusjärjestelmän alaisen vakuutustoiminnan vakuutuksenottajille täyden korvauksen.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan lisäperusteet, jotka kansallisten lainsäädäntötoimenpiteiden on täytettävä, sekä menetelmät ja vaatimukset tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen standardipoikkeamien laskemiseksi.”

29) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

103–109 artiklaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
 - a) 101 artiklan ja 103–109 artiklan mukainen standardikaava;
 - b) tarvittavat alamuodulit, joiden avulla 104 artiklassa tarkoitettuihin riskimoduuleihin kuuluvat riskit voidaan ottaa tarkemmin huomioon, sekä mahdolliset myöhemmät päivitykset;
 - c) menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, jotka kalibroidaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun todennäköisyystasoon ja joita käytetään laskettaessa kutakin 104, 105 ja 304 artiklassa säädettyä perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen riskimoduulia tai alamuodulia, 106 artiklassa tarkoitettu symmetrinen mukautusmekanismi ja asianmukainen ajanjakso ilmaistuna kuukausien lukumääränä sekä asianmukainen lähestymistapa 304 artiklassa tarkoitettujen menetelmän integroimiseksi standardikaavan mukaisesti lasketussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa;
 - d) korrelaatioparametrit, tarvittaessa myös liitteessä IV tarkoitettujen parametrien, ja kyseisten parametrien päivittämistä koskevat menettelyt;
 - e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäessä riskienvähentämistekniikoita menetelmät ja oletukset, joita käytetään arvioitaessa kyseisen yrityksen riskiprofiilin muutoksia ja korjattaessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa;
 - f) laatuvaatimukset, jotka e alakohdassa tarkoitettujen riskienvähentämistekniikoiden on täytettävä sen varmistamiseksi, että riski on tosiasiallisesti siirretty kolmannelle;
 - f a) menetelmät ja parametrit, joita käytetään vastapuoliriskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, kun on kyse saamisista ehdot täyttäviltä keskusvastapuolilta, ja kyseiset parametrit siten, että varmistetaan mainittujen saamisten johdonmukainen kohtelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten kohdalla;
 - g) menetelmät ja parametrit, joita käytetään 107 artiklassa säädetyn operatiivista riskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, mukaan luettuna 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus;
 - h) menetelmät ja korjaukset, joita käytetään kuvaamaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajallisia mahdollisuuksia hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä;
 - i) menetelmä, jota käytetään laskettaessa 108 artiklan mukaista korjausta, jolla otetaan huomioon vakuutustekniiseen vastuuelkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus;
 - j) henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulien vakioparametrit, jotka voidaan korvata 104 artiklan 7 kohdan mukaisilla yrityskohtaisilla parametreilla;

- k) standardoidut menetelmät, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset käyttävät laskeessaan j alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja, sekä mahdolliset käytettyjen tietojen täydellisyyttä, tarkkuutta ja asianmukaisuutta koskevat vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin valvontaviranomaiset antavat hyväksyntänsä, ja hyväksynnässä noudatettava menettely;
- l) tiettyjä alamuodoleja ja riskimuodoleja varten yksinkertaistetut laskelmat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseisiä yksinkertaistuksia 109 artiklan mukaisesti;
- m) lähestymistapa, jota sovelletaan 212 artiklassa määriteltyihin sidosyrityksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen osakeriskialamuodulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten sidosyritysten arvon vaihtelussa, mikä johtuu kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja osakasyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sidosyrityksiin;
- n) ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien ulkoisten luottoluokitusten käyttö vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa standardikaavan mukaisesti ja ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen 109 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottoluokka-asteikkoon, minkä on oltava johdonmukaista sen kanssa, miten ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia ulkoisia luottoluokituksia käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjen rahoituslaitosten pääomavaatimusten laskennassa;
- o) 109 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua osakeindeksiä koskevat yksityiskohtaiset perusteet;
- p) yksityiskohtaiset perusteet, jotka koskevat euroon sidottuihin valuuttoihin tehtäviä korjauksia 109 a artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen valuuttariskialamuodulin laskennan helpottamiseksi;
- q) 109 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen aluehallintojen ja paikallisviranomaisten luokittelua koskevat ehdot.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita on sovellettava valvontaviranomaisen hyväksyessä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä arvion vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuudesta. Se ottaa erityisesti huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehityksen, näiden omaisuuserien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytymisen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtuneen kehityksen. Tiettyjen omaisuuseräluokkien uudelleentarkastelu voidaan asettaa etusijalle. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tai sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten muuttamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin määrälliset rajoitukset ja varojen hyväksyttävyyttä koskevat vaatimukset silloin, kun kyseisiä riskejä ei oteta missään alamuodulissa riittävästi huomioon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Näitä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan vakuutus teknisen vastuuvelan kattaviin varoihin lukuun ottamatta sellaisia henkivakuutus sopimuksiin varattuja varoja, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin. Komissio tarkastelee niitä uudelleen standardikaavaa ja rahoitusmarkkinoita koskevan kehityksen perusteella.”

30) Korvataan 114 artikla seuraavasti:

"114 artikla

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisiä malleja koskevat delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavat:
 - a) mukautukset, jotka tehdään 120–125 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin osittaisen sisäisen mallin rajoitetun soveltamisalan perusteella;
 - b) tapa, jolla osittainen sisäinen malli sisällytetään kokonaisuudessaan 113 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan, sekä vaihtoehtoisten sisällystekniikoiden käyttöä koskevat vaatimukset.
2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä:
 - a) sisäisen mallin hyväksymiseen 112 artiklan mukaisesti; ja
 - b) 115 artiklassa tarkoitettuun sisäiseen malliin tehtävien suurten muutosten ja sisäisten mallien muutosmenettelyn muutosten hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

31) Korvataan 127 artikla seuraavasti:

"127 artikla

120–126 artiklaa koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti 120–126 artiklaan liittyviä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sisäisten mallien käyttöä kaikkialla unionin alueella, parantaakseen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiilin arviointia ja liiketoiminnan johtamista."

32) Muutetaan 129 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohta seuraavasti:
 - i) vahinkovakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 2 500 000 euroa lukuun ottamatta tapauksia, joissa kaikki liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin vakuutusluokkiin 10–15 sisältyvät riskit tai osa niistä on katettu, jolloin tason on oltava vähintään 3 700 000 euroa,
 - ii) henkivakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 3 700 000 euroa,
 - iii) jälleenvakuutusyrityksissä 3 600 000 euroa lukuun ottamatta kytkösytyksiä, joissa vähimmäispääomavaatimuksen on oltava vähintään 1 200 000 euroa,"
- b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on sallittava se, että niiden valvontaviranomaiset edellyttävät ajanjaksolla, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja prosenttilukuja yksinomaan yrityksen VI luvun 4 jakson 2 alajakson mukaisesti laskettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen."
- c) lisätään 4 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia laskettaessa yritykset eivät ole velvollisia laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimusta neljännesvuosittain."

d) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 kertomuksen jäsenvaltioiden säännöistä ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1–4 kohdan mukaisesti.”

33) Korvataan 130 artikla seuraavasti:

”130 artikla

Delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, miten 128 ja 129 artiklassa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus lasketaan.”

34) Korvataan 131 artiklan ensimmäisessä kohdassa päivämäärä ”31 päivänä lokakuuta 2012” päivämäärällä ”31 päivänä joulukuuta 2015” ja päivämäärä ”31 päivänä lokakuuta 2013” päivämäärällä ”31 päivänä joulukuuta 2016”.

35) Korvataan 135 artikla seuraavasti:

”135 artikla

Laadullisia vaatimuksia koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavia seikkoja koskevat laadulliset vaatimukset:

- a) sijoituksista aiheutuvien riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta 132 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan osalta;
- b) sellaisten erityisriskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta, jotka aiheutuvat sijoituksista 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin johdannaisinstrumentteihin ja varoihin, sekä sen määrittäminen, missä määrin tällaisten varojen käytön voidaan katsoa auttavan pienentämään riskejä tai helpottamaan sijoitus-salkun tehokasta hoitoa 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) vaatimukset, jotka lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusvälineiksi uudelleenjärjestelviin yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) on täytettävä, jotta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys saa sijoittaa tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin, jotka on laskettu liikkeeseen 1 päivän tammikuuta 2011 jälkeen, mukaan luettuina vaatimukset, joilla varmistetaan, että alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainanantaja säilyttää koko ajan olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin viisi prosenttia;
- b) laadulliset vaatimukset, jotka tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin sijoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten on täytettävä;
- c) olosuhteet, joissa voidaan määrätä oikeasuhteinen korotettu pääomavaatimus, kun tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vaatimuksia on rikottu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 101 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdan c alakohdan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kyseisessä säännöksessä tarkoitettua oikeasuhteisen korotetun pääomavaatimuksen laskentaa koskevat metodiikat.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

36) Korvataan 138 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan, toteamalla poikkeuksellisilla epäsuotuisilla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaikaa enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuusteknisen vastuuvelan keskimääräinen duraatio.

Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa kyseisen valvontaviranomaisen pyynnöstä poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia. Kyseinen valvontaviranomainen voi esittää pyynnön, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, eivät todennäköisesti pysty täyttämään jotakin 3 kohdassa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeuksellinen epäsuotuisa tilanne on olemassa, kun yksi tai useampi seuraavista perusteista vaikuttaa vakavasti tai epäsuotuisasti sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä:

- a) odottamaton, voimakas ja vakava häiriö rahoitusmarkkinoilla;
- b) pitkään alhainen korkotaso;
- c) merkittävästi vaikuttava katastrofitapahtuma.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioi asianomaista kansallista valvontaviranomaista kuultuaan säännöllisesti, ovatko toisessa alakohdassa tarkoitettut olosuhteet edelleen olemassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa asianomaista valvontaviranomaista kuultuaan ajankohdan, jona poikkeuksellista epäsuotuisaa tilannetta ei enää ole olemassa.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamispäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.”

37) Korvataan 143 artikla seuraavasti:

”143 artikla

138 artiklan 4 kohtaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään poikkeuksellisten epäsuotuisien tilanteiden lajeja ja joissa määritetään tekijät ja perusteet, jotka on otettava huomioon, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon ja valvontaviranomaiset määrittävät 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämisyksikön pidennyksen.

2. Jotta voidaan varmistaa 138 artiklan 2 kohdan, 139 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tervehdyttämisyksikön suunnitelmaa, 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rahoitusuunnitelmaa ja 141 artiklaa, huolehtien asianmukaisesti siitä, että vältetään prosykliset vaikutukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

38) Korvataan 149 artikla seuraavasti:

”149 artikla

Riskien tai sitoumusten muutokset

Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyritys aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.”

39) Muutetaan 155 artikla seuraavasti:

a) lisätään 3 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sellaisten tapausten lukumäärä ja laji, jotka ovat johtaneet 146 ja 148 artiklan mukaiseen kielteiseen päätökseen tai joissa on toteutettu tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä.”

40) Lisätään 158 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

41) Korvataan 159 artikla seuraavasti:

”159 artikla

Tilastotiedot rajan ylittävistä tapahtumista

Jokaisen vakuutusyrityksen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle erikseen sijoitautumisvapauden perusteella ja erikseen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toteutettujen tapahtumien osalta vakuutusmaksujen, korvausten ja palkkioiden määrä jälleenvakuutusta vähentämättä jäsenvaltioittain ja seuraavasti:

a) vahinkovakuutustoiminta vakuutuslajeittain asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) henkivakuutustoiminta kussakin vakuutuslajissa asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti.

Kun kyse on liitteessä I olevan A osan luokasta 10, jossa rahdinkuljettajan vastuu on suljettu pois, asianomaisen yrityksen on myös ilmoitettava kyseiselle valvontaviranomaiselle vahinkotiheys ja korvausten keskimääräiset kulut.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettut tiedot kohtuullisessa ajassa ja yhtenä kokonaisuutena jokaisen niitä pyytävän asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisille.”

42) Korvataan 172 artikla seuraavasti:

”172 artikla

Vastaavuus jälleenvakuutusyritysten tapauksessa

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, I osastossa säädettyä järjestelyä.

2. Jos kolmas maa täyttää 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, vastaa tämän direktiivin I osastossa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

3. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu tässä direktiivissä säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, on kohdeltava samoin kuin tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ja vaikka 1 kohdan mukaisesti määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 2 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihtamisesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;
- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

Väliaikaista vastaavuutta koskeissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa säädetty ehdot.

5. Edellä 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan valvontajärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu I osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 2 kohdan mukaisesti.

6. Sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, on kohdeltava samoin kuin 3 kohdassa tarkoitettuja jälleenvakuutussopimuksia. Jäljempänä olevaa 173 artiklaa sovelletaan myös jälleenvakuutusyrityksiin, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti.”

43) Korvataan 176 artikla seuraavasti:

”176 artikla

Jäsenvaltioiden ilmoitus komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle

Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on ilmoitettava komissiolle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoralle tai välilliselle tytäryritykselle, jonka yhteen tai useampaan emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lakia.

Ilmoitukseen on sisällyttävä myös tieto asianomaisen yritysrühmän rakenteesta.

Jos yritys, johon sovelletaan kolmannen maan lakia, hankkii sellaisen osuuden unionissa toimiluvan saaneesta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä, että tästä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä tulee kyseisen kolmannen maan yrityksen tytäryritys, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava siitä komissiolle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.”

44) Korvataan 177 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset kohtaavat sijoittautuessaan kolmanteen maahan tai harjoittaessaan siellä toimintaansa.”

45) Korvataan 210 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään rajoitettua jälleenvakuutusta (finite reinsurance) koskevasta toiminnasta aiheutuvien riskien seuraamista, hallitsemista ja valvontaa koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut säännökset.”

46) Korvataan 211 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin seuraavat perusteet valvontaviranomaisten hyväksyntää varten:

- a) luvan soveltamisala;
- b) kaikkiin sopimukseen sisällytettävät pakolliset ehdot;
- c) 42 artiklassa tarkoitetut erillisyyhtiötä johtavien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;
- d) osakkaiden tai jäsenten, joilla on määräomistusyhteyksiä erillisyyhtiössä, sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;
- e) asianmukaiset hallinto- ja kirjanpito menettelyt, riittävät sisäiset valvontamekanismit ja riskienhallintaa koskevat vaatimukset;
- f) tilinpäätöstietoja, toiminnan vakautta koskevia tietoja ja tilastotietoja koskevat vaatimukset;
- g) vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

2 a. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan hyväksyttäessä erillisyyhtiöiden perustaminen, ja muodoista ja malleista, joita on käytettävä 2 kohdan f alakohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 b. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa, jos erillisyyhtiö, joka ottaa vastuulleen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskin, on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on saanut toimiluvan.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Ennen 31 päivää joulukuuta 2015 toimiluvan saaneisiin erillisyyhtiöihin on sovellettava sen jäsenvaltion lain-säädäntöä, joka on myöntänyt erillisyyhtiölle toimiluvan. Tällaisen erillisyyhtiön kyseisen päivämäärän jälkeen aloittamaan uuteen toimintaan sovelletaan 1, 2 ja 2 a kohdan säännöksiä.”

47) Korvataan 212 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ’valvontaviranomaisten kollegiolla’ pysyvää mutta joustavaa rakennetta yhteistyötä, koordinoitua ja ryhmävalvontaa koskevan päätöksenteon helpottamista varten;”

48) Muutetaan 216 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Tällöin valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jollei tämän artiklan 2–6 kohdasta muuta johdu, 218–258 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”

b) korvataan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä yritykselle että ryhmävalvojalle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.”

49) Muutetaan 217 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tällöin valvontaviranomaisten on perusteltava sopimuksensa sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.”

50) Korvataan 227 artikla seuraavasti:

”227 artikla

Vastaavuus kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tapauksessa

1. Laskettaessa kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta ryhmän vakavaraisuutta 233 artiklan mukaisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä käsitellään pelkästään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin sidosyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä.

Jos kolmas maa, jossa kyseisellä yrityksellä on kotipaikka, kuitenkin edellyttää yritykseltä toimilupaa ja määrää sen toiminnalle vähintään I osaston VI luvussa säädettyä vastaavan vakavaraisuusjärjestelyn, jäsenvaltiot voivat säätää, että laskelmassa otetaan kyseisen yrityksen osalta huomioon kyseisessä kolmannessa maassa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus sekä sen kattamiseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus.

2. Kun delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tarkastettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa ryhmävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ennen kuin ryhmävalvoja tekee vastaavuutta koskevan päätöksen, sen on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannelle maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannelle maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä toisen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

4. Jos kolmas maa täyttää 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, ja vaikka 3 kohdan mukaisesti määritettyjä perusteita ei täytetä, komissio voi 6 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, tilapäisesti vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä, jos:

- a) voidaan osoittaa, että tuolloin on käytössä vakavaraisuusjärjestely, joka voidaan arvioida vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, tai että kolmas maa voi ottaa sen käyttöön ja soveltaa sitä;
- b) kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- c) kolmannen maan lait mahdollistavat yhteistyön ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;
- d) kolmannella maalla on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- e) kolmas maa on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös tehdään alun perin kymmenen vuoden ajanjaksoksi, paitsi jos ennen kyseisen ajanjakson päättymistä

- a) kyseinen delegoitu säädös on kumottu; tai
- b) on annettu 4 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös, jossa todetaan, että kolmannen maan valvontajärjestely on katsottu I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä vastaavaksi.

Tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös uusitaan kymmeneksi vuodeksi kerrallaan, jos 5 kohdassa tarkoitettut ehdot edelleen täyttyvät. Komissio antaa tällaisen delegoidun säädöksen 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tilapäistä vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tällaisia delegoituja säädöksiä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota päätösten arvioinnissa. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille meneillään olevista uudelleentarkasteluista ja antaa sille kertomuksen päätelmistään.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on tilapäisesti vastaava, kyseinen kolmas maa katsotaan vastaavaksi 1 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa.”

51) Korvataan 231 artikla seuraavasti:

”231 artikla

Ryhmän sisäinen malli

1. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus sekä ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asianomaisten valvontaviranomaisten on yhdessä päätettävä luvan myöntämisestä ja määriteltävä mahdolliset lupaehtot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ryhmävalvojalle.

Ryhmävalvojan on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehtävä päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kuuden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kuuden kuukauden määräaikaa pidetään mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla varmistetaan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten koskevan menettelyn yhdenmukaisen soveltamisen edellytykset, 1 kohdassa tarkoitettujen lupahakemusten osalta yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten, ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle asiakirja, jossa perustellaan päätös kaikilta osin.

6. Jos yhteisten päätösten ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on otettava asianmukaisesti huomioon näkemykset ja varaukset, joita muut asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet kyseisen kuuden kuukauden määräajan kuluessa.

Ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille asiakirja, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

7. Jos jokin asianomainen valvontaviranomainen katsoo, että sen valvonnassa olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmätasolla hyväksytyyn sisäisen mallin perusoletuksista, ja jos kyseinen yritys ei ole ratkaissut asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, kyseinen viranomainen voi 37 artiklan mukaisesti päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu tällaista sisäistä mallia soveltamalla.

Valvontaviranomainen voi poikkeuksellisissa oloissa, joissa lisäpääomavaatimus ei olisi asianmukainen, vaatia kyseistä yritystä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksensa I osaston VI luvun 4 jakson 1 ja 2 alajaksossa tarkoitettun standardikaavan perusteella. Edellä 37 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomainen voi päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu standardikaavaa soveltamalla.

Valvontaviranomaisen on perusteltava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut päätökset sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle että muille valvontaviranomaisten kollegion jäsenille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa ohjeita varmistaakseen tämän kohdan yhdenmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen.”

52) Korvataan 232 kohdan ensimmäisen kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Selvittäessään, otetaanko ryhmän riskiprofiili ryhmän konsolidoidussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa asianmukaisesti huomioon, ryhmävalvojan on kiinnitettävä erityistä huomiota tapauksiin, joissa 37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut tilanteet voivat ilmetä ryhmätasolla, erityisesti jos”

53) Korvataan 232 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvien osin.”

54) Korvataan 233 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvien osin.”

55) Korvataan 234 artikla seuraavasti:

”234 artikla

220–229 ja 230–233 artiklaa koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 220–229 artiklassa säädetyt tekniset periaatteet ja menetelmät sekä 230–233 artiklan soveltaminen erityisten oikeudellisten rakenteiden taloudellista luonnetta vastaavasti.”

56) Korvataan 237 artikla seuraavasti:

”237 artikla

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: hakemusta koskeva päätös

1. Haettaessa lupaa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen asianomaisten valvontaviranomaisten on valvontaviranomaisten kollegiossa täydessä yhteistyössä päätettävä haetun luvan myöntämisestä ja määritettävä mahdolliset lupaehdot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ainoastaan tytäryritykselle toimiluvan antaneelle valvontaviranomaiselle. Kyseisen valvontaviranomaisen on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kaikki kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat vastaanottaneet täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana.

4. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 1 kohdassa tarkoitetuista lupahakemuksista yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisen päätöksen, tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on toimitettava hakijalle kaikilta osin perusteltu päätös. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

6. Jos valvontaviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä 2 kohdassa vahvistettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on kyseisen määräajan kuluessa otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

- a) näkemykset ja varaukset, joita asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet;
- b) varaukset, joita muut valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat esittäneet.

Päätös on perusteltava, ja siihen on tarvittaessa sisällyttävä selitys, jos muiden asianomaisten valvontaviranomaisten esittämistä varauksista on poikettu merkittävästi. Ryhmävalvojan on toimitettava päätöksestä jäljennös hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.”

57) Korvataan 238 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Valvontaviranomaisten kollegion on parhaansa mukaan pyrittävä pääsemään sopimukseen tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen ehdotuksesta tai muista mahdollisista toimenpiteistä.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava sopimus sitovaksi ja sovellettava sitä.”

58) Korvataan 238 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos valvontaviranomainen ja ryhmävalvoja ovat asiasta eri mieltä, valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian kuukauden kuluessa valvontaviranomaisen ehdotuksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi. Kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitettujen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.”

59) Lisätään 239 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ne ovat eri mieltä:

- a) tervehdyttämissuunnitelman hyväksymisestä, mukaan luettuna tervehdyttämisyksikön mahdollinen pidennys, 1 kohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan kuluessa; tai
- b) ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymisestä 2 kohdassa tarkoitettujen kuukauden määräajan kuluessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi.

Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan tai kuukauden määräajan päätyttyä;
- b) sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa.

Neljän kuukauden tai kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna soviteluajana.

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.”

60) Korvataan 241 artikla seuraavasti:

”241 artikla

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) perusteet, joilla arvioidaan, täyttyvätkö 236 artiklassa vahvistetut ehdot;
- b) perusteet, joilla arvioidaan, millaisia tilanteita on pidettävä 239 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina kriisitilanteina;
- c) menettelyt, joita valvontaviranomaisten on noudatettava vaihtaessaan tietoja, käyttäessään oikeuksiaan ja täyttäessään velvollisuutensa 237–240 artiklan mukaisesti.”

61) Korvataan 242 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä arvion III osaston soveltamisesta, erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegion toimivuudesta ja lisäpääomavaihtimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä, sekä antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.”

62) Korvataan 242 artiklan 2 kohdassa päivämäärä ”31 päivään lokakuuta 2015” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2018”.

63) Korvataan 244 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän riskikeskittymän määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa riskikeskittymien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän riskikeskittymän yksilöintiä ja asianmukaisten kynnysarvojen asettamista 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista riskikeskittymistä ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

64) Korvataan 245 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän ryhmänsäisen liiketoimen määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa ryhmänsäisten liiketoimien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän ryhmänsäisen liiketoimen yksilöintiä 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista ryhmänsäisistä liiketoimista ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

65) Korvataan 247 artiklan 3–7 kohta seuraavasti:

"3. Asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityistapauksissa minkä tahansa muun valvontaviranomaisen pyynnöstä tehdä yhteisen päätöksen poiketa 2 kohdassa vahvistetuista perusteista, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon ryhmän rakenne sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun valvontaviranomaisen ryhmävalvojaksi.

Tätä varten mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi pyytää keskustelun aloittamista siitä, ovatko 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden tarkoituksenmukaisia. Keskustelu voidaan käydä enintään kerran vuodessa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään yhteinen päätös ryhmävalvojan valinnasta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun keskustelua on pyydetty. Niiden on ennen päätöksen tekemistä annettava ryhmälle tilaisuus esittää kantansa.

Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle.

4. Jos 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, asianomaisten valvontaviranomaisten on lykättävä yhteisen päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta yhteinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitte-lu aikana.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsi-teltäväksi 4 kohdan mukaisesti. Asia ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös. Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle ja valvontaviranomaisten kollegiolla.

6. Jos yhteistä päätöstä ei tehdä, ryhmävalvojan tehtävää hoitaa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetty val-vontaviranomainen.

7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vähintään kerran vuodessa merkittävistä vaikeuksista, joita liittyy 2, 3 ja 6 kohdan soveltamiseen.

Jos ilmenee merkittäviä vaikeuksia, jotka liittyvät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen perusteiden sovelta-miseen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään kyseiset perusteet.”

66) Muutetaan 248 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos ryhmävalvoja ei hoida 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai valvontaviranomaisten kollegion jäsenet eivät tee yhteistyötä tässä kohdassa edellytetyssä laajuudessa, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ovat ryhmävalvoja ja kaikkien sellaisten jäsenvaltioiden valvonta-viranomaiset, joissa kaikkien tytäryritysten pääkonttorit sijaitsevat, sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti.”

c) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos koordinoitijärjestelyistä ilmenee eriäviä näkemyksiä, mikä tahansa valvontaviranomaisten kollegion jäsen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti. Ryhmävalvojan on tehtävä asiasta lopullinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Ryhmävalvojan on toimitettava päätös muille asianomaisille valvontaviranomaisille.”

d) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Koordinoitijärjestelyissä voidaan antaa lisätehtäviä ryhmävalvojalle, muille valvontaviranomaisille tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jos tällä tehostetaan ryhmän valvontaa eikä heikennetä valvontaviranomaisten kolle-gion jäsenten valvontatoimia näiden yksittäisten tehtävien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta ryhmävalvo-jalle ja muille valvontaviranomaisille tällä direktiivillä annettuja oikeuksia ja velvollisuuksia.”

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa koskevia ohjeita niiden työskentelyä koskevien kattavien arvioiden perusteella niiden lähentymisen tason arvioimiseksi. Tällaisia arvioita laaditaan vähintään joka kolmas vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvoja toimittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle arvioiden kannalta asiaankuuluvat tiedot valvontaviranomaisten kollegion toiminnasta ja mahdollisesti kohdatuista vaikeuksista.

Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 1–6 kohdassa tarkoitettun ryhmävalvonnan koordinoitua.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä merkittävän sivukonttorin määritelmästä.”

67) Muutetaan 249 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisilla, ryhmävalvoja mukaan luettuna, on käytössään sama määrä merkityksellisiä tietoja, niiden on toimitettava toisilleen tällaiset tiedot, jotta voidaan antaa muille viranomaisille mahdollisuus suorittaa tämän direktiivin mukaiset valvontatehtävät ja helpottaa niiden suorittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten viranomaisten velvollisuuksia ja riippumatta siitä, ovatko ne samasta jäsenvaltiosta. Asianomaisten valvontaviranomaisten ja ryhmävalvojan on tältä osin toimitettava viipymättä toisilleen kaikki merkitykselliset tiedot niin pian kuin ne ovat saatavilla tai vaihdettava tietoja pyydettyä. Tässä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät esimerkiksi tiedot ryhmän ja valvontaviranomaisten toimista sekä ryhmän toimittamat tiedot.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos jokin valvontaviranomainen ei ole toimittanut merkityksellisiä tietoja tai yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kahden viikon kuluessa, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Jos asia saatetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi, se voi toimia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin ja tietojenvaihdon jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat:

a) tiedot, jotka ryhmävalvojan on järjestelmällisesti kerättävä ja levitettävä muille asianomaisille valvontaviranomaisille tai jotka muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on toimitettava ryhmävalvojalle;

b) tiedot, jotka ovat ryhmätason valvonnan kannalta olennaisia tai merkityksellisiä, jotta voidaan edistää valvontaan liittyvän raportoinnin lähentymistä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin ja tietojenvaihdon yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja lomakkeista tietojen toimittamiseksi ryhmävalvojalle sekä menettely, jota noudatetaan tässä artiklassa säädettyssä valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

68) Muutetaan 250 artikla seuraavasti:

”250 artikla

Valvontaviranomaisten keskinäinen kuuleminen

1. Ennen kuin asianomaiset valvontaviranomaiset tekevät päätöksen, jolla on muiden valvontaviranomaisten valvontatehtävien kannalta merkitystä, niiden on kuultava toisiaan valvontaviranomaisten kollegiossa seuraavista seikoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 248 artiklan soveltamista:

- a) valvontaviranomaisten hyväksyntää tai lupaa edellyttävät muutokset ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osakkuus-, organisaatio- tai johtorakenteessa;
- b) tervehdyttämisjakson pidennystä koskeva päätös 138 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla;
- c) valvontaviranomaisten määräämät tärkeimmät seuraamukset ja niiden poikkeuksellisesti toteuttamat toimenpiteet, mukaan luettuina lisäpääomavaatimuksen määrääminen vakavaraisuuspääomavaatimukseen 37 artiklan nojalla ja sisäisen mallin käytön rajoittaminen I osaston VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaisessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava ryhmävalvojaa.

Lisäksi asianomaisten valvontaviranomaisten on ennen päätöksen tekoa kuultava toisiaan, jos päätös perustuu muilta valvontaviranomaisilta saatuihin tietoihin.

2. Valvontaviranomainen voi päättää jättää muiden valvontaviranomaisten kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai silloin, kun kuuleminen voisi vaarantaa päätöksen tehokkuuden, sanotun kuitenkin rajoittamatta 248 artiklan soveltamista. Tällöin valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontaviranomaisille.”

69) Korvataan 254 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden ryhmävalvonnan harjoittamisesta vastaavilla viranomaisilla on oikeus saada kaikki ryhmävalvonnan kannalta merkitykselliset tiedot riippumatta asianomaisen yrityksen luonteesta. Sovelletaan 35 artiklan 1–5 kohtaa soveltuvin osin.

Ryhmävalvoja voi rajoittaa useammin kuin kerran vuodessa ryhmätasolla tapahtuvaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia silloin, kun 35 artiklan 6 kohdan mukainen rajoitus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden.

Ryhmävalvoja voi vapauttaa ryhmätasolla tapahtuvasta erakohtaisesta raportoinnista silloin, kun 35 artiklan 7 kohdan mukainen vapautus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen.”

70) Lisätään 255 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos toiselle valvontaviranomaiselle esitettyyn pyyntöön tämän kohdan mukaisen tarkastuksen suorittamisesta ei ole vastattu kahden viikon kuluessa tai jos valvontaviranomainen ei käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastukseen kolmannen alakohdan mukaisesti, pyynnön esittänyt viranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

71) Muutetaan 256 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja vuosittain julkistettavien tietojen määräajat, kun kyse on 2 kohdan mukaisesta yhdestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ja 1 kohdan mukaisesta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ryhmän tasolla.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa yhtä ja ryhmän tasolla annettavaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja malleista sekä välineistä, joita on käytettävä tässä artikkelissa säädetyn yhden ja ryhmän tasolla annettavan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkistamisessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

72) Lisätään artikla seuraavasti:

”256 a artikla

Ryhmän rakenne

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat ryhmän tasolla vuosittain oikeudellisen rakenteen sekä hallinto- ja organisaatorakenteen, mukaan luettuna kuvaus kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, olennaisista sidosyrityksistä ja merkittävistä sivukonttoreista.”

73) Korvataan 258 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoimiseksi.”

74) Korvataan 259 artikla seuraavasti:

”259 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomukset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa Euroopan parlamentille vuosittain kertomuksen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 50 artiklan mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa kertomuksen muun muassa kaikista merkityksellisistä ja tärkeistä kokemuksista, joita on saatu III osaston mukaisista valvontatoimista ja valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä, ja erityisesti

a) ryhmävalvojan nimeämisprosessista, ryhmävalvojen määrästä ja niiden maantieteellisestä jakaumasta;

b) valvontaviranomaisten kollegion työskentelystä, erityisesti muiden valvontaviranomaisten kuin ryhmävalvojan osallistumisesta ja sitoutumisesta.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi 1 kohtaa sovellettaessa tarvittaessa sisällyttää kertomukseen myös 248 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja arvioista saadut tärkeimmät kokemukset.”

75) Korvataan 260 artikla seuraavasti:

”260 artikla

Unionin ulkopuolisten emoyritysten vastaavuuden tarkastaminen

1. Asianomaisten valvontaviranomaisten on 213 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarkastettava, ovatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella, sellaisessa kolmannen maan valvontaviranomaisen valvonnassa, joka vastaa tämän osaston ryhmävalvontaa koskevissa säännöksissä tarkoitettua valvontaa 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta.

Jos delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaisesti, tarkastuksen suorittaa se valvontaviranomainen, joka toimisi ryhmävalvojana, jos 247 artiklan 2 kohdan perusteita sovellettaisiin (jäljempänä 'vastaava ryhmävalvoja'), joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa vastaavaa ryhmävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Vastaavan ryhmävalvojan on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ennen kuin se tekee vastaavuutta koskevan päätöksen. Päätös on tehtävä 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Vastaava ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannelta maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannelta maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kolmannen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vastaava ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannelta maassa ryhmien valvontaan sovellettava vakavaraisuusjärjestely tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

3. Jos kolmas maa täyttää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jolla määritetään, että kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely vastaa tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

Tällaista delegoitua säädöstä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tässä osastossa säädetyn ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannelta maassa ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn mahdollisten muutosten sekä muiden vastaavuutta koskevaan päätökseen mahdollisesti vaikuttavien sääntelyn muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

4. Jos komissio ei ole antanut delegoitua säädöstä 3 tai 5 kohdan mukaisesti, sovelletaan 262 artiklaa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, ja vaikka 2 kohdassa määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetun ajanjakson sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä, joilla määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella 1 päivänä tammikuuta 2014, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 3 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta ja ryhmien valvontaa koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdosta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa;

- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä;
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

Väliaikaista vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut ehdot. Delegoiduissa säädöksissä voidaan myös käsitellä valvontaviranomaisten valtuuksia määrätä valvontaviranomaisten lisäilmoituksia koskevia vaatimuksia väliaikaista vastaavuutta koskevan päätöksen voimassaoloaikana.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 3 kohdan mukaisesti katsottu tässä osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 3 kohdan mukaisesti.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on väliaikaisesti vastaava, jäsenvaltioiden on sovellettava 261 artiklaa, paitsi jos johonkin jäsenvaltioon on sijoitautunut sellainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin unionin ulkopuolelle sijoittautuneen emoyrityksen taseen loppusumma. Tällaisissa tapauksissa ryhmävalvojan tehtävää hoitaa vastaava ryhmävalvoja.”

76) Korvataan 262 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole tai jos jäsenvaltio jättää 260 artiklan 7 kohdan mukaisesti soveltamatta 261 artiklaa, kun on kyse väliaikaisesta vastaavuudesta, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin jompaakumpaa seuraavista:

- a) 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin;
- b) jotakin 2 kohdassa säädetyistä menetelmistä.”

77) Korvataan 300 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tässä direktiivissä euroina ilmoitettuja määriä tarkistetaan joka viides vuosi siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan Eurostatin julkaisemissa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetuissa kuluttajahintaindeksissä 31 päivän joulukuuta 2015 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100 000 euroon.”

78) Korvataan 301 artikla seuraavasti:

”301 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea (*). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

301 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 23 päivästä toukokuuta 2014 neljän vuoden ajaksi 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 249, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 258, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

301 b artikla

Teknisiä sääntelystandardeja koskeva siirtymäsäännös

1. Komissio noudattaa 24 päivään toukokuuta 2016 saakka 301 a artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyessään ensimmäisen kerran 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 ja 249 artiklassa säädetyt tekniset sääntelystandardit. Tällaisten delegoitujen säädösten muutokset tai siirtymäkauden päätyttyä uudet tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron asetuksen (EU) N:o 1094/2010 12 artiklan mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen voi 24 päivään toukokuuta 2016 mennessä toimittaa komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnoksia 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa säädettyjen delegoitujen säädösten mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden tekniseen kehitykseen.

Näiden teknisten sääntelystandardien on koskettava vain ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten teknisiä näkökohtia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) Komission päätös 2004/9/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2003, Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitean perustamisesta (EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34)."

79) Korvataan 304 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä kertomuksen 1 kohdassa esitetyn lähestymistavan soveltamisesta ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1 kohdan mukaisesti, ja liittää siihen tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa on oltava selvitys erityisesti tämän lähestymistavan käytön rajat ylittävistä vaikutuksista sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä.”

80) Lisätään VI osaston I lukuun jakso seuraavasti:

”3 JAKSO

VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINTA

308 a artikla

Vaiheistus

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet päättää seuraavien hyväksymisestä:

- a) oma lisävarallisuus 90 artiklan mukaisesti,
- b) 95 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden erien luokituksen hyväksyminen;
- c) yrityskohtaiset erityisparametrit 104 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- d) kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit 112 ja 113 artiklan mukaisesti;
- e) niiden alueelle perustettavat erillisyyhtiöt 211 artiklan mukaisesti;
- f) välissä olevan vakuutushallintayhtiön oma lisävarallisuus 226 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- g) ryhmänsisäinen malli 230 ja 231 artiklan ja 233 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- h) duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin käyttö 304 artiklan mukaisesti;
- i) asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän vastaavuuskorjauksen käyttö 77 b ja 77 c artiklan mukaisesti;
- j) jäsenvaltioiden niin edellyttäessä asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän volatiliteettikorjauksen käyttö 77 d artiklan mukaisesti;
- k) riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 c artiklan mukaisesti;
- l) vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 d artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet

- a) määrittää ryhmävalvonnan taso ja soveltamisala III osaston I luvun 2 ja 3 jakson mukaisesti;
- b) nimetä ryhmävalvoja 247 artiklan mukaisesti;
- c) perustaa valvontaviranomaisten kollegio 248 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä heinäkuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet

- a) päättää osakkuuden vähentämisestä 228 artiklan toisen kohdan mukaisesti;
- b) päättää vakavaraisuuden laskennassa käytettävästä laskentamenetelmästä 220 artiklan mukaisesti;
- c) päättää vastaavuudesta tarvittaessa 227 ja 260 artiklan mukaisesti;

- d) antaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille lupa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen 236 artiklan mukaisesti;
 - e) tehdä 262 ja 263 artiklassa tarkoitetut päätökset;
 - f) päättää tarvittaessa siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta 308 b artiklan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on velvoitettava asianomaiset valvontaviranomaiset käsittelemään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten 2 ja 3 kohdan mukaisesti tekemät hyväksymis- tai lupahakemukset. Hyväksymis- tai lupahakemuksia koskevia valvontaviranomaisten päätöksiä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2016.

308 b artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka lopettavat 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä uusien vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten tekemisen ja hallinnoivat pelkästään voimassa olevaa vakuutuskantaansa lopettaakseen toimintansa, eivät kuulu tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 2 kohdassa vahvistettuihin päivämääriin saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista, jos

- a) yritys on osoittanut valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että se lopettaa toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2019; tai
- b) yritykseen sovelletaan IV osaston II luvussa vahvistettuja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä ja hallinnoitaja on nimetty.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka kuuluvat

- a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2019 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuutunut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä;
- b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2021 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuutunut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) yritys ei kuulu ryhmään, tai jos se kuuluu ryhmään, kaikki ryhmään kuuluvat yritykset lopettavat uusien vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten tekemisen;
- b) yritys antaa valvontaviranomaiselleen vuosikertomuksen, jossa esitetään, miten sen toiminnan lopettamisessa on edistytty;
- c) yritys on ilmoittanut valvontaviranomaiselleen soveltavansa siirtymätoimenpiteitä.

Edellä olevien 1 ja 2 kohdan säännökset eivät estä yritystä toimimasta tämän direktiivin I, II ja III osaston mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo kyseisistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä ja annettava se tiedoksi kaikille muille jäsenvaltioille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai sitä harvemmin, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

6. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava 51 artiklassa tarkoitetut tiedot, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

7. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettut tiedot neljännesvuosittain, lyhenee yhden viikon kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään kahdeksan viikkoa 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvän vuosineljänneksen osalta ja lopuksi enintään viisi viikkoa suhteessa 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvän vuosineljänneksen osalta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5, 6 ja 7 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin osakasyrityksenä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ryhmän tasolla 254 ja 256 artiklan nojalla, jolloin 5, 6 ja 7 kohdassa säädettyjä määräaikoja jatketaan kuudella viikolla.

9. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 1 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitettun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;

b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/EY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti;

c) muuten eivät kuuluisi 94 artiklan mukaisesti luokkaan 1 tai luokkaan 2.

10. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 2 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitettun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;

b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 25 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/EY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

11. Kun on kyse vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä, jotka sijoittavat uudelleenjärjestelyihin lainoihin perustuviin vaihdantakelpoisiin arvopapereihin tai muihin rahoitusvälineisiin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2011, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2014, mutta ainoastaan siinä tapauksessa, että uusia suojattavia vastuita lisätään tai korvataan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen.

12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) 31 päivään joulukuuta 2017 saakka vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin;

b) vuonna 2018 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 80 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;

c) vuonna 2019 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 50 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;

d) alkaen 1 päivästä tammikuuta 2020 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ei alenneta suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta.

13. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, vakioparametrit, joita käytetään yrityksen 1 päivänä tammikuuta 2016 tai ennen sitä ostamiin osakkeisiin laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, lasketaan seuraavien painotettuna keskiarvona:

- a) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia 304 artiklan mukaisesti; ja
- b) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun parametrin painotusta lisätään vähintään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 0 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 100 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2023.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään perusteet, joiden on täyttyvä, mukaan luettuina osakkeet, joihin voidaan soveltaa siirtymäkautta.

Jotta voidaan varmistaa siirtymäkauden yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi tätä kohtaa sovellettaessa noudatettavista menettelyistä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

14. Sen estämättä, mitä 138 artiklan 3 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta kyseisen artiklan 4 kohdan soveltamista silloin, kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 73/239/EY 16 a artiklassa, direktiivin 2002/83/EY 28 artiklassa tai direktiivin 2005/68/EY 37, 38 tai 39 artiklassa tarkoitetun solvenssimarginaalivaatimuksen, sellaisena kuin sitä sovelletaan jäsenvaltion oikeudessa päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista 310 artiklan mukaisesti, mutta ne eivät täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tämän direktiivin ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet saavuttaakseen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason tai pienentääkseen riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteutuspäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana.

15. Jos kotijäsenvaltiot ovat 23 päivänä toukokuuta 2014 soveltaneet direktiivin 2003/41/EY 4 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä, kyseiset kotijäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa direktiivin 2002/83/EY 1–19, 27–30, 32–35 ja 37–67 artiklan noudattamiseksi antamia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat olleet voimassa direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä, 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä tässä kohdassa vahvistetun siirtymäkauden muuttamiseksi, kun direktiivin 2003/41/EY 17–17 c artiklan muutokset on hyväksytty ennen tässä kohdassa mainittua päivämäärää.

16. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen perimmäinen emoyritys hakee 31 päivään maaliskuuta 2022 saakka ryhmän osaan sovellettavan ryhmänsisäisen mallin hyväksymistä, jos sekä yritys että perimmäinen emoyritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja jos osa muodostaa erillisen osan, jolla on muusta ryhmästä merkittävästi erilainen riskiprofiili.

17. Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 8–12 ja 15 kohdassa sekä 308 c, 308 d ja 308 e artiklassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla.

Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, tämän artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla ja silloin, kun osakasyrityksinä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 98/78/EY 9 artiklassa tarkoitetun mukautetun vakavaraisuuden vaatimuksen, mutta ne eivät täytä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan ryhmän vakavaraisuuden muutokset silloin, kun voidaan soveltaa tämän artiklan 13 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä, ja jotka koskevat seuraavia:

- a) 222 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen ja 223 artiklassa tarkoitettu ryhmäsisäisen pääoman huomiotta jättäminen;
- b) 224 artiklassa tarkoitettu varojen ja velkojen arvostus;
- c) laskentamenetelmien soveltaminen 225 artiklassa tarkoitettuihin sidosyrityksinä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin;
- d) laskentamenetelmien soveltaminen 226 artiklassa tarkoitettuihin välissä oleviin vakuutushallintayhtiöihin;
- e) 230 ja 233 artiklassa tarkoitetut ryhmän vakavaraisuuden laskentamenetelmät;
- f) 231 artiklassa tarkoitettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskenta;
- g) 232 artiklassa tarkoitettu lisäpääomavaatimuksen asettaminen;
- h) periaatteet, jotka koskevat 235 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakavaraisuuden laskentaa vakuutushallintayhtiön osalta.

308 c artikla

Riskittömiä korkoja koskeva siirtymätoimenpide

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden osalta.

2. Kunkin valuutan osalta korjaus lasketaan tietynä osuutena seuraavien erotuksesta:

- a) korko, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittää direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;
- b) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyriä.

Kun jäsenvaltiot ovat antaneet lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korko on määritettävä käyttäen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käyttämiä menetelmiä direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on 77 d artiklassa säädetty mukautettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä.

3. Sallittaviin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin sisältyvät vain seuraavat vaatimukset täyttävät vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet:

- a) sopimukset, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet aiheutuvat, on tehty ennen tämän direktiivin ensimmäistä soveltamispäivää, lukuun ottamatta mainittuna päivänä tai sen jälkeen tehtäviä sopimusten uusimisia;
- b) direktiivin 2002/83/EY viimeiseen soveltamispäivään saakka vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita koskeva vakuutustekninen vastuuelka on määritetty kyseisen direktiivin 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;
- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin ei sovelleta 77 b artiklaa.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa sisällyttää sallittavia vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita 77 d artiklassa tarkoitetun volatiliteettikorjauksen laskentaan;
- b) ne eivät saa soveltaa 308 d artiklaa;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkaistettava, että ne soveltavat siirtymäkauden riskitöntä korkokäyrää, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

308 d artikla

Vakuutusteknistä vastuuelkaa koskeva siirtymätoimenpide

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden vähennystä vakuutustekniseen vastuuelkaan. Mainittua vähennystä voidaan soveltaa 80 artiklassa tarkoitettujen homogeenisten riskiryhmien tasolla.

2. Siirtymäkauden vähennys vastaa tiettyä osuutta seuraavien määrien erotuksesta:

- a) vakuutustekninen vastuuelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä, laskettuna 76 artiklan mukaisesti tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä;
- b) vakuutustekninen vastuuelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista, laskettuna direktiivin 73/239/ETY 15 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan ja direktiivin 2005/68/EY 32 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

Suurinta vähennettävää osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan volatiliteettikorjauksen kanssa mainittuna päivänä.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden vähennyksen laskennassa käytettävät vakuutusteknisen vastuuelan määrät, mukaan luettuna soveltuvin osin volatiliteettikorjauksen määrä, voidaan valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän perusteella tai tämän aloitteesta laskea uudelleen 24 kuukauden välein tai tätä useammin, kun yrityksen riskiprofiili on olennaisesti muuttunut.

4. Valvontaviranomainen voi rajoittaa 2 kohdassa tarkoitettua vähennystä, jos sen soveltaminen voisi alentaa yritykseen sovellettavia varoja koskevia vaatimuksia verrattuna vaatimuksiin, jotka on laskettu direktiivin 73/239/ETY, direktiivin 2002/83/EY ja direktiivin 2005/68/EY nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa soveltaa 308 c artiklaa;
- b) silloin, kun ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymäkauden vähennystä, niiden on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa 2 kohdan a alakohdassa mainitun siirtymäkauden päättyessä tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkaistettava, että ne soveltavat vakuutustekniseen vastuuvetkään siirtymäkauden vähennystä, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

308 e artikla

Riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuvetkää koskevien siirtymätoimenpiteiden vaiheistussuunnitelma

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat 308 c tai 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta mainittuja siirtymätoimenpiteitä. Valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on todettu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, ellei mainittuja siirtymätoimenpiteitä sovellettaisi, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle vaiheistussuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi saattaa vaiheistussuunnitelman ajan tasalle siirtymäkauden aikana.

Kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Valvontaviranomaisen on kumottava siirtymätoimenpiteen soveltamisen hyväksyminen, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen siirtymäkauden päättyessä on epärealistista.”

81) Muutetaan 309 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 ja 304 artiklan sekä liitteiden III ja IV noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava 308 a artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä huhtikuuta 2015.”

82) Lisätään artikla seuraavasti:

”310 a artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioi tämän direktiivin mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

83) Korvataan 311 artikla seuraavasti:

”311 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 308 a artiklaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2015.

Sen 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ja 308 b artiklaa sekä liitteitä I, II, V, VI ja VII sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä sekä teknisiä sääntelystandardeja ja täytäntöönpanostandardeja ennen kolmannessa kohdassa tarkoitettua päivämäärää.”

84) Korvataan liitteessä III olevan A osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001(1) määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että vahinkovakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyriyksille neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 (*) määritelty eurooppaosuuskunta.

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).”

85) Korvataan liitteessä III olevan B osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille henkivakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että henkivakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille henkivakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.”

86) Korvataan liitteessä III olevan C osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että jälleenvakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.”

87) Lisätään liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon sarakkeeseen ”Tämä direktiivi” 13 artiklan 27 kohta vastaamaan direktiivin 73/239/EY 5 artiklan d alakohtaa.

3 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1060/2009

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 2 artiklan 3 kohta.

4 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1094/2010

Muutetaan asetus (EU) N:o 1094/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kuukaudella. Jatkettua määräaikaä voidaan jatkaa edelleen kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta.”

2) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevansa tutkimukseensa, mukaan luettuina tiedot siitä, miten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan unionin oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.”

5 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1095/2010

Muutetaan asetus (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin arvopaperimarkkinaviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kuukaudella. Jatkettua määräaikaä voidaan jatkaa edelleen kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta.”

2) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevansa tutkimukseensa, mukaan luettuina tiedot siitä, miten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan unionin oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.”

6 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2017 ja sen jälkeen vuosittain kertomuksen, jossa esitetään, ovatko Euroopan valvontaviranomaiset toimittaneet direktiiveissä 2003/71/EY ja 2009/138/EY säädetyt teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset riippumatta siitä, onko niiden toimittaminen pakollista tai vapaaehtoista, ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

7 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 1, 3, 6–11, 13, 14, 17–23, 32, 34, 36, 38–44, 46–54, 56–59, 65–70, 72, 75, 76, 80, 81, 84, 85 ja 86 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Niiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklan 25, 43 ja 82 kohtaa sovelletaan 31 päivästä maaliskuuta 2015.

9 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/53/EU,
annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,
radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhden-
mukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 1999/5/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi korvattava.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ⁽⁴⁾ vahvistetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia koskevat säännöt, tuotteiden markkinavalvontaa ja kolmansista maista tuotavien tuotteiden tarkastuksia koskevat puitteet sekä CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ⁽⁵⁾ säädetään yhteisistä periaatteista ja viite-säännöksistä, joita on tarkoitus soveltaa alakohtaisessa lainsäädännössä, jotta voidaan tarjota johdonmukainen perusta kyseisen lainsäädännön tarkistamista tai uudelleenlaatumista varten. Direktiivi 1999/5/EY olisi sen vuoksi mukautettava mainittuun päätökseen.
- (4) Direktiivissä 1999/5/EY säädetty olennaiset vaatimukset, jotka liittyvät kiinteän verkon päätelaitteisiin, eli se, että taataan ihmisten ja kotieläinten terveyden ja turvallisuuden suojeleminen, omaisuuden suojeleminen ja riittävä sähkömagneettisen yhteensopivuuden taso, on asianmukaisesti katettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/35/EU ⁽⁶⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/30/EU ⁽⁷⁾. Tätä direktiiviä ei sen vuoksi olisi sovellettava kiinteän verkon päätelaitteisiin.

⁽¹⁾ EUVL C 133, 9.5.2013, s. 58.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. huhtikuuta 2014.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/35/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tietyllä jännitealueella toimivien sähkölaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/30/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EUVL L 96, 29.3.2014, s. 79).

- (5) Päätelaitteiden markkinoiden kilpailukysymykset on asianmukaisesti katettu komission direktiivillä 2008/63/EY ⁽¹⁾ ja etenkin siinä säädetyllä vaatimuksella, jonka mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yksityiskohtaiset verkkoliittymän tekniset rajapintaeritelmat julkaistaan. Sen vuoksi tähän direktiiviin ei tarvitse sisällyttää direktiivissä 2008/63/EY olevia vaatimuksia, joilla helpotetaan kilpailua päätelaitemarkkinoilla.
- (6) Laitteet, jotka tarkoituksella lähettävät tai vastaanottavat radioaaltoja radioviestinnän tai radiomäärityksen tarkoituksiin, käyttävät järjestelmällisesti radiotaajuuksia. Jotta voidaan varmistaa radiotaajuuksien tehokas käyttö ja välttää haitalliset häiriöt, kaikkien tällaisten laitteiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (7) Direktiivissä 2014/35/EU säädetty tavoitteet turvallisuusvaatimusten osalta riittävät kattamaan myös radiolaitteet, minkä vuoksi niitä olisi pidettävä perustana ja niitä olisi sovellettava tämän direktiivin nojalla. Jotta vältettäisiin tarpeettomat päällekkäiset säännökset tällaisia vaatimuksia koskevia säännöksiä lukuun ottamatta, direktiiviä 2014/35/EU ei olisi sovellettava radiolaitteisiin.
- (8) Direktiivissä 2014/30/EU vahvistetut sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevat olennaiset vaatimukset riittävät kattamaan myös radiolaitteet, minkä vuoksi niitä olisi pidettävä perustana ja niitä olisi sovellettava tämän direktiivin nojalla. Jotta vältettäisiin tarpeettomat päällekkäiset säännökset olennaisia vaatimuksia koskevia säännöksiä lukuun ottamatta, direktiiviä 2014/30/EU ei olisi sovellettava radiolaitteisiin.
- (9) Tätä direktiiviä olisi sovellettava kaikkiin tarjonnan muotoihin, mukaan lukien etämyynti.
- (10) Jotta voidaan varmistaa, että radiolaitteet käyttävät radiotaajuuksia tehokkaasti ja tukevat radiotaajuuksien tehokasta käyttöä, radiolaitteet olisi lähetin tapauksessa rakennettava siten, että kun lähetin on oikein asennettu ja huollettu ja sitä käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti, se tuottaa radioaaltohäiriötä, joka ei aiheuta haitallisia häiriöitä, kun taas muu kuin toivottu radioaaltohäiriö, jonka lähetin tuottaa (esimerkiksi rinnakkaiskanavilla) ja joka saattaa vaikuttaa haitallisesti radiotaajuspolitiikan tavoitteisiin, olisi rajoitettava tekniikan nykyisen tason mukaisesti sellaiselle tasolle, että haitalliset häiriöt vältetään. Vastaanottimen olisi puolestaan toimittava siten, että sitä voidaan käyttää käyttötarkoituksensa mukaisesti ja että se suojaa erityisesti jaetuilta tai rinnakkaiskanavilta aiheutuvien haitallisten häiriöiden riskiltä ja tukee tällä tavalla jaettujen tai rinnakkaiskanavien käytön tehostamista.
- (11) Vaikka vastaanottimet eivät itse aiheuta haitallisia häiriöitä, vastaanottokyky on yhä tärkeämpi tekijä varmistettaessa radiotaajuuksien tehokas käyttö siten, että vastaanottimet sietävät paremmin haitallisia häiriöitä ja muita kuin toivottuja signaaleja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön asiaankuuluvien olennaisten vaatimusten perusteella.
- (12) Yhteentoimivuus verkkojen välityksellä muiden radiolaitteistojen kanssa ja liittäminen asianmukaisen tyyppisiin rajapintoihin koko unionin alueella on joissain tapauksissa tarpeen. Radiolaitteiden ja lisälaitteiden, kuten laturien, yhteentoimivuus yksinkertaistaa radiolaitteiden käyttöä ja vähentää tarpeetonta jätettä ja kustannuksia. On tarpeen pyrkiä edelleen kehittämään yleislaturi tiettyyn luokkaan kuuluville radiolaitteille erityisesti kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien edun vuoksi; tähän direktiiviin olisi sen vuoksi sisällytettävä tätä asiaa koskevia erityisvaatimuksia. Erityisesti markkinoilla saataville asetettävien matkapuhelinten olisi oltava yhteensopivia yleislaturin kanssa.
- (13) Radiolaitteiden käyttäjien ja tilaajien henkilötietojen ja yksityisyyden suoja ja suoja petoksilta voidaan tehostaa radiolaitteiden erityisillä ominaisuuksilla. Radiolaitteet olisi sen vuoksi asianmukaisissa tapauksissa suunniteltava niin, että ne tukevat näitä ominaisuuksia.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2008/63/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, kilpailusta telepätelaitemarkkinoilla (EUVL L 162, 21.6.2008, s. 20).

- (14) Radiolaitteet voivat olla tärkeänä apuna hätäpalvelujen saannissa. Radiolaitteet olisi sen vuoksi asianmukaisissa tapauksissa suunniteltava niin, että ne tukevat ominaisuuksia, joita tarvitaan hätäpalveluihin pääsyä varten.
- (15) Vammaiset ovat huomattava ja kasvava väestöryhmä jäsenvaltioissa, ja radiolaitteet ovat tärkeitä vammaisten hyvinvoinnin ja työllisyyden kannalta. Sen vuoksi radiolaitteet olisi mahdollisuuksien mukaan suunniteltava siten, että vammaiset voivat käyttää niitä ilman niiden mukauttamista tai mahdollisimman vähäisin mukautuksin.
- (16) Ohjelmiston sisällyttäminen tai jo asennetun ohjelmiston muuttaminen voi joidenkin radiolaiteluokkien osalta vaikuttaa tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten täyttymiseen. Käyttäjän, radiolaitteen tai kolmannen osapuolen pitäisi pystyä lataamaan radiolaitteeseen ohjelmistoja vain siinä tapauksessa, ettei vaarana ole, että kyseinen radiolaite ei olisi enää soveltuvien olennaisten vaatimusten mukainen.
- (17) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (18) Jotta voidaan vastata tehokkaasti tarpeisiin, jotka liittyvät yhteentoimivuuteen, käyttäjien ja tilaajien henkilötietojen suojaan ja yksityisyyteen, suojaan petoksilta, hätäpalvelujen saantiin, vammaisiin käyttäjiin tai vaatimustenvastaisten radiolaitteiden ja ohjelmistojen yhdistelmien torjumiseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten radiolaiteluokkien määrittelyä, joiden on täytettävä yksi tai useampi tässä direktiivissä säädettyistä olennaisista lisävaatimuksista, joilla vastataan näihin tarpeisiin.
- (19) Radiolaitteen toimintoa, jolla tarkastetaan laitteen ja ohjelmiston yhdistelmän vaatimustenmukaisuus, ei pitäisi käyttää väärin siten, että laitteen käyttö riippumattomien osapuolten ohjelmistojen kanssa estetään. Kilpailua voitaisiin helpottaa tarjoamalla viranomaisille, valmistajille ja käyttäjille tietoja suunniteltujen radiolaitteen ja ohjelmiston yhdistelmien vaatimustenmukaisuudesta. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten radiolaiteluokkien määrittelyä, joiden osalta valmistajien on annettava tietoja suunniteltujen radiolaitteen ja ohjelmiston yhdistelmien vaatimustenmukaisuudesta tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten suhteen.
- (20) Vaatimuksella, jonka mukaan markkinoille saatettavaksi aiottu radiolaite on rekisteröitävä keskusjärjestelmään, saatetaan parantaa markkinavalvonnan toimivuutta ja tehokkuutta ja siten auttaa varmistamaan tämän direktiivin noudattamisen hyvä taso. Tällainen vaatimus aiheuttaa lisärasitusta talouden toimijoille, joten se olisi otettava käyttöön vain niiden radiolaiteluokkien osalta, joissa ei ole päästy korkeatasoiseen vaatimustenmukaisuuteen. Jotta voidaan varmistaa tällaisen vaatimuksen soveltaminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten radiolaiteluokkien määrittelyä, jotka valmistajien on rekisteröitävä keskusjärjestelmään, ja teknisiä asiakirjoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava radiolaitteiden vaatimustenmukaisuutta koskevien tietojen perusteella ja olennaisten vaatimusten täyttämättä jättämistä koskevan riskinarvioinnin jälkeen.
- (21) Asiaankuuluvat olennaiset vaatimukset täyttävien radiolaitteiden vapaa liikkuvuus olisi sallittava. Tällaisten laitteiden käyttöön ottaminen ja käyttötarkoituksensa mukainen käyttö olisi sallittava, tapauksen mukaan radiotaajuuksien käyttöä ja palvelun tarjoamiseen liittyviä lupia koskevien sääntöjen mukaisesti.

- (22) Jotta vältettäisiin tarpeettomat radiolaitteiden kaupan esteet sisämarkkinoilla, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾ mukaisesti muille jäsenvaltioille ja komissiolle teknisiin määräyksiin liittyvistä hankkeistaan, jotka koskevat esimerkiksi radiorajapintoja, paitsi jos nämä tekniset määräykset mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat noudattaa sitovia unionin säädöksiä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY ⁽²⁾ nojalla annettuja radiotaajuuksien yhdenmukaistettua käyttöä koskevia komission päätöksiä, tai siinä tapauksessa, että ne vastaavat radiolaitteita, jotka voidaan ottaa käyttöön ja joita voidaan käyttää ilman rajoituksia unionissa.
- (23) Kun annetaan tietoja säänneltyjen radiorajapintojen vastaavuudesta ja niiden käyttöehdoista, vähennetään esteitä radiolaitteiden pääsystä sisämarkkinoille. Komission olisi siksi arvioitava ja vahvistettava säänneltyjen radiorajapintojen vastaavuus ja asetettava nämä tiedot saataville radiolaiteluokkien muodossa.
- (24) Komission päätöksen 2007/344/EY ⁽³⁾ mukaisesti jäsenvaltioiden on käytettävä Euroopan viestintätoimiston (ECO) EFIS-järjestelmää (Frequency Information System) saattaakseen internetin välityksellä yleisesti saataville vertailukelpoista tietoa radiotaajuuksien käytöstä kussakin jäsenvaltiossa. Valmistajat voivat hakea EFIS-järjestelmästä kaikkia jäsenvaltioita koskevia taajuustietoja ennen radiolaitteiden saattamista markkinoille ja arvioida tällä tavoin, voidaanko kyseisiä radiolaitteita käyttää kussakin jäsenvaltiossa ja millä edellytyksillä. Sen vuoksi tähän direktiiviin ei ole tarpeen sisällyttää lisäsäännöksiä, kuten ennakoilmoitusta, joiden avulla valmistajat saavat tietoonsa yhdenmukaistamattomia taajuuksia käyttävien radiolaitteiden käyttöehdoista.
- (25) Tutkimus- ja esittelytoimien edistämiseksi pitäisi olla mahdollista asettaa näytteille messuilla, näyttelyissä ja vastaavissa tilaisuuksissa radiolaitteita, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia ja joita ei voida saattaa markkinoille, sillä edellytyksellä, että näytteillepanijat huolehtivat riittävien tietojen antamisesta vierailijoille.
- (26) Talouden toimijoiden olisi oltava toimitusketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti vastuussa siitä, että radiolaitteet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, jotta varmistetaan ihmisten ja kotieläinten terveyden ja turvallisuuden suojelun korkea taso sekä omaisuuden suojelu, riittävä sähkömagneettisen yhteensopivuuden taso ja radiotaajuuksien tehokas käyttö ja tarvittaessa muiden yleisten etujen suojelun korkea taso sekä taataan terve kilpailu unionin markkinoilla.
- (27) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka kuuluvat toimitus- ja jakeluketjuun, olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia radiolaitteita, jotka ovat tämän direktiivin mukaisia. On tarpeen säätää selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin talouden toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluketjussa.
- (28) Talouden toimijoiden, markkinavalvontaviranomaisten ja kuluttajien välisen yhteydenpidon helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi kannustettava talouden toimijoita ilmoittamaan verkkosivustonsa osoite postiosoitteen lisäksi.
- (29) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska valmistajalla on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 676/2002/EY, tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (radiotaajuuspäätös) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1).

⁽³⁾ Komission päätös 2007/344/EY, tehty 16 päivänä toukokuuta 2007, taajuuksien käyttöä yhteisössä koskevien tietojen yhdenmukaisesta saatavuudesta (EUVL L 129, 17.5.2007, s. 67).

- (30) Valmistajan olisi toimitettava riittävät tiedot radiolaitteen käyttötarkoituksesta, jotta sitä voidaan käyttää olennaisten vaatimusten mukaisesti. Näihin tietoihin voi olla tarpeen sisällyttää kuvaus lisälaitteista, kuten antennista, ja osista, kuten ohjelmistoista, samoin kuin eritelmät radiolaitteen asentamisesta.
- (31) Direktiivissä 1999/5/EY säädetty vaatimus, jonka mukaan laitteille on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, on yksinkertaistanut ja tehostanut tietojen saantia ja markkinavalvonnan toimivuutta. Mahdollisuudella laatia yksinkertaistettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus on pystytty keventämään tähän vaatimukseen liittyvää räsitusta heikentämättä sen tehokkuutta, minkä vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä tällaisesta mahdollisuudesta. Jotta EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, yksinkertaistettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus mukaan lukien, olisi lisäksi helposti ja tehokkaasti saatavilla, se olisi voitava kiinnittää kyseisen radiolaitteen pakkaukseen.
- (32) On tarpeen varmistaa, että kolmansista maista peräisin olevat radiolaitteet, jotka tulevat unionin markkinoille, ovat tämän direktiivin mukaisia, ja etenkin että valmistajat ovat noudattaneet asianmukaisia vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä kyseisten radiolaitteiden suhteen. Olisi säädettävä, että maahantuojat huolehtivat siitä, että radiolaitteet, joita ne saattavat markkinoille, ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, ja että ne eivät saata markkinoille radiolaitteita, jotka eivät ole tällaisten vaatimusten mukaisia tai jotka aiheuttavat riskin. Olisi myös säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevia menettelyjä on noudatettu ja että radiolaitteiden merkinnät ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastusta varten.
- (33) Radiolaitetta markkinoille saattaessaan kunkin maahantuojan olisi ilmoitettava radiolaitteessa nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä ja postiosoiteensa, josta siihen saa yhteyden. Poikkeuksia olisi sovellettava tapauksissa, joissa se ei radiolaitteen koon tai luonteen vuoksi ole mahdollista. Näihin kuuluvat tapaukset, joissa maahantuojan olisi avattava pakkaus merkitäkseen nimensä ja osoitteensa radiolaitteeseen.
- (34) Jakelija asettaa radiolaitteen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille, ja jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että sen radiolaitteelle suorittama käsittely ei vaikuta kielteisesti radiolaitteen vaatimustenmukaisuuteen.
- (35) Jos talouden toimija joko saattaa radiolaitteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa radiolaitetta sellaisella tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin noudattamiseen, kyseistä toimijaa olisi pidettävä valmistajana ja siksi sen olisi hoidettava valmistajalle kuuluvat velvoitteet.
- (36) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita, niiden olisi oltava mukana kansallisten toimivaltaisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla asianomaisille viranomaisille kaikki kyseiseen radiolaitteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.
- (37) Radiolaitteen jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa edistää markkinavalvonnan yksinkertaistamista ja tehostamista. Tehokas jäljitettävyyjärjestelmä auttaa markkinavalvontaviranomaisia jäljittämään vaatimustenmukaisen radiolaitteen markkinoilla saataville asettamisesta vastaavan talouden toimijan. Talouden toimijoiden, jotka säilyttävät tämän direktiivin nojalla vaadittuja muiden talouden toimijoiden tunnistetietoja, ei pitäisi edellyttää saattavan tällaisia tietoja ajan tasalle muiden talouden toimijoiden osalta, jotka ovat joko toimittaneet niille radiolaitteen tai joille ne ovat toimittaneet radiolaitteen.
- (38) Tässä direktiivissä olisi rajoituttava olennaisten vaatimusten ilmaisemiseen. Jotta vaatimustenmukaisuuden arviointi kyseisten vaatimusten osalta olisi helpompaa, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusosoittamasta sellaisten radiolaitteiden osalta, jotka ovat sellaisten yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁽¹⁾ mukaisesti kyseisiä vaatimuksia vastaavien yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (39) Asetuksessa (EU) N:o 1025/2012 säädetään yhdenmukaistetuista standardeista esitettäviä vastalauseita koskevasta menettelystä tapauksissa, joissa kyseiset standardit eivät kokonaan täytä tämän direktiivin vaatimuksia.
- (40) Jotta talouden toimijoilla olisi mahdollisuus osoittaa ja toimivaltaisilla viranomaisilla mahdollisuus varmistaa, että markkinoilla saataville asetettavat radiolaitteet ovat olennaisten vaatimusten mukaisia, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä. Päätöksessä N:o 768/2008/EY säädetään vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyissä käytettävistä moduuleista, joihin sisältyy menettelyjä vähiten tiukoista tiukimpiin suhteutettuna kyseessä olevaan riskitasoon ja vaadittuun turvallisuustasoon. Eri alojen välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja tapauskohtaisten variaatioiden välttämiseksi vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt olisi valittava kyseisten moduulien joukosta.
- (41) Valmistajien olisi laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, jossa annetaan tässä direktiivissä edellytetyt tiedot siitä, että radiolaite on tämän direktiivin sekä unionin muun asiaankuuluvan yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen.
- (42) Jotta varmistetaan tosiasiallinen mahdollisuus saada tietoa markkinavalvontaa varten, kaikkien sovellettävien unionin säädösten yksilöimiseksi vaadittavien tietojen olisi oltava saatavilla yhdessä ainoassa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa. Talouden toimijoiden hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi tällainen yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus voi olla asiakirja, joka koostuu tuotteesta koskevista yksittäisistä vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.
- (43) CE-merkintä osoittaa radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden ja on näkyvä seuraus vaatimustenmukaisuuden arvioinnin koko prosessista laajassa merkityksessä. CE-merkinnän yleisistä periaatteista säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä olisi säädettävä tässä direktiivissä.
- (44) Vaatimus, jonka mukaan tuotteisiin on kiinnitettävä CE-merkintä, on tärkeä tietojen antamiseksi kuluttajille ja viranomaisille. Direktiivissä 1999/5/EY annettulla mahdollisuudella kiinnittää pienikokoisiin laitteisiin pienennetty CE-merkintä, kunhan se on edelleen näkyvä ja luettavissa, on pystytty yksinkertaistamaan tämän vaatimuksen soveltamista heikentämättä sen tehokkuutta, minkä vuoksi tässä direktiivissä olisi säädettävä tällaisesta mahdollisuudesta.
- (45) Direktiivissä 1999/5/EY säädetyn vaatimuksen, jonka mukaan laitteiden pakkauksiin on kiinnitettävä CE-merkintä, on havaittu yksinkertaistavan markkinavalvontaa, minkä vuoksi se olisi sisällytettävä tähän direktiiviin.
- (46) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, että radiolaite voidaan asettaa saataville markkinoilla ainoastaan siinä tapauksessa, että se oikein asennettuna ja huollettuna ja aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettynä täyttää tässä direktiivissä säädetty olennaiset vaatimukset, ja varmistaakseen ihmisten ja kotieläinten terveyden ja turvallisuuden suojelun sekä omaisuuden suojelun myös kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä. Radiolaitteet olisi katsottava tämän olennaisen vaatimuksen vastaisiksi ainoastaan kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käytettäessä eli silloin, kun tällainen käyttö voisi olla seurausta ihmisten lainmukaisesta ja helposti ennustettavissa olevasta käyttäytymisestä.
- (47) Koska teknologian nopea kehitys mahdollistaa paperittoman toimintaympäristön, komission olisi osana tämän direktiivin toimivuuden uudelleentarkastelua tarkasteltava mahdollisuutta, että kiinteällä näytöllä varustetun radiolaitteen osalta vaatimus ilmoittaa maahantuojan nimi, rekisteröity tuotenimi tai rekisteröity tavaramerkki ja yhteyspiste tai postiosoite, josta siihen saa yhteyden, CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus korvataan joko toiminnolla, jossa tällaiset tiedot näytetään automaattisesti radiolaitteen käynnistytessä, tai toiminnolla, jonka avulla loppukäyttäjä voi valita asiaankuuluvien tietojen näyttämisen. Tarkastellessaan tällaisen vaihtoehdon toteuttavuutta komission olisi myös harkittava mahdollisuutta käyttää kiinteällä näytöllä varustetussa radiolaitteessa, joka toimii kiinteällä akulla mutta ei varastoi alkulatausta, poistettavia läpinäkyviä merkintöjä, jotka peittäisivät kiinteän näytön ja joissa esitettäisiin samat tiedot.

- (48) Tietyt tässä direktiivissä säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt edellyttävät jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa.
- (49) Kokemus on osoittanut, että direktiivissä 1999/5/EY säädetyt ehdot, jotka vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä, jotta ne voidaan ilmoittaa komissiolle, eivät ole riittäviä varmistamaan, että ilmoitettujen laitosten toiminta on kauttaaltaan korkeatasoista koko unionissa. On kuitenkin olennaista, että kaikki ilmoitetut laitokset suorittavat tehtävänsä samantasoisesti ja terveen kilpailun edellytysten mukaisesti. Tämä edellyttää pakollisten vaatimusten asettamista vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen tarjoamista varten.
- (50) Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos osoittaa noudattavansa yhdenmukaistettuja standardeja, sen olisi oletettava täyttävän tässä direktiivissä säädetyt vastaavat vaatimukset.
- (51) Jotta varmistetaan vaatimustenmukaisuuden arvioinnin yhtenäinen laatu, on tarpeen vahvistaa myös ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia sekä muita ilmoitettujen laitosten arvioinnissa, ilmoittamisessa ja valvonnassa mukana olevia elimiä koskevat vaatimukset.
- (52) Tässä direktiivissä säädettyä järjestelmää olisi täydennettävä akkreditointijärjestelmällä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Koska akkreditointi on olennainen keino tarkastaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyys, sitä olisi käytettävä myös ilmoittamistarkoituksia varten.
- (53) Kansallisten viranomaisten olisi kaikkialla unionissa pidettävä asetuksen (EY) N:o 765/2008 säännösten mukaista avointa akkreditointia, jolla varmistetaan tarvittava luottamuksen taso vaatimustenmukaisuustodistuksissa, ensisijaisena keinona, jolla osoitetaan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten tekninen pätevyys. Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että niillä on käytettävissään asianmukaiset keinot suorittaa tämä arviointi itse. Jotta varmistetaan muiden kansallisten viranomaisten tekemän arvioinnin riittävä uskottavuus, niiden olisi tällaisessa tapauksessa toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tarvittavat asiakirjatodisteet siitä, että arvioidut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset ovat asiaa koskevien säädettyjen vaatimusten mukaisia.
- (54) Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset teettävät usein alihankintana osia vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvistä toimistaan tai käyttävät tytäryhtiötä. Radiolaitteiden saattaminen unionin markkinoille edellyttää suojan tasoa, jonka turvaamiseksi on olennaista, että vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamista varten alihankkijat ja tytäryhtiöt täyttävät samat vaatimukset kuin ilmoitetut laitokset. Sen vuoksi on tärkeää, että ilmoitettavien laitosten pätevyyden ja suoritusten arviointi ja jo ilmoitettujen laitosten valvonta kattavat myös alihankkijoiden ja tytäryhtiöiden suorittamat toimet.
- (55) Ilmoitusmenettelyn tehokkuutta ja avoimuutta on tarpeen lisätä ja erityisesti on tarpeen mukauttaa sitä uusiin tekniikoihin, jotta sähköinen ilmoittaminen on mahdollista.
- (56) Koska ilmoitetut laitokset voivat tarjota palvelujaan unionin koko alueella, on tarkoituksenmukaista antaa muille jäsenvaltioille ja komissiolle mahdollisuus esittää vastalauseita ilmoitetun laitoksen osalta. Sen vuoksi on tärkeää säätää ajanjaksosta, jonka aikana voidaan selvittää mahdolliset epäilykset tai huolenaiheet vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten pätevyyden suhteen, ennen kuin ne alkavat toimia ilmoitettuina laitoksina.
- (57) Kilpailukyvyn vuoksi on oleellista, että ilmoitetut laitokset soveltavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa talouden toimijoille. Samasta syystä ja talouden toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi on taattava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen teknisen soveltamisen johdonmukaisuus. Tämä voidaan saavuttaa parhaiten asianmukaisella koordinoinnilla ja yhteistyöllä ilmoitettujen laitosten välillä.
- (58) Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen selventää, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin radiolaitteisiin sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 765/2008 vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat unionin markkinavalvontaa ja unionin markkinoille tuleville tuotteille tehtäviä tarkastuksia. Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita valitsemaasta toimivaltaisista viranomaisista, jotka suorittavat kyseiset tehtävät.

- (59) Direktiivissä 1999/5/EY säädetään jo suojamenettelystä, jota sovelletaan ainoastaan siinä tapauksessa, että jäsenvaltioiden välillä on erimielisyyttä jonkin jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä. Avoimuuden lisäämiseksi ja käsittelyyn kuluvan ajan lyhentämiseksi on tarpeen parantaa nykyistä suojamenettelyä siten, että pyritään tehostamaan sitä ja hyödyntämään jäsenvaltioissa saatavilla olevaa asiantuntemusta.
- (60) Päätöksen N:o 676/2002/EY nojalla hyväksytyihin komission päätöksiin voi sisältyä radiotaajuuksien saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevia ehtoja, jotka voivat johtaa käyttöön otettujen radiolaitteiden kokonaismäärän rajoittamiseen ja joita ovat muun muassa lopetuspäivä, enimmäismarkkinaosuus tai radiolaitteiden enimmäismäärä kussakin jäsenvaltiossa tai kaikkialla unionissa. Nämä ehdot mahdollistavat markkinoiden avaamisen uusille radiolaitteille samalla kun rajoitetaan sellaisten haitallisten häiriöiden riskiä, joita aiheutuu käyttöön otettujen radiolaitteiden liiallisesta kertymisestä, vaikka yksittäiset laitteet vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä olennaisia vaatimuksia. Näiden ehtojen rikkominen voi johtaa olennaisten vaatimusten vaarantumiseen, erityisesti haitallisten häiriöiden riskiin.
- (61) Nykyistä järjestelmää olisi täydennettävä menettelyllä, jonka avulla asianomaiset osapuolet voivat saada tiedon aiotuista toimenpiteistä sellaisten radiolaitteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan. Sen olisi myös annettava markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus ryhtyä aikaisemmassa vaiheessa toimiin tällaisten laitteiden suhteen yhteistyössä asiaan liittyvien talouden toimijoiden kanssa.
- (62) Silloin kun jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen oikeutuksesta, komissiolta ei pitäisi edellyttää jatkotoimia, paitsi jos vaatimustenvastaisuuden voidaan katsoa johtuvan yhdenmukaisesti standardin puutteista.
- (63) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (64) Neuvoa-antavaa menettelyä olisi sovellettava hyväksyttäessä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, miten esitetään tiedot niissä tapauksissa, joissa laitteen käyttöön ottamista on rajoitettu tai joissa on asetettu vaatimuksia hankkia lupa laitteen käyttöön ja joissa ilmoituksen tehnyt jäsenvaltiota pyydetään ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin sellaisten ilmoitettujen laitojen osalta, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä niiden ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia.
- (65) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen määriteltäessä, täyttävätkö tietyt sähkölaitteiden luokat radiolaitteen määritelmän; vahvistettaessa toimintasääntöjä, joiden mukaan vaatimustenmukaisuutta koskevat tiedot asetetaan saataville; vahvistettaessa rekisteröintiä koskevia toimintasääntöjä ja rekisterinumeron kiinnittämistä radiolaitteeseen koskevia toimintasääntöjä; ja vahvistettaessa ilmoitettujen radiorajapintojen välinen vastaavuus ja nimettäessä radiolaiteluokka. Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava myös sellaisten vaatimustenmukaisten radiolaitteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille.
- (66) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vaatimustenmukaisiin radiolaitteisiin, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle.
- (67) Tällä direktiivillä perustettu komitea voi vakiintuneen käytännön mukaisesti olla hyödyksi tarkasteltaessa tämän direktiivin soveltamista koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja saattaa sen käsiteltäväksi komitean työjärjestyksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (68) Kun tähän direktiiviin liittyviä muita asioita kuin sen täytäntöönpanoa tai rikkomista käsitellään komission asiantuntijaryhmässä, Euroopan parlamentin olisi nykyisen käytännön mukaisesti saatava kaikki tiedot ja asiakirjat sekä tarvittaessa kutsu osallistua kokouksiin.
- (69) Komission olisi täytäntöönpanosäädöksillä ja, näiden säädösten erityisluonne huomioon ottaen, soveltamatta asetusta (EU) No 182/2011 vahvistettava, ovatko jäsenvaltioiden vaatimustenvastaisten radiolaitteiden osalta toteuttamat toimenpiteet perusteltuja vai eivät.
- (70) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava näiden sääntöjen täytäntöönpanon valvonta. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (71) On tarpeen säätää siirtymäjärjestelyistä, jotka tekevät mahdolliseksi asettaa saataville markkinoilla ja ottaa käyttöön radiolaitteita, jotka on jo saatettu markkinoille direktiivin 1999/5/EY mukaisesti.
- (72) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu.
- (73) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli varmistaa, että markkinoilla saataville asetettavat radiolaitteet täyttävät vaatimukset, joilla varmistetaan terveyden ja turvallisuuden korkeatasoinen suojeleminen, riittävä sähkömagneettisen yhteensopivuuden taso ja radiotaajuuksien tehokas käyttö haitallisten häiriöiden välttämiseksi ja taataan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (74) Direktiivi 1999/5/EY olisi kumottava.
- (75) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjällä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä direktiivillä perustetaan sääntelyjärjestelmä radiolaitteiden asettamiseksi saataville markkinoilla ja käyttöön ottamiseksi unionissa.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta liitteessä I lueteltuihin laitteisiin.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta radiolaitteisiin, joita käytetään yksinomaan yleisen turvallisuuden varmistamiseen, puolustukseen, valtion turvallisuuteen — valtion taloudellinen hyvinvointi mukaan luettuna, milloin toiminta liittyy valtion turvallisuusasioihin — ja valtion toimintaan rikosoikeuden alalla.

4. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin radiolaitteisiin ei sovelleta direktiiviä 2014/35/EU lukuun ottamatta tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä tapauksia.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'radiolaitteella' tarkoitetaan sähkö- tai elektroniikkalaitetta, joka tarkoituksella lähettää ja/tai vastaanottaa radioaaltoja radioviestinnän ja/tai radiomäärityksen tarkoituksiin, tai sähkö- tai elektroniikkalaitetta, joka tarvitsee täydennykseen lisälaitteen, kuten antennin, voidakseen tarkoituksella lähettää ja/tai vastaanottaa radioaaltoja radioviestinnän ja/tai radiomäärityksen tarkoituksiin;
- 2) 'radioviestinnällä' tarkoitetaan viestintää radioaaltojen avulla;
- 3) 'radiomäärityksellä' tarkoitetaan esineen sijainnin, nopeuden ja/tai muun luonteenomaisen piirteen määrittämistä tai näihin parametreihin liittyvien tietojen hankkimista radioaaltojen etenemisominaisuuksien avulla;
- 4) 'radioaalloilla' tarkoitetaan sähkömagneettisia aaltoja, joiden taajuus on alhaisempi kuin 3 000 GHz:ä ja jotka etenevät vapaassa tilassa johtimeen kytkeytymättä;
- 5) 'radiatorajapinnalla' tarkoitetaan radiotaajuuksien säännellyn käytön tarkkaa määrittelyä;
- 6) 'radiolaiteluokalla' tarkoitetaan luokkaa, johon kuuluvat ne radiolaitteet, jotka tämän direktiivin mukaisesti ovat samankaltaisia, sekä niitä radiatorajapintoja, joita varten radiolaitteet on suunniteltu;
- 7) 'haitallisella häiriöllä' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan r alakohdassa määriteltyä haitallista häiriötä;
- 8) 'sähkömagneettisella häiriöllä' tarkoitetaan direktiivin 2014/30/EU 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä sähkömagneettista häiriötä;
- 9) 'asettamisella saataville markkinoilla' tarkoitetaan radiolaitteen toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloituksetta;
- 10) 'markkinoille saattamisella' tarkoitetaan radiolaitteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
- 11) 'käyttöön ottamisella' tarkoitetaan radiolaitteen ensimmäistä käyttökertaa unionissa sen loppukäyttäjän toimesta;
- 12) 'valmistajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa radiolaitetta ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään varustettuna;
- 13) 'valtuutetulla edustajalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät;
- 14) 'maahantuojalla' tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannelta maasta tuodun radiolaitteen unionin markkinoille;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

- 15) 'jakelijalla' tarkoitetaan muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa radiolaitteen saataville markkinoilla;
 - 16) 'talouden toimijoilla' tarkoitetaan valmistajia, valtuutettuja edustajia, maahantuoja ja jakelijoita;
 - 17) 'teknisellä eritelmällä' tarkoitetaan asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka radiolaitteen on täytettävä;
 - 18) 'yhdenmukaistetulla standardilla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä yhdenmukaistettua standardia;
 - 19) 'akkreditoinnilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä akkreditointia;
 - 20) 'kansallisella akkreditointielimellä' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä kansallista akkreditointielintä;
 - 21) 'vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla' tarkoitetaan prosessia, jossa selvitetään, ovatko radiolaitteeseen liittyvät tämän direktiivin olennaiset vaatimukset täyttyneet;
 - 22) 'vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella' tarkoitetaan elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia;
 - 23) 'palautusmenettelyllä' tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut radiolaitteet takaisin;
 - 24) 'markkinoilta poistamisella' tarkoitetaan kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan radiolaitteen asettaminen saataville markkinoilla;
 - 25) 'unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä' tarkoitetaan mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja;
 - 26) 'CE-merkinnällä' tarkoitetaan merkintää, jolla valmistaja osoittaa radiolaitteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen.
2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään, täyttävätkö tietyt sähkölaitteet tämän artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyn määritelmän. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 artikla

Olellaiset vaatimukset

1. Radiolaitteet on rakennettava siten, että taataan
 - a) ihmisten ja kotieläinten terveyden ja turvallisuuden suojele sekä omaisuuden suojele, mukaan luettuina direktiivissä 2014/35/EU säädetty tavoitteet turvallisuusvaatimusten osalta, soveltamatta kuitenkaan jännitealueen alarajaa;
 - b) riittävä sähkömagneettisen yhteensopivuuden taso direktiivin 2014/30/EU mukaisesti.
2. Radiolaitteet on rakennettava siten, että ne käyttävät radiotaajuuksia tehokkaasti ja tukevat radiotaajuuksien tehokasta käyttöä haitallisten häiriöiden välttämiseksi.
3. Tiettyyn luokkaan kuuluvat radiolaitteet on rakennettava siten, että ne täyttävät seuraavat olennaiset vaatimukset:
 - a) radiolaitteet toimivat yhteen lisälaitteiden kanssa, erityisesti yleislaturien kanssa;
 - b) radiolaitteet toimivat verkkojen välityksellä yhteen muiden radiolaitteiden kanssa;

- c) radiolaitteet voidaan liittää tarkoituksenmukaisiin rajapintoihin koko unionin alueella;
- d) radiolaitteet eivät vahingoita verkkoa tai sen toimintaa eivätkä käytä väärin verkkoresursseja ja aiheuta näin kohtuutonta palvelun heikentymistä;
- e) radiolaitteisiin sisältyy turvalaitteita, jotka takaavat käyttäjän ja tilaajan henkilötietojen ja yksityisyyden suojan;
- f) radiolaitteet tukevat tiettyjä petoksilta suojaavia ominaisuuksia;
- g) radiolaitteet tukevat tiettyjä hätäpalveluihin pääsyn takaavia ominaisuuksia;
- h) radiolaitteet tukevat tiettyjä ominaisuuksia, joilla niiden käyttö tehdään helpommaksi vammaisille;
- i) radiolaitteet tukevat tiettyjä ominaisuuksia, joilla taataan, että radiolaitteeseen voidaan ladata ohjelmistoja ainoastaan siinä tapauksessa, että radiolaitteen ja ohjelmiston yhdistelmän vaatimustenmukaisuus on osoitettu.

Siirretään komissiolle valta antaa 44 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä radiolaiteluokkia kukin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–i alakohdassa säädetty vaatimus koskee.

4 artikla

Radiolaitteiden yhdistelmän ja ohjelmistojen vaatimustenmukaisuutta koskevien tietojen toimittaminen

1. Radiolaitteiden ja niiden käyttötarkoituksen mukaisen käytön mahdollistavien ohjelmistojen valmistajien on toimitettava jäsenvaltioille ja komissiolle tiedot 3 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten täyttymisestä radiolaitteiden ja ohjelmistojen suunniteltujen yhdistelmien osalta. Näiden tietojen on perustuttava 17 artiklan mukaisesti suoritettuun vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja ne annettava liitteessä VI säädetty osatekijät sisältävän vaatimustenmukaisuuslausunnon muodossa. Radiolaitteiden ja ohjelmistojen erityisistä yhdistelmistä riippuen tiedoissa on täsmennettävä tarkasti radiolaitteet ja ohjelmisto, jotka on arvioitu, ja tiedot on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 44 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä radiolaiteluokkia tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettu vaatimus koskee.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimintasäännöt, joiden mukaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjä luokkia koskevat vaatimustenmukaisuutta koskevat tiedot asetetaan saataville. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 artikla

Eräisiin luokkiin kuuluvien radiolaitetyyppien rekisteröinti

1. Valmistajien on 12 päivästä kesäkuuta 2018 rekisteröitävä sellaisiin radiolaiteluokkiin kuuluvat radiolaitetyypit, joiden osalta 3 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten täytyminen on heikkoa, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun keskusjärjestelmään, ennen kuin kyseisiin luokkiin kuuluvat radiolaitteet saatetaan markkinoille. Tällaisia radiolaitetyyppejä rekisteröidessään valmistajien on esitettävä jokin liitteessä V olevassa a, d, e, f, g, h ja i kohdassa luetelluista teknisistä asiakirjoista tai perustelluissa tapauksissa kaikki tekniset asiakirjat. Komissio antaa kullekin rekisteröidylle radiolaitetyypille rekisterinumeron, joka valmistajien on kiinnitettävä markkinoille saatettuun radiolaitteeseen.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 44 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään, mitä radiolaiteluokkia tämän artiklan 1 kohdassa säädetty vaatimus koskee ja mitkä teknisten asiakirjojen osatekijät on toimitettava ottaen huomioon jäsenvaltioiden 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja olennaisten vaatimusten täyttämättä jättämistä koskevan riskinarvioinnin jälkeen toimittamat tiedot radiolaitteiden vaatimustenmukaisuudesta.

3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan rekisteröintiä koskevat toimintasäännöt ja rekisterinumeron kiinnittämistä radiolaitteeseen koskevat toimintasäännöt tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa delegoituissa säädöksissä täsmennettyjen luokkien osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio antaa käyttöön keskusjärjestelmän, johon valmistajat voivat rekisteröidä vaaditut tiedot. Tässä järjestelmässä on varmistettava luottamuksellisiin tietoihin sovellettava asianmukainen pääsynvalvonta.

5. Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettujen delegoitujen säädösten soveltamisen aloittamisen jälkeen 47 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laadituissa kertomuksissa arvioidaan sen vaikutuksia.

6 artikla

Markkinoilla saataville asettaminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että radiolaitteita asetetaan saataville markkinoilla vain siinä tapauksessa, että ne ovat tämän direktiivin mukaisia.

7 artikla

Käyttöön ottaminen ja käyttö

Jäsenvaltioiden on sallittava radiolaitteen käyttöön ottaminen ja käyttö, jos laite on tämän direktiivin mukainen, kun se on oikein asennettu ja huollettu ja kun sitä käytetään käyttötarkoituksensa mukaisesti. Jäsenvaltiot saavat ottaa käyttöön radiolaitteiden käyttöön ottamista ja/tai käyttöä koskevia lisävaatimuksia ainoastaan radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön, haitallisten häiriöiden välttämiseen, sähkömagneettisten häiriöiden välttämiseen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioille päätöksestä N:o 676/2002/EY johtuvien velvollisuuksien ja unionin oikeuden mukaiselle taajuuksien käytölle etenkin direktiivin 2002/21/EY 9 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla asetettujen lupaehtojen soveltamista.

8 artikla

Radorajapintaeritelmien ilmoittaminen ja radiolaiteluokkien nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava direktiivissä 98/34/EY säädettyä menettelyä käyttäen ne radorajapinnat, joita ne aikovat säännellä, lukuun ottamatta

- a) niitä radorajapintoja, jotka ovat täysimääräisesti ja poikkeuksetta päätöksen N:o 676/2002/EY mukaisesti annettujen, radiotaajuuksien yhdenmukaistettua käyttöä koskevien komission päätösten mukaisia; ja
- b) niitä radorajapintoja, jotka vastaavat tämän artiklan 2 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti radiolaitteita, jotka voidaan ottaa käyttöön ja joita voidaan käyttää ilman rajoituksia unionissa.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäännöksiä, joilla vahvistetaan ilmoitettujen radorajapintojen välinen vastaavuus ja nimetään radiolaiteluokka, josta julkaistaan yksityiskohtaiset tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Radiolaitteiden vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa tämän direktiivin piiriin kuuluvia seikkoja koskevista syistä estää tämän direktiivin mukaisten radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla alueellaan.
2. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä ja vastaavissa tilaisuuksissa näytteille radiolaitteita, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, kunhan näkyvällä tavalla selvästi ilmoitetaan, ettei näitä radiolaitteita saa asettaa saataville markkinoilla tai ottaa käyttöön, ennen kuin ne on saatettu tämän direktiivin vaatimusten mukaisiksi. Radiolaitteiden esittelyä saa järjestää vain, jos on toteutettu jäsenvaltion määräämät riittävät toimenpiteet haitallisten häiriöiden, sähkömagneettisten häiriöiden ja ihmisten tai kotieläinten terveyteen tai turvallisuuteen tai omaisuuden kohdistuvien riskien välttämiseksi.

II LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

10 artikla

Valmistajien velvollisuudet

1. Saattaessaan radiolaitteita markkinoille valmistajien on varmistettava, että ne on suunniteltu ja valmistettu 3 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti.
2. Valmistajien on varmistettava, että radiolaitteet on rakennettava siten, että niitä voidaan käyttää vähintään yhdessä jäsenvaltiossa rikkomatta radiotaajuuksien käyttöä koskevia sovellettavia vaatimuksia.
3. Valmistajien on laadittava 21 artiklassa tarkoitetut tekniset asiakirjat ja suoritettava tai suorituttava 17 artiklassa tarkoitettu sovellettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely.

Kun radiolaitteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja kiinnitettävä CE-merkintä.

4. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaitte on saatettu markkinoille.
5. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla varmistetaan, että sarjatuotannossa noudatetaan jatkuvasti tämän direktiivin vaatimuksia. Muutokset radiolaitteen suunnittelussa tai ominaisuuksissa ja muutokset yhdenmukaistetussa standardeissa tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden radiolaitteen vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan, on otettava asianmukaisesti huomioon.

Silloin, kun se katsotaan radiolaitteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, valmistajien on suoritettava loppukäyttäjien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetetuille radiolaitteille, tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset radiolaitteet ja radiolaitteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

6. Valmistajien on varmistettava, että niiden markkinoille saattamiin radiolaitteisiin on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, jonka ansiosta ne voidaan tunnistaa, tai, mikäli se ei radiolaitteen koon tai luonteen vuoksi ole mahdollista, että vaadittu tieto on annettu pakkauksessa tai radiolaitteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

7. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoitteensa, josta niihin saa yhteyden, radiolaitteessa tai, mikäli se ei radiolaitteen koon tai luonteen vuoksi ole mahdollista, radiolaitteen pakkauksessa tai sen mukana seuraavassa asiakirjassa. Osoitteessa on ilmoitettava yksi yhteyspiste, josta valmistajaan saa yhteyden. Yhteystiedot on esitettävä loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä.

8. Valmistajien on varmistettava, että radiolaitteen mukana toimitetaan ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka esitetään kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määrittämällä kielellä. Ohjeissa on oltava tiedot, joita tarvitaan radiolaitteen käyttötarkoituksen mukaiseen käyttöön. Näihin tietoihin on tapauksen mukaan sisällytettävä kuvaus niistä lisälaitteista ja osista, myös ohjelmistoista, jotka mahdollistavat radiolaitteen käyttötarkoituksen mukaisen käytön. Tällaisten ohjeiden ja turvallisuustietojen sekä merkintöjen on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helpotajaisia.

Tarkoituksella radioaaltoja lähettävissä radiolaitteissa on annettava myös seuraavat tiedot:

a) radiotaajuudet, joilla radiolaite toimii;

b) suurin mahdollinen lähetysteho radiotaajuuksilla, joilla radiolaite toimii.

9. Valmistajien on varmistettava, että jokaisen radiolaitteen mukana on EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös tai yksinkertaistettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Jos toimitetaan yksinkertaistettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, sen on sisällettävä täsmällinen internetosoite, josta täysimittaisen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen teksti on saatavissa.

10. Jos laitteen käyttöön ottamista on rajoitettu tai jos on asetettu vaatimuksia hankkia lupa laitteen käyttöön, pakkauksessa annettavista tiedoista on käytävä ilmi ne jäsenvaltiot tai jäsenvaltion sisäinen maantieteellinen alue, joissa on asetettu laitteen käyttöön ottamista koskevia rajoituksia tai vaatimuksia hankkia lupa laitteen käyttöön. Nämä tiedot on annettava radiolaitteen mukana toimitettavissa ohjeissa. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään, miten nämä tiedot on esitettävä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

11. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että radiolaite, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi ryhdyttävä korjaaviin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen kyseisen radiolaitteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi silloin, kun radiolaite aiheuttaa riskin, valmistajien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet radiolaitteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä ja niiden tuloksista.

12. Valmistajien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisessä muodossa kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että radiolaite on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, kielellä, jota kyseinen viranomainen helposti ymmärtää. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien radiolaitteiden aiheuttamat riskit.

11 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistajat voivat nimittää kirjallisella toimeksiannolla valtuutetun edustajan.

Edellä 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvollisuudet ja 10 artiklan 3 kohdassa säädetty velvollisuus laatia tekniset asiakirjat eivät kuulu osana valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

2. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saamassaan toimeksiannossa määritellyt tehtävät. Toimeksiannon on oikeutettava valtuutettu edustaja suorittamaan ainakin seuraavat tehtävät:

- a) pitää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat asianomaisten kansallisten markkinavalvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille;
- b) antaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;
- c) tehdä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan valtuutetun edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien radiolaitteiden aiheuttamat riskit.

12 artikla

Maahantuojien velvollisuudet

1. Maahantuojien on saatettava markkinoille ainoastaan vaatimukset täyttäviä radiolaitteita.

2. Ennen radiolaitteen saattamista markkinoille maahantuojien on varmistettava, että valmistaja on suorittanut 17 artiklassa tarkoitetun asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja että radiolaite on rakennettu siten, että sitä voidaan käyttää vähintään yhdessä jäsenvaltiossa rikkomatta radiotaajuuksien käyttöä koskevia sovellettavia vaatimuksia. Niiden on varmistettava, että valmistaja on laatinut tekniset asiakirjat, että radiolaitteessa on CE-merkintä, että sen mukana toimitetaan 10 artiklan 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 10 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että radiolaite ei ole 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukainen, maahantuoja ei saa saattaa radiolaitetta markkinoille, ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun radiolaite aiheuttaa riskin, maahantuojan on ilmoitettava siitä valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä ja postiosoitteensa, josta niihin saa yhteyden, radiolaitteessa tai, mikäli se ei ole mahdollista, radiolaitteen pakkauksessa tai sen mukana seuraavassa asiakirjassa. Tämä koskee myös tapauksia, joissa se ei ole mahdollista radiolaitteen koon vuoksi tai joissa maahantuojien olisi avattava radiolaitteen pakkaus ilmoittaakseen nimensä ja osoitteensa radiolaitteessa. Yhteystiedot on esitettävä loppukäyttäjien ja markkinavalvontaviranomaisten helposti ymmärtämällä kielellä.

4. Maahantuojien on varmistettava, että radiolaitteen mukana toimitetaan ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka esitetään kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määrittämällä kielellä.

5. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona radiolaite on heidän vastuullaan, sen varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten suhteen.

6. Silloin, kun se katsotaan radiolaitteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, maahantuojien on suoritettava loppukäyttäjien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetettaville radiolaitteille, tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset radiolaitteet ja radiolaitteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

7. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että radiolaite, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen kyseisen radiolaitteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi silloin, kun radiolaite aiheuttaa riskin, maahantuojien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet radiolaitteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

8. Maahantuojien on kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille, pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville.

9. Maahantuojien on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisessä muodossa kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen viranomainen helposti ymmärtää. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoille saattamien radiolaitteiden aiheuttamat riskit.

13 artikla

Jakelijoiden velvollisuudet

1. Kun jakelijat asettavat radiolaitteen saataville markkinoilla, niiden on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän direktiivin vaatimusten suhteen.

2. Jakelijoiden on ennen radiolaitteen asettamista saataville markkinoilla tarkastettava, että radiolaitteessa on CE-merkintä, että sen mukana on tässä direktiivissä vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot kielellä, jota kuluttajat ja muut loppukäyttäjät helposti ymmärtävät siinä jäsenvaltiossa, jossa radiolaite on määrä asettaa saataville markkinoilla, ja että valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet vaatimuksia, joista säädetään 10 artiklan 2 kohdassa ja 6–10 kohdassa sekä 12 artiklan 3 kohdassa.

Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että radiolaite ei ole 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukainen, jakelija ei saa asettaa radiolaitetta saataville markkinoilla, ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun radiolaite aiheuttaa riskin, jakelijan on ilmoitettava siitä valmistajalle tai maahantuojalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona radiolaite on heidän vastuullaan, sen varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten suhteen.

4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että radiolaite, jonka ne ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole tämän direktiivin mukainen, on varmistettava, että ryhdytään korjaaviin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen kyseisen radiolaitteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi silloin, kun radiolaite aiheuttaa riskin, jakelijoiden on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa ne ovat asettaneet radiolaitteen saataville markkinoilla, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.

5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle paperiversiona tai sähköisessä muodossa kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Niiden on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan niiden markkinoilla saataville asettamien radiolaitteiden aiheuttamat riskit.

*14 artikla***Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin**

Maahantuojaa tai jakelijaa on pidettävä tämän direktiivin mukaisesti valmistajana ja sitä koskevat samat velvollisuudet kuin valmistajaa 10 artiklan mukaisesti silloin, kun se saattaa radiolaitteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa jo markkinoille saatettua radiolaitetta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin noudattamiseen.

*15 artikla***Talouden toimijoiden tunnistetiedot**

Talouden toimijoiden on pyynnöstä esitettävä markkinavalvontaviranomaisille seuraavien tunnistetiedot:

- a) kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet niille radiolaitetta;
- b) kaikki talouden toimijat, joille ne ovat toimittaneet radiolaitetta.

Talouden toimijoiden on voitava esittää ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun niille on toimitettu radiolaitetta, ja kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet radiolaitetta.

III LUKU

RADIOLAITTEIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUS*16 artikla***Radiolaitteiden vaatimustenmukaisuusolettama**

Radiolaitetta, joka on sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, on pidettävä niiden 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukaisena, jotka kyseiset standardit tai niiden osat kattavat.

*17 artikla***Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt**

1. Valmistajan on suoritettava radiolaitteen vaatimustenmukaisuuden arviointi 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten täyttämiseksi. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa on otettava huomioon kaikki tarkoitettut toimintaolosuhteet, ja 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten osalta arvioinnissa on otettava huomioon myös kohtuudella ennakoitavat olosuhteet. Jos radiolaitteella on eri konfiguraatioita, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin avulla on varmistettava, täyttääkö radiolaitte 3 artiklassa vahvistetut olennaiset vaatimukset kaikissa mahdollisissa konfiguraatioissa.

2. Valmistajien on osoitettava radiolaitteiden olevan 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukaisia käyttäen jotakin seuraavista vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä:

- a) liitteessä II esitetty sisäinen tuotannonvalvonta;
- b) liitteessä III esitetty EU-tyyppitarkastus ja sitä seuraava sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus;
- c) liitteessä IV esitetty täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus.

3. Jos valmistaja on arvioidessaan radiolaitteiden vaatimustenmukaisuutta suhteessa 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuihin olennaisiin vaatimuksiin soveltanut yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen on käytettävä jotakin seuraavista menettelyistä:

- a) liitteessä II esitetty sisäinen tuotannonvalvonta;
- b) liitteessä III esitetty EU-tyyppitarkastus ja sitä seuraava sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus;
- c) liitteessä IV esitetty täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus.

4. Jos valmistaja arvioidessaan radiolaitteiden vaatimustenmukaisuutta suhteessa 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuihin olennaisiin vaatimuksiin ei soveltanut yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai sovelsi niitä vain osittain tai jos tällaisia yhdenmukaistettuja standardeja ei ole, radiolaitteille on kyseisten olennaisten vaatimusten osalta suoritettava jompikumpi seuraavista menettelyistä:

- a) liitteessä III esitetty EU-tyyppitarkastus ja sitä seuraava sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus;
- b) liitteessä IV esitetty täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus.

18 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 3 artiklassa vahvistettujen olennaisten vaatimusten täyttyminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan liitteessä VI esitettyä mallia, sen on sisällettävä kyseisessä liitteessä esitetyt tekijät, ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle kielelle tai vaatimille kielille, jonka markkinoille radiolaite saatetaan tai jonka markkinoilla se asetetaan saataville.

Edellä 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on sisällettävä liitteessä VII esitetyt tekijät, ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle kielelle tai vaatimille kielille, jonka markkinoille radiolaite saatetaan tai jonka markkinoilla se asetetaan saataville. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen täysimittainen teksti on oltava saatavilla yksinkertaistetussa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa tarkoitetun internetosoitteen kautta sen jäsenvaltion vaatimalla kielellä tai vaatimilla kielillä, jonka markkinoille radiolaite saatetaan tai jonka markkinoilla se asetetaan saataville.

3. Jos radiolaitteeseen sovelletaan useampia sellaisia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kaikkien kyseisten unionin säädösten osalta laaditaan yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Vakuutuksen on sisällettävä kyseisten unionin säädösten tunnistetiedot ja julkaisuviitteet.

4. Laativalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun siitä, että radiolaite on tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mukainen.

19 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

1. CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

2. Jos radiolaitteen luonne sitä vaatii, radiolaitteeseen kiinnitetyn CE-merkinnän korkeus voi olla alle 5 mm, kunhan merkintä on edelleen näkyvä ja luettavissa.

20 artikla

CE-merkinnän ja ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintä on kiinnitettävä radiolaitteeseen tai sen arvokilpeen näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi, ellei tämä ole radiolaitteen luonteen vuoksi mahdollista tai perusteltua. CE-merkintä on lisäksi kiinnitettävä näkyvästi ja helposti luettavasti pakkaukseen.
2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen radiolaitteen markkinoille saattamista.
3. CE-merkinnän jälkeen on merkittävä sen ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jossa liitteessä IV esitetty vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on suoritettu.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron korkeuden on oltava sama kuin CE-merkinnän.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää ilmoitettu laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja.

4. Jäsenvaltioiden on nykyisiä mekanismeja hyödyntämällä varmistettava CE-merkintää koskevan järjestelmän moitteeton soveltaminen ja ryhdyttävä tarkoituksenmukaisiin toimiin, jos tätä merkintää käytetään sääntöjenvastaisesti.

21 artikla

Tekniset asiakirjat

1. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot tai yksityiskohdat tavoista, joilla valmistaja on pyrkinyt varmistamaan, että radiolaite täyttää 3 artiklassa vahvistetut olennaiset vaatimukset. Asiakirjoihin on sisällyttävä vähintään liitteessä V säädetty osatekijät.
2. Tekniset asiakirjat on laadittava ennen radiolaitteen saattamista markkinoille ja pidettävä jatkuvasti ajan tasalla.
3. EU-tyyppitarkastusmenettelyyn liittyvät tekniset asiakirjat ja kirjeenvaihto on laadittava sen jäsenvaltion virallisella kielellä, johon ilmoitettu laitos on sijoittautunut, tai muulla laitoksen hyväksymällä kielellä.
4. Jos tekniset asiakirjat eivät ole tämän artiklan 1, 2 tai 3 kohdan mukaisia eikä niissä sen vuoksi esitetä riittäviä asiaankuuluvia tietoja tai tapoja, joilla on pyritty varmistamaan, että radiolaite täyttää 3 artiklassa vahvistetut olennaiset vaatimukset, markkinavalvontaviranomainen voi pyytää valmistajaa tai maahantuojaa suorituttamaan omalla kustannuksellaan erikseen asetetussa määräajassa viranomaisen hyväksymällä laitoksella testin, jolla selvitetään, täyttyvätkö 3 artiklassa vahvistetut olennaiset vaatimukset.

IV LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

22 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän direktiivin mukaisesti.

*23 artikla***Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset**

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen ja ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan luettuna 28 artiklan säännösten noudattaminen.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin ja valvonnan suorittaa asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti mainitussa asetuksessa tarkoitettu kansallinen akkreditointielin.
3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava tarvittavin muutoksin 24 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.
4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu 3 kohdassa tarkoitettun elimen suorittamista tehtävistä.

*24 artikla***Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset**

1. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava sillä tavoin perustettu, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.
2. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellainen, että sen toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.
3. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen organisaation on oltava sellainen, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.
4. Ilmoittamisesta vastaava viranomainen ei saa tarjota eikä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.
5. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on turvattava saamiensa tietojen luottamuksellisuus.
6. Ilmoittamisesta vastaavalla viranomaisella on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

*25 artikla***Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus**

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

*26 artikla***Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset**

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on ilmoittamista varten täytettävä 2–11 kohdassa säädetty vaatimukset.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava perustettu jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja sen on oltava oikeushenkilö.

3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai radiolaitteesta riippumaton kolmas osapuoli.

Sellaiseen yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön kuuluvaa laitosta, joka edustaa laitoksen arvioimien radiolaitteiden suunnitteluun, valmistukseen, toimittamiseen, asentamiseen, käyttöön tai huoltoon osallistuvia yrityksiä, voidaan pitää tällaisena laitoksena sillä ehdolla, että sen riippumattomuus ja eturistiriitojen puuttuminen osoitetaan.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa radiolaitteiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai huoltaja eikä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen radiolaitteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten radiolaitteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenarviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden radiolaitteiden suunnittelussa, valmistuksessa tai rakentamisessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai huollossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. Ne eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että ne ovat arvioissaan riippumattomia, tai vaarantaa niiden riippumattomuuden, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten ne on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa niiden suorittamaan arviointiin tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien tuloksiin, erityisesti sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.

6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan kaikki vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu liitteissä III ja IV ja joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta, suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja radiolaiteluokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- a) tarpeellinen henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) tarpeelliset kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen avoimuus ja toistettavuus. Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritettavat tehtävät ja muu toiminta;
- c) tarpeelliset menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, radiolaitteissa käytettävän teknologian suhteellinen monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava
- vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;
 - riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
 - asianmukaiset tiedot ja ymmärrys 3 artiklassa vahvistetuista olennaisista vaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista sekä asiaa koskevista unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön säännöksistä;
 - kyky laatia EU-tyyppitarkastustodistuksia tai laatujärjestelmien hyväksyntöjä, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.
8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön puolueettomuus on taattava.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaavan henkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.

9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.

10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan tehtäviään liitteiden III ja IV tai niiden täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.

11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin, radiolaitteisiin ja taajuussuunnitteluun liittyviin sääntelytoimiin ja unionin yhdenmukaistamislainsäädännön nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

27 artikla

Ilmoitettujen laitosten vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 26 artiklassa säädetyt vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

28 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos antaa alihankintaan tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 26 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.

2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.
3. Toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.
4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka nämä ovat suorittaneet liitteiden III ja IV mukaisesti.

29 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.
2. Ilmoittamista koskevaan hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja radiolaitteesta, jonka osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 26 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 26 artiklassa säädetyt vaatimukset.

30 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 26 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Niiden on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.
3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja asianomaisesta radiolaitteesta sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.
4. Jos ilmoitus ei perustu 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, joilla varmistetaan, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 26 artiklassa säädetyt vaatimukset.
5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio tai muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että akkreditointitodistusta käytetään, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille myöhemmistä asian kannalta merkityksellisistä muutoksista kyseiseen ilmoitukseen.

31 artikla

Ilmoitettujen laitosten tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio julkaisee luettelon tämän direktiivin nojalla ilmoitetuista laitoksista, myös niille annetuista tunnusnumeroista sekä toimista, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

32 artikla

Muutokset ilmoituksiin

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 26 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

33 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa sillä on epäily tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.

2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen ilmoitetun laitoksen pätevyyden ylläpitoon.

3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluontoisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa se pyytää asiasta ilmoituksen tehnyttä jäsenvaltiota ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

34 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään liitteissä III ja IV.

2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään tarpeettoman rasitteen aiheuttamista talouden toimijoille. Vaatimustenmukaisuuden arviointielinten on tehtäväänsä hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, radiolaitteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, jota radiolaitteiden vaatimustenmukaisuudelta edellytetään tämän direktiivin mukaisesti.

3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole täyttänyt 3 artiklassa tai vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai muissa teknisissä eritelmissä vahvistettuja olennaisia vaatimuksia, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin eikä se saa antaa EU-tyyppitarkastustodistusta tai laatujärjestelmän hyväksyntää.

4. Jos ilmoitettu laitos katsoo EU-tyyppitarkastustodistuksen tai laatujärjestelmän hyväksynnän antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei radiolaitteita ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin ja tarvittaessa peruutettava EU-tyyppitarkastustodistus tai laatujärjestelmän hyväksyntä toistaiseksi tai kokonaan.

5. Jos korjaavia toimenpiteitä ei toteuteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava EU-tyyppitarkastustodistuksia tai laatujärjestelmän hyväksymisiä taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

35 artikla

Muutoksenhaku ilmoitettujen laitosten päätöksiin

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitetun laitoksen päätöksiin on mahdollista hakea muutosta.

36 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on tiedotettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:

- a) EU-tyyppitarkastustodistuksen tai laatujärjestelmän hyväksynnän epääminen, rajoittaminen ja peruuttaminen toistaiseksi tai kokonaan liitteiden III ja IV vaatimusten mukaisesti;
- b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan tai ehtoihin;
- c) vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
- d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritettavat muut toimet, mukaan luettuna rajatylittävät toimet ja alihankinta.

2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava liitteiden III ja IV vaatimusten mukaisesti tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia, samat radiolaiteluokat kattavia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

3. Ilmoitettujen laitosten on täytettävä liitteiden III ja IV mukaiset tiedotusvelvollisuudet.

37 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

38 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että asianmukainen koordinointi ja yhteistyö järjestetään tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä ja että koordinointia ja yhteistyötä harjoitetaan asianmukaisella tavalla ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän muodossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen ryhmän työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

V LUKU

UNIONIN MARKKINAVALVONTA, UNIONIN MARKKINOILLE TULEVILLE RADIOLAITTEILLE TEHTÄVÄT TARKASTUKSET SEKÄ UNIONIN SUOJAMENETTELY

39 artikla

Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille tulevien radiolaitteiden tarkastukset

Radiolaitteisiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 3 kohtaa ja 16–29 artiklaa.

40 artikla

Menettely sellaisten radiolaitteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Kun jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävät perusteet uskoa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva radiolaitte aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille, jotka tämä direktiivi kattaa, niiden on suoritettava asianomaista radiolaitetta koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden on tätä varten tehtävä kaikkiin mahdollisiin tavoin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Kun markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, että radiolaitte ei täytä tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia, niiden on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin radiolaitteen saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi niiden asettamassa kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa sovelletaan tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu kansalliselle alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten radiolaitteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajan kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään radiolaitteen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä tai poistetaan radiolaitte markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohdaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen radiolaitteen tunnistamista varten, radiolaitteen alkuperä, siihen liittyvän väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonne, toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto sekä asianomaisen talouden toimijan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jommastakummasta seuraavista:

a) radiolaitte ei täytä 3 artiklassa vahvistettuja asiaankuuluvia olennaisia vaatimuksia; tai

b) edellä 16 artiklassa tarkoitetuissa vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin tämän artiklan mukaisen menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki niiden hallussa olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen radiolaitteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että toteutetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhden jäsenvaltion toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhdytään viipymättä asianomaista radiolaitetta koskeviin asianmukaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, kuten radiolaitteen poistamiseen markkinoilta.

41 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 40 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamaa toimenpidettä vastaan tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin lainsäädännön vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Tämän arvioinnin tulosten perusteella komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen radiolaitte poistetaan niiden markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, kyseisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi ja radiolaitteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan tämän direktiivin 40 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista puutteista yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

42 artikla

Vaatimustenmukaiset radiolaitteet, jotka aiheuttavat riskin

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteuttamansa arvioinnin jälkeen, että radiolaite siitä huolimatta, että se on tämän direktiivin vaatimusten mukainen, aiheuttaa riskin, joka liittyy ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen tai muihin yleisen edun vuoksi suojeltaviin näkökohtiin, jotka tämä direktiivi kattaa, sen on vaadittava asianomaista talouden toimijaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianomainen radiolaite ei markkinoille saatettaessa enää aiheuta kyseistä riskiä, tai radiolaitteen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi jäsenvaltion asettamassa kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen.
2. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten radiolaitteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.
3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen asianomaisen radiolaitteen tunnistamista varten, radiolaitteen alkuperä ja toimitusketju, siihen liittyvän riskin luonne ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonne ja kesto.
4. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa tai asianomaisia talouden toimijoita ja arvioi toteutetut kansalliset toimenpiteet. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanosäädöksin päätöksen siitä, onko kansallinen toimenpide oikeutettu, ja ehdottaa tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 45 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojeluun.

5. Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle tai asianomaisille talouden toimijoille.

43 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jäsenvaltion on jonkin seuraavista havainnoista tehdessään vaadittava asianomaista talouden toimijaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 40 artiklan soveltamista:
 - a) CE-merkintä on kiinnitetty asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklan tai tämän direktiivin 20 artiklan vastaisesti;
 - b) CE-merkintää ei ole kiinnitetty;
 - c) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, kun sovelletaan liitteessä IV esitettyä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyä, on kiinnitetty 20 artiklan vastaisesti tai sitä ei ole kiinnitetty;
 - d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;
 - e) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;
 - f) teknisiä asiakirjoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole täydellisiä;

- g) edellä 10 artiklan 6 tai 7 kohdassa tai 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;
- h) radiolaitteen mukana ei ole toimitettu tietoja sen suunnitellusta käyttötarkoituksesta, EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta tai tietoja käyttörajoituksesta 10 artiklan 8, 9 ja 10 kohdan mukaisesti;
- i) edellä 15 artiklassa vahvistetut vaatimukset, jotka koskevat talouden toimijoiden tunnistetietoja, eivät täyty;
- j) edellä olevaa 5 artiklaa ei ole noudatettu.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin radiolaitteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että sitä koskeva palautusmenettely järjestetään tai se poistetaan markkinoilta.

VI LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET SEKÄ KOMITEA

44 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 11 päivästä kesäkuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

45 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.
5. Komissio kuulee komiteaa kaikissa asioissa, joista on kuultava alakohtaisia asiantuntijoita asetuksen (EU) N:o 1025/2012 tai minkä tahansa muun unionin säädöksen nojalla.

Komitea voi myös tarkastella kaikkia muita tämän direktiivin soveltamista koskevia asioita, jotka sen puheenjohtaja tai jäsenvaltion edustaja voi saattaa sen käsiteltäväksi komitean työjärjestyksen mukaisesti.

VII LUKU

LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

46 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan talouden toimijoiden rikkoessa tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta varmistetaan näiden seuraamusten täytäntöönpanon valvonta. Seuraamuksiin voi sisältyä vakavia rikkomistapauksia koskevia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

47 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2017 ja sen jälkeen säännöllisesti vähintään joka toinen vuosi. Kertomuksissa on annettava kuvaus jäsenvaltioiden toteuttamista markkinavalvontatoimista ja tietoja siitä, onko ja missä määrin tämän direktiivin vaatimusten noudattaminen toteutunut, mukaan luettuna etenkin vaatimukset, jotka koskevat talouden toimijoiden tunnistetietoja.

2. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toimintaa ja antaa siitä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2018 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Kertomuksessa on käsiteltävä asiaa koskevien standardien laatimisessa tapahtunutta kehitystä sekä täytäntöönpanon yhteydessä mahdollisesti esiintyneitä ongelmia. Kertomuksessa on selostettava myös televiestintäalan vaatimustenmukaisuuden arviointi- ja markkinoiden valvontakomitean toiminta pääpiirteittäin, arvioitava radiolaitteiden avointen ja kilpailtujen markkinoiden toteuttamisessa unionin tasolla tapahtunutta kehitystä ja tutkittava, kuinka radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla ja käyttöön ottamista koskevaa sääntelyjärjestelmää olisi kehitettävä, jotta:

- a) varmistetaan, että unionin tasolla päästään yhtenäiseen järjestelmään kaikkien radiolaitteiden osalta;
- b) mahdollistetaan televiestinnän, audiovisuaalisen alan ja tietotekniikan alan lähentyminen;

- c) mahdollistetaan sääntelytoimenpiteiden yhdenmukaistaminen kansainvälisellä tasolla;
- d) saavutetaan kuluttajansuojan korkea taso;
- e) varmistetaan radiolaitteiden yhteentoimivuus lisälaitteiden kanssa, erityisesti yleislaturien kanssa;
- f) mahdollistetaan vaadittujen tietojen esittäminen kiinteällä näytöllä, kun radiolaite on varustettu kiinteällä näytöllä.

48 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltiot eivät saa tämän direktiivin kattamien näkökohtien perusteella estää sellaisen radiolaitteen asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan ja on ennen 13 päivää kesäkuuta 2016 sovellettavan unionin asiaankuuluvan yhdenmukaistamislainsäädännön mukainen ja joka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää kesäkuuta 2017.

49 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 12 päivänä kesäkuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 13 päivästä kesäkuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

50 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 1999/5/EY 13 päivästä kesäkuuta 2016.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

51 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

52 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LAITTEET, JOTKA EIVÄT KUULU TÄMÄN DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN

1. Kansainvälisen teleliiton (ITU) radio-ohjesäännön 1 artiklan 56 määritelmän mukaiset radioamatöörien käyttämät radiolaitteet, paitsi jos kyseiset laitteet asetetaan saataville markkinoilla.
Seuraavien laitteiden ei katsota olevan markkinoilla saataville asetettuja laitteita:
 - a) radioamatöörien koottaviksi ja käytettäväksi tarkoitettut rakennussarjat;
 - b) radioamatöörien omaan käyttöönsä muuntamat radiolaitteet;
 - c) yksittäisten radioamatöörien rakentamat laitteet, joita käytetään radioamatööritoimintaan liittyvissä kokeellisissa ja tieteellisissä tarkoituksissa.
2. Neuvoston direktiivin 96/98/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat laivavarusteet.
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 ⁽²⁾ 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvat ilma-aluksiin liittyvät tuotteet, osat ja laitteet.
4. Ammattilaisille tarkoitettut räätälöidyt vastaanotinsarjat, joita käytetään ainoastaan tutkimus- ja kehityslaitoksissa tällaisiin tarkoituksiin.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/98/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, laivavarusteista (EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 216/2008, annettu 20 päivänä helmikuuta 2008, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 91/670/ETY, asetuksen (EY) N:o 1592/2002 ja direktiivin 2004/36/EY kumoamisesta (EUVL L 79, 19.3.2008, s. 1).

LIITE II

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI — MODUULI A

SISÄINEN TUOTANNONVALVONTA

1. Sisäinen tuotannonvalvonta on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää tämän liitteen 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt velvollisuudet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomisella vastuullaan, että kyseiset radiolaitteet täyttävät 3 artiklassa vahvistetut olennaiset vaatimukset.
2. **Tekniset asiakirjat**
Valmistajan on laadittava 21 artiklan mukaiset tekniset asiakirjat.
3. **Valmistus**
Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistetut radiolaitteet ovat tämän liitteen 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja 3 artiklassa säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisia.
4. **CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus**
 - 4.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti kuhunkin radiolaitteeseen, joka täyttää sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.
 - 4.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin radiolaitetyypille ja pidettävä se yhdessä teknisten asiakirjojen kanssa kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä radiolaite, jota varten se on laadittu.
Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.
5. **Valtuutettu edustaja**
Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja tämän vastuulla 4 kohdassa tarkoitettujen valmistajan velvollisuudet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

LIITE III

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTIMODUULIT B JA C

EU-TYYPITARKASTUS JA SISÄISEEN TUOTANNONVALVONTAAN PERUSTUVA TYYPINMUKAISUUS

Kun tähän liitteeseen viitataan, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyssä on noudatettava tämän liitteen moduuleita B (EU-tyyppitarkastus) ja C (Sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus).

Moduuli B**EU-tyyppitarkastus**

1. EU-tyyppitarkastus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa ilmoitettu laitos tutkii radiolaitteen teknisen suunnittelun sekä varmistaa ja vakuuttaa, että radiolaitteen tekninen suunnittelu täyttää 3 artiklassa säädetyt olennaiset vaatimukset.
2. EU-tyyppitarkastus on toteutettava arvioimalla radiolaitteen teknisen suunnittelun asianmukaisuus 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja niitä tukevan aineiston tarkastelun perusteella ilman näytteiden tutkimista (suunnittelutyyppi).
3. Valmistaja tekee EU-tyyppitarkastusta koskevan hakemuksen yhdelle valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite sekä valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen;
 - b) kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle;
 - c) tekniset asiakirjat. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko radiolaitte tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä asianmukainen analyysi ja arviointi riskistä tai riskeistä. Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava radiolaitteen suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on kaikissa soveltuviissa tapauksissa sisällettävä liitteessä V säädetyt tekijät;
 - d) teknisen suunnitteluratkaisun asianmukaisuutta tukeva aineisto. Tässä aineistossa on mainittava kaikki asiaankuuluvat asiakirjat, joita on käytetty, erityisesti siinä tapauksessa, että asiaankuuluvia yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu tai ei ole sovellettu kokonaisuudessaan. Aineistoon on sisällytettävä tarvittaessa niiden testien tulokset, jotka valmistaja on tehnyt asianmukaisessa laboratorioissaan muiden asiaankuuluvien teknisten eritelmien mukaisesti tai jotka on teetetty valmistajan puolesta ja tämän vastuulla jossain toisessa testilaboratoriossa.
4. Ilmoitetun laitoksen on tutkittava tekniset asiakirjat ja niitä tukeva aineisto radiolaitteen teknisen suunnittelun asianmukaisuuden arvioimiseksi.
 5. Ilmoitetun laitoksen on laadittava arviointiraportti, johon kirjataan 4 kohdan mukaisesti toteutetut toimet ja niiden tulokset. Ilmoitettu laitos voi julkistaa raportin sisällön joko kokonaan tai osittain ainoastaan valmistajan suostumuksella, sanotun kuitenkin rajoittamatta sille 8 kohdassa asetettuja velvoitteita.
 6. Jos tyyppi täyttää tämän direktiivin vaatimukset, joita sovelletaan asianomaiseen radiolaitteeseen, ilmoitetun laitoksen on annettava valmistajalle EU-tyyppitarkastustodistus. Tässä todistuksessa on oltava valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksessa tehty päätelmät, tarkastuksen piiriin kuuluvat olennaisten vaatimusten näkökohdat, (mahdolliset) todistuksen voimassaoloa koskevat edellytykset ja arvioidun tyyppin tunnistamiseen tarvittavat tiedot. EU-tyyppitarkastustodistukseen voidaan liittää yksi tai useampia liitteitä.

EU-tyyppitarkastustodistuksessa ja sen liitteissä on oltava kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta voidaan arvioida, ovatko valmistetut radiolaitteet tarkastetun tyyppin mukaisia, ja jotta käytön aikainen valvonta on mahdollista.

Jos tyyppi ei täytä tämän direktiivin sovellettavia vaatimuksia, ilmoitetun laitoksen on kieltäydyttävä antamasta EU-tyyppitarkastustodistusta ja ilmoitettava siitä hakijalle sekä esitettävä yksityiskohtaiset perustelut todistuksen epäämälle.

7. Ilmoitetun laitoksen on arvioinneissaan pysyttävä ajan tasalla yleisesti tunnustetussa kehityksen tasossa mahdollisesti tapahtuvista muutoksista, jotka osoittavat, että hyväksytty tyyppi ei ehkä enää vastaa tämän direktiivin sovellettavia vaatimuksia, ja määritettävä, edellyttävätkö tällaiset muutokset lisätutkimuksia. Jos näin on, ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava asiasta valmistajalle.

Valmistajan on ilmoitettava EU-tyyppitarkastustodistukseen liittyviä teknisiä asiakirjoja hallussaan pitävälle ilmoitetulle laitokselle kaikista hyväksytyyn tyyppiin tehdyistä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa siihen, onko radiolaite tämän direktiivin olennaisten vaatimusten mukainen, tai kyseisen todistuksen voimassaoloa koskeviin edellytyksiin. Tällaiset muutokset vaativat lisähyväksynnän, joka annetaan alkuperäiseen EU-tyyppitarkastustodistukseen tehtävän lisäyksen muodossa.

8. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omalle ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselleen EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on antanut tai peruuttanut, ja sen on annettava säännöllisesti tai pyynnöstä oman ilmoittamisesta vastaavan viranomaisensa saataville luettelo tällaisista todistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka on evätty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan tai joita se on muutoin rajoittanut, ja pyynnöstä tällaisista todistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on antanut.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava jäsenvaltioille EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä, jotka se on antanut, jos yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ei ole sovellettu tai ei ole sovellettu kokonaisuudessaan. Jäsenvaltiot, komissio ja muut ilmoitetut laitokset voivat pyynnöstä saada jäljennöksen EU-tyyppitarkastustodistuksista ja/tai niiden lisäyksistä. Jäsenvaltiot ja komissio voivat pyynnöstä saada jäljennöksen teknisistä asiakirjoista ja ilmoitetun laitoksen suorittamien tarkastusten tuloksista. Ilmoitetun laitoksen on säilytettävä jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista, valmistajan toimittamat asiakirjat mukaan luettuina, kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on arvioitu, tai kyseisen todistuksen voimassaolon päättymiseen saakka.

9. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla jäljennös EU-tyyppitarkastustodistuksesta, sen liitteistä ja lisäyksistä sekä teknisistä asiakirjoista kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille.
10. Valmistajan valtuutettu edustaja voi tehdä 3 kohdassa tarkoitettun hakemuksen ja täyttää 7 ja 9 kohdassa säädetyt velvoitteet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

Moduuli C

Sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus

1. Sisäiseen tuotannonvalvontaan perustuva tyyppimukaisuus on se vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn osa, jossa valmistaja täyttää 2 ja 3 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset radiolaitteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.

2. Valmistus

Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että valmistusprosessilla ja sen valvonnalla taataan, että valmistetut radiolaitteet ovat EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun hyväksytyyn tyyppiin ja niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

3. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

- 3.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti kuhunkin radiolaitteeseen, joka on EU-tyyppitarkastustodistuksessa kuvailun tyyppiin mukainen ja täyttää tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset.
- 3.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin radiolaitetyypille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä radiolaitetyyppi, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

4. Valtuutettu edustaja

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja tämän vastuulla 3 kohdassa säädetyt valmistajan velvoitteet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

LIITE IV

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI — MODUULI H

TÄYDELLISEEN LAADUNVARMISTUKSEEN PERUSTUVA VAATIMUSTENMUKAISUUS

1. Täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus on vaatimustenmukaisuuden arviointimenetely, jossa valmistaja täyttää 2 ja 5 kohdassa säädetyt velvoitteet sekä varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että kyseiset radiolaitteet täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset.

2. **Valmistus**

Valmistajan on käytettävä 3 kohdassa tarkoitettua hyväksyttyä laatujärjestelmää asianomaisten radiolaitteiden suunnittelussa ja valmistuksessa sekä valmiin radiolaitteen tarkastuksessa ja testauksessa, ja sen on oltava 4 kohdassa tarkoitetun valvonnan alainen.

3. **Laatujärjestelmä**

- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseessä olevien radiolaitteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite sekä valtuutetun edustajan nimi ja osoite, jos tämä tekee hakemuksen;
 - b) tekniset asiakirjat kutakin valmistettavaksi tarkoitettua radiolaitetyyppiä kohti; teknisten asiakirjojen on kaikissa soveltuviissa tapauksissa sisällettävä tämän direktiivin liitteessä V säädetyt tekijät;
 - c) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat; ja
 - d) kirjallinen vakuutus siitä, että samaa hakemusta ei ole tehty toiselle ilmoitetulle laitokselle.
- 3.2 Laatujärjestelmän avulla on varmistettava, että radiolaitteet ovat niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan hyväksymät edellytykset, vaatimukset ja määräykset on kirjattava järjestelmällisesti ja täsmällisesti kirjallisiksi ohjelmiksi, menettelyiksi ja ohjeiksi. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen avulla on voitava tulkita yhdenmukaisesti laatuohjelmia, suunnitelmia, käsikirjoja ja tallenteita.

Niissä on erityisesti oltava riittävä kuvaus seuraavista:

- a) laatutavoitteet ja organisaation rakenne, johdon vastualueet ja toimivalta suunnittelun ja tuotteiden laadun osalta;
- b) sovellettavat tekniset suunnittelu-eritelvät, standardit mukaan luettuina, ja jos asiaa koskevia yhdenmukaistettuja standardeja ei noudateta kaikilta osin, käytettävät keinot, joilla varmistetaan, että radiolaitteisiin sovellettavat tämän direktiivin olennaiset vaatimukset täyttyvät;
- c) suunnittelun valvonta- ja tarkastustekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet, joita käytetään kyseiseen radiolaitetyyppiin kuuluvien radiolaitteiden suunnittelussa;
- d) vastaavat valmistuksessa sekä laadunvalvonnassa ja -varmistuksessa käytettävät tekniikat, menetelmät ja järjestelmälliset toimenpiteet;
- e) ennen valmistusta, valmistuksen aikana ja sen jälkeen tehtävät tarkastukset ja testit sekä niiden suoritusaste;
- f) laatupöytäkirjat, kuten tarkastusraportit, testaus- ja kalibrointitiedot, henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset jne.;
- g) keinot, joilla valvotaan tuotteilta ja suunnittelulta vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3 Ilmoitetun laitoksen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset.

Ilmoitetun laitoksen on oletettava, että laatujärjestelmän osat, joissa noudatetaan asiaa koskevan yhdenmukaistetun standardin vastaavia eritelmiä, ovat näiden vaatimusten mukaisia.

Sen lisäksi, että auditointiryhmällä on kokemusta laadunhallintajärjestelmistä, ryhmässä on oltava vähintään yksi jäsen, jolla on kokemusta kyseisen radiolaitteiden alan ja radiolaitteissa käytettävän teknologian arvioimisesta ja joka tuntee tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset. Auditointiin on sisällyttävä tarkastuskäynti valmistajan tiloihin. Auditointiryhmän on tarkastettava 3.1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat sen varmistamiseksi, että valmistaja kykenee yksilöimään tämän direktiivin sovellettavat vaatimukset ja suorittamaan tarvittavat tutkimukset, joiden tarkoituksena on varmistaa, että radiolaitte on näiden vaatimusten mukainen.

Päätöksestä on ilmoitettava valmistajalle tai tämän valtuutetulle edustajalle.

Ilmoitukseen on sisällyttävä auditoinnin päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

- 3.4 Valmistaja sitoutuu täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvollisuudet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.
- 3.5 Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle kaikista laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Sen on ilmoitettava päätöksestään valmistajalle. Ilmoitukseen on sisällyttävä tutkimuksen päätelmät ja arviointipäätös perusteluineen.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla oleva valvonta

- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä aiheutuvat velvoitteensa asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle arviointitarkoituksia varten pääsy suunnittelu-, tuotanto-, tarkastus-, testaus- ja varastotiloihin sekä toimitettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti:
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
 - suunnittelua koskevaan laatujärjestelmän osaan liittyvät laatupöytäkirjat, kuten tutkimusten, laskelmien ja testien tulokset;
 - valmistusta koskevaan laatujärjestelmän osaan liittyvät laatupöytäkirjat, kuten tarkastuselostukset ja testaus- ja kalibrointitiedot ja henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin auditointeja varmistakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja toimitettava auditointikertomus valmistajalle.
- 4.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luo. Näiden käyntien aikana ilmoitettu laitos voi tarvittaessa tehdä tai teettää radiolaitetestejä laatujärjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi. Ilmoitetun laitoksen on toimitettava valmistajalle kertomus käynnistä sekä testiraportti, jos testejä on suoritettu.

5. CE-merkintä ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

- 5.1 Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti ja 3.1 kohdassa tarkoitetun ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero jokaiseen radiolaitteeseen, joka täyttää 3 artiklassa säädetyt sovellettavat vaatimukset.

- 5.2 Valmistajan on laadittava kirjallinen EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kullekin radiolaitetyypille ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä radiolaitetyyppi, jota varten se on laadittu.

Jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta on pyynnöstä toimitettava asiasta vastaaville viranomaisille.

6. Valmistajan on pidettävä kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun radiolaite on saatettu markkinoille:
- 3.1 kohdassa tarkoitettut tekniset asiakirjat;
 - 3.1 kohdassa tarkoitettut laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
 - 3.5 kohdassa tarkoitettu muutos, sellaisena kuin se on hyväksytty;
 - 3.5, 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitettut ilmoitetun laitoksen päätökset ja kertomukset.

7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava omalle ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselleen myönneistä ja peruutetuista laatujärjestelmien hyväksynnöistä ja annettava säännöllisesti tai pyynnöstä oman ilmoittamisesta vastaavan viranomaisensa saataville luettelo laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka on evätty tai peruutettu toistaiseksi tai joita on muutoin rajoitettu.

Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on evännyt tai peruuttanut toistaiseksi tai kokonaan, ja sen on pyynnöstä ilmoitettava laatujärjestelmien hyväksynnöistä, jotka se on antanut.

8. **Valtuutettu edustaja**

Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja tämän vastuulla 3.1, 3.5, 5 ja 6 kohdassa säädetty valmistajan velvollisuudet sillä edellytyksellä, että ne on eritelty toimeksiannossa.

LIITE V

TEKNISTEN ASIAKIRJOJEN SISÄLTÖ

Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:

- a) radiolaitteiden yleinen kuvaus, joka sisältää
 - i) valokuvat tai piirroksat, joista ilmenevät laitteen ulkoiset ominaisuudet, merkinnät ja sisäinen kokoonpano,
 - ii) ohjelmistojen tai valmisohjelmiston versiot, joilla on vaikutusta olennaisten vaatimusten täyttymiseen,
 - iii) käyttö- ja asennusohjeet;
- b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä komponenttien, osalaitteistojen, piirien ja muiden vastaavien osatekijöiden kaaviot;
- c) kuvaukset ja selitykset, jotka selittävät näitä piirustuksia ja kaavioita sekä radiolaitteen toimintaa;
- d) luettelo kokonaisuudessaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja, jos näitä yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu, kuvaukset ratkaisuksista, joilla pyritään täyttämään 3 artiklassa säädetyt olennaiset vaatimukset, mukaan lukien luettelo sovelletuista muista asiaankuuluvista teknisistä eritelmistä. Osittain sovellettujen yhdenmukaistettujen standardien tapauksessa teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä osat, joita on sovellettu;
- e) jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta;
- f) jos on sovellettu liitteessä III esitettyä vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulia, jäljennös asianomaisen ilmoitetun laitoksen antamasta EU-tyyppitarkastustodistuksesta ja sen liitteistä;
- g) tulokset suoritetuista suunnittelulaskelmista, tarkastuksista ja muista vastaavista osatekijöistä;
- h) testiraportit;
- i) selostus 10 artiklan 2 kohdan vaatimusten täyttämistä ja tietojen sisällyttämisestä pakkaukseen 10 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

LIITE VI

EU-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS (Nro XXX) ⁽¹⁾

1. Radiolaite (tuote-, tyyppi-, erä- tai sarjanumero):
2. Valmistajan tai sen valtuutetun edustajan nimi ja osoite:
3. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla.
4. Vakuutuksen kohde (jäljitettävyyden mahdollistava radiolaitteen tunniste; siihen voidaan sisällyttää tarvittaessa riittävän terävä värikuva radiolaitteen tunnistamista varten):
5. Edellä kuvattu vakuutuksen kohde on asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen:
Direktiivi 2014/53/EU
Muu unionin yhdenmukaistamissäädös (tapauksen mukaan)
6. Viittaus niihin asiaankuuluviin yhdenmukaistettuihin standardeihin, joita on käytetty, tai viittaus muihin teknisiin eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu. Viittausten luettelossa on mainittava niiden tunnistenumero ja versio ja tapauksen mukaan antopäivä:
7. Tapauksen mukaan ilmoitettu laitos ... (nimi, numero) ... suoritti ... (toimenpiteen kuvaus) ... ja antoi EU-tyyppitarkastustodistuksen: ...
8. Tapauksen mukaan kuvaus lisälaitteista ja osista, myös ohjelmistoista, jotka mahdollistavat radiolaitteen käyttötarkoituksen mukaisen käytön ja jotka EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus kattaa:
9. Lisätietoja:
Seuraavan puolesta allekirjoittanut: ...
(antamispäivä ja -päivämäärä):
(nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

⁽¹⁾ Valmistaja voi päättää, antaako se EU-vaatimustenmukaisuusvakuutukselle numeron.

*LIITE VII***YKSINKERTAISTETTU EU-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS**

Edellä 10 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu yksinkertaistettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettava seuraavasti:
[Valmistajan nimi] vakuuttaa, että radiolaitetyyppi [radiolaitteen tyyppimerkintä] on direktiivin 2014/53/EU mukainen.
EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen täysimittainen teksti on saatavilla seuraavassa internetosoitteessa:

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 1999/5/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	3 artiklan 1 ja 2 kohta
3 artiklan 3 kohta ja 15 a artikla	3 artiklan 3 kohta lukuun ottamatta 3 artiklan 3 kohdan i alakohdtaa, ja 44 artikla
4 artiklan 1 kohta ja 13–15 artikla	8 ja 45 artikla
4 artiklan 2 kohta	—
5 artiklan 1 kohta	16 artikla
5 artiklan 2 ja 3 kohta	—
6 artiklan 1 kohta	6 artikla
6 artiklan 2 kohta	—
6 artiklan 3 kohta	10 artiklan 8, 9 ja 10 kohta
6 artiklan 4 kohta	—
7 artiklan 1 ja 2 kohta	7 artikla
7 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	—
8 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artikla
8 artiklan 3 kohta	—
9 artikla	39–43 artikla
10 artikla	17 artikla
11 artikla	22–38 artikla
12 artikla	19 ja 20 artikla sekä 10 artiklan 6 ja 7 kohta
16 artikla	—
17 artikla	47 artikla
18 artikla	48 artikla
19 artikla	49 artikla
20 artikla	50 artikla
21 artikla	51 artikla
22 artikla	52 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	—
Liite IV	Liite III
Liite V	Liite IV
Liite VI	26 artikla
Liitteessä VII oleva 1–4 kohta	19 ja 20 artikla
Liitteessä VII oleva 5 kohta	10 artiklan 10 kohta

EUROOPAN PARLAMENTIN LAUSUMA

Euroopan parlamentti katsoo, että komiteoita voidaan pitää Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista tehdyn puitesopimuksen liitteessä I tarkoitettuina komiteamenettelyyn osallistuvina komiteoina ainoastaan silloin, kun — ja siltä osin kuin — komiteoiden kokouksissa keskustellaan asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitetuista täytäntöönpanosäädöksistä. Komiteoiden kokoukset kuuluvat täten puitesopimuksen 15 kohdan piiriin silloin, kun — ja siltä osin kuin — kokouksissa keskustellaan muista aiheista.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI